

Giới thiệu Pháo Hôi Tấn Cấp Thư Convert

Đề cho tra nam tra nữ tới mãnh liệt chút đi

Phong Thất Nguyệt đứng ở thật cao son cương tay cầm túi thuốc nổ

Các người những kinh nghiệm này điểm, ta muốn đại biểu thượng đế tiêu diệt các người

Nhìn ta làm sao đã bại thánh mẫu Bạch Liên Hoa, chân đạp bắc hải tra nam, khi học lưu mệnh khi học phách, các hạng võ nghệ toàn không kém!

Xuyên việt các loại thể giới hoàn thành pháo hội ủy thác nhiệm vụ, Phong Thất Nguyệt bày tỏ: Đòi người chính là như vậy nhiều thay đổi

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Tấn Cấp Thư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1 : Thần chọn người

Tinh tế liên minh vắng vẻ nhất đích một cái mờ mờ bỏ hoang trên tinh cầu, một máy đã báo phé cơ giáp lẳng lẳng nằm ở nơi đó. Dưới thân nó là một cái hố to, là mới vừa rơi tại thời điểm nổ đi ra ngoài. Nó đường dây đều đã lộ ra bên ngoài, mà cơ giáp ở ngoài lõi lổm đều là lúc chiến đấu lưu lại vết thương, có thể thấy nó đã từng trải qua chiến đấu có bao nhiêu thảm thiết.

Phong Thất Nguyệt muốn từ trong buồng lái bò ra ngoài, nhưng mới vừa động một cái, một búng máu liền phun ra ngoài. Nàng cười khổ một cái, xem ra bên trong bị thương quá nghiêm trọng, huyệt chi đích xương cũng đã gãy mấy đoạn, bây giờ căn bản cũng không giống như mình vậy. Nếu như còn có nội kinh ở, có lẽ còn có thể có một đường sinh cơ, có thể nàng thể thuật đã bị phế liễu, bây giờ có thể làm chỉ có chờ chết.

Lại một búng máu từ trong miệng phun ra, Phong Thất Nguyệt bắt đầu cảm thấy trước mắt mờ hồ, thân thể phát lạnh, cho dù không bởi vì nội tạng tan vỡ mà mà chết, mất quá nhiều máu cũng không sống được bao lâu.

Thất Nguyệt trong lòng càng hận, loại này hận ý so với vết thương càng ăn mòn nàng, để cho nàng cắn răng khắc ra máu theo khóe miệng một chút tới, để cho mặt nàng đã tái nhợt như tuyết càng thêm thâm trầm.

Nàng không cam lòng, tại sao? Dựa vào cái gì? Nàng trong lòng hỏi, vì vậy loại này hận ý càng lan tràn ra.

Phong Thất Nguyệt sờ dĩ kêu tháng bảy, là bởi vì nàng bị nhốt được thời điểm vừa vặn ở mùa thu, nàng không nhớ trước mình là ai? Tên gì? Có không cha mẹ? Nàng trí nhớ bắt đầu chính là ở thu dụng trong viện uống một chỉ chất lượng kém dinh dưỡng tề, dinh dưỡng tề đích mùi vị nhóp nhép, còn mang quá hạn đích mùi vị, đến bây giờ nàng cũng có thể nhớ lại.

Nàng ở thu dụng sở không mấy ngày, liền đuổi kịp Phong gia tới chọn người, Phong gia Đại tiểu thư cần ảnh vệ, tới nơi này nhìn một chút có không có thiên phú tốt trẻ con. Thất Nguyệt thiên phú coi thượng đẳng, vì vậy cùng ngày bị mang đi, đưa đến huấn luyện doanh.

Thất Nguyệt không nhớ mình tên gì, ghi danh người cũng lười phiên toái, thấy ngày lịch thượng là mùa thu tháng bảy, ngay tại tên lan thượng điền danh tự này, mà người làm cũng là muốn theo chủ họ đích, vì vậy nàng được gọi là Phong Thất Nguyệt.

Trại huấn luyện rất khổ, nàng đều nhất nhất cắn răng nhẫn nhịn xuống, thành tích của nàng rất tốt, tính tình lại cương nghị, năm ấy mười tuổi cùng ba cô gái khác cùng nhau, bị đưa đến Phong gia Đại tiểu thư Phong Uyển Uyển đích trước mặt, thành nàng bóng dáng. Thất Nguyệt chưa từng có đi, cũng chưa từng nghĩ tương lai, từ khi vào trại huấn luyện, bọn họ những hài tử này đích tương lai chỉ có thành tâm ra sức.

Phong Thất Nguyệt từ nhỏ đến lớn cũng bởi ở Phong Uyển Uyển đích bên người, Phong Uyển Uyển là một trong những người thừa kế, cho nên tới nay ám sát nàng vô số người, những thứ này thích khách ở Phong Thất Nguyệt trên người lưu lại vết sẹo, mà Phong Thất Nguyệt để lại bọn họ mạng. Phong Thất Nguyệt cho là mình có thể bảo vệ Phong Uyển Uyển cả đời, có thể nàng không hiểu, cuối cùng muốn hại chết mình lại là Phong Uyển Uyển.

Phong Thất Nguyệt đến bây giờ cũng không biết, kết quả tại sao? Phong Uyển Uyển hư mình thể thuật, chọn mình chân gân, nếu không phải Phong Uyển Uyển bình thời giữ lại chút lòng, bây giờ nàng đã bị chất thuốc hòa tan.

Nàng cảm giác thân thể nhẹ bỗng, đây là muốn chết phải không? Nhưng là nàng không cam lòng a! Nàng cảm giác một cỗ ngoại lực đất mình linh hồn thoát khỏi.

Phong Thất Nguyệt lần nữa tỉnh hồn tại thời điểm, đã rơi vào một mảng trắng xóa không gian.

"Nơi này là thiên đường sao?" Nàng khắp nơi đảo mắt nhìn, nhỏ giọng lầm bầm đạo.

"Xích..." Một tiếng cười khê.

Phong Thất Nguyệt đột nhiên quay đầu, một người đàn ông đứng ở phía sau nàng. Dáng dấp người đàn ông hết sức tuấn mỹ, cho dù là đường thân đứng ở trước mặt hẳn cũng sẽ âm đậm thất sắc, Phong Thất Nguyệt cho tới bây giờ chưa nhìn thấy qua đẹp mắt như vậy đích người nhưng trực giác nói cho nàng, người này rất nguy hiểm.

"Người là ai?" Phong Thất Nguyệt có chút cảnh giác hỏi.

"Ta là ai không trọng yếu, trọng yếu chính là ngươi hay vẫn là muốn chỉ như vậy

chết?" Người đàn ông nhìn Phong Thất Nguyệt nói.

"Ta... muốn sống." Phong Thất Nguyệt trả lời.

"Ngươi muốn báo thù sao?" Nam nhân mất hết sức lạnh như băng, không mang theo bất kỳ cảm tình.

"Muốn." Thất Nguyệt tay thật chặt nắm lại, nàng dĩ nhiên muốn, nàng phải đem mình đã bị qua, một chút xú cũng không còn đến Phong Uyển Uyển đích trên người.

"Đem phần hiệp nghị này ký, ta cho ngươi một cái cơ hội." Nam nhân tay bắn ra, vô căn cứ xuất hiện tờ giấy, hướng Phong Thất Nguyệt bay tới.

Thất Nguyệt nhận lấy giấy nhìn, lúc này Phong Thất Nguyệt có chút biết người đàn ông này muốn nàng làm cái gì.

Nơi này có rất nhiều song song không gian, bao gồm Thất Nguyệt chỗ ở mình thế giới đều là người đàn ông này xây dựng, những thứ này không gian muốn tiếp tục phát triển ra thế giới mới liền cần năng lượng, mà những năng lượng này liên xuất xứ từ một số người dâng ra đích linh hồn, cho dù những thứ này thế giới là nam nhân này xây dựng, nhưng hẳn cũng không thể cưỡng chế rút ra lấy người khác hồn phách.

Phong Thất Nguyệt muốn làm chính là tiến vào những người này đời người, đạt tới người ủy thác đích yêu cầu, để cho người kia cam tâm tình nguyện dâng lên.

Làm thù lao, mỗi lần sau khi hoàn thành sẽ theo như nhiệm vụ độ khó cho ra kinh nghiệm trị giá, những kinh nghiệm này trị giá có thể ở vật phẩm cửa hàng trung đổi chỗ mong muốn vật phẩm tới.

Phong Thất Nguyệt nhìn xuống vật phẩm cửa hàng, mình cần thiết vạn năng thuốc trị thương cần 200 nhiệm vụ điểm, trừ vạn năng thuốc trị thương bên ngoài còn có một chút thiên hình vạn trạng đồ, sách thuốc, công thức nấu ăn, bí tịch võ công, tu tiên công pháp, thậm chí còn có thiên giới tùy thân không gian.

Phong Thất Nguyệt không chút do dự ký hiệp nghị, mặc dù nhiệm vụ không thể hoàn thành nàng linh hồn cũng sẽ bị lấy đi, nhưng nàng cũng không thêm đề ý, chỉ cần cho nàng cơ hội, nàng tin tưởng mình nhất định có thể, nàng phải còn sống.

Đối với Thất Nguyệt thống khoái, nam nhân cũng rất hài lòng, hẳn đi tìm rất nhiều cái nhiệm vụ người, nhưng phần lớn nói nhảm cũng rất nhiều, không phải trả giá chính là khóc sưng mắt, phiền không khỏi phiền. Thất Nguyệt không có cùng hắn đòi muốn cái gì, nam nhân ngược lại muốn cho nàng vài chỗ tốt.

"Cái này cho ngươi" Tay của nam nhân hướng Thất Nguyệt trên đầu một chút, Thất Nguyệt cảm giác có món đồ tiến vào thân thể, nhưng đảo mắt đã không thấy tăm hơi. "Đây là cái gì?" Thất Nguyệt nghi ngờ hỏi.

"Chính là nếu như ngươi chuyện không muốn làm đích thời điểm, liền có thể đem cảm giác tất, để cho nhiệm vụ thân thể bằng bản năng tiếp tục nữa." Nam nhân hiếm có khi kiên nhẫn giải thích.

"Không nguyện ý làm chuyện?" Đầu Thất Nguyệt lúc không biết, sưng sốt một chút mới phản ứng được, sau đó mặt hơi có chút đỏ.

Thất Nguyệt còn không có trải qua nhân sự, nhưng ở trại huấn luyện thời điểm huấn luyện viên cho các nàng nói qua, nàng cũng biết một hai. Nhưng dù sao vẫn là thiếu nữ, tiến vào nhiệm vụ sau khó tránh khỏi sẽ có một ít loại chuyện này phát sinh, như vậy đến cho nàng biết rất nhiều phiền toái.

Phong Thất Nguyệt bây giờ chỉ có thể tiếp sơ cấp nhiệm vụ, bởi vì nàng tinh thần lực không có biện pháp hoàn thành độ khó cao hơn, phải làm lên từ đầu tới cuối.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Tân Cấp Thư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2 : Bách Nhạc Môn vũ nữ (1)

"Mẫn Mẫn, người tỉnh lại đi, trước đem thuốc ăn ngủ tiếp." Phong Thất Nguyệt nghe có người nói chuyện, thanh âm êm dịu, còn có chút mềm nặc đích uốn lười âm. Tiếp nàng cảm giác có người đẩy mình, Thất Nguyệt mơ mơ màng màng mở mắt ra, thấy một cái uốn tóc quăn, người mặc áo xanh kỳ bào, gương mặt bầu dục đích cô gái đang mặt đầy lo lắng nhìn mình.

"Đầu thật là đau..." Thất Nguyệt mới vừa động một cái, đầu liền một trận đau nhói, không khỏi thân. Ngâm lên một tiếng, cảm giác thật giống như nứt ra vậy.

"Dĩ nhiên đau rồi! Người thật là không muốn sống nữa, ngày hôm qua lên cơn sốt cũng tới làm, kết quả nhảy nhảy vũ đã bất tỉnh, khách sợ hết hồn, giám đốc cho khách nửa ngày cung nói xin lỗi mới đem chuyện làm xong, ta nhìn người khỏi bệnh rồi hay là đi cho hần thật tốt bởi cái tội, nếu không sau này có người mang giày nhỏ." Cô gái cẩn thận đem nàng đỡ lên, sau đó dứt thuốc ăn tiếp tục nói: "Người ngủ một giấc thật ngon, bệnh lui là tốt, bác sĩ nói người chính là quá mệt mỏi, người cũng vậy, buổi tối tới khiêu vũ, ban ngày còn phải giúp mẹ người làm việc nhà, người sắt đánh cũng không chịu nổi a!" Cô gái vừa nói vừa cho Thất Nguyệt đắp kín mền, trong giọng nói đều là ai kỳ bất hạnh, hận kỳ không tranh.

"Ừ" Thất Nguyệt đáp ứng một tiếng, gạt đầu một cái, cô gái cho Thất Nguyệt dịch chăn, bưng ly nước mở cửa đi ra ngoài, cẩn thận đem cửa đóng lại.

Thất Nguyệt nằm ở trên giường bắt đầu tiếp thu kịch tình.

Bây giờ là năm 1933 Thượng Hải, chủ nhân của cái thân thể này là một người tên

Lý Mẫn Nhi đích vũ nữ.

Lý Mẫn Nhi khi còn bé gia cảnh rất tốt, cha ở dương được đi làm, tuy không phải đại phú đại quý, nhưng cũng coi là sung túc gia đình bậc trung người ta. Mẹ là bà chủ gia đình, nàng còn có một cái em trai cùng một cái nhỏ hơn nàng ba tuổi em gái, là một gia đình rất hạnh phúc. Ai ngờ năm ấy nàng mười sáu tuổi, cha đột nhiên bệnh qua đời, lần này để cho cái gia đình này lâm vào quần bách.

Lý Mẫn Nhi đích mẹ vẫn luôn sống trong nhung lụa, nàng cho tới bây giờ không có bị khổ. Lần này nhà không có nguồn kinh tế, Lý mẫn hoảng hồn. Nàng cũng không có suy nghĩ mình làm chút gì nuôi ba đứa bé, mà là đem chủ ý đánh tới Lý Mẫn Nhi đích trên đầu. Lý mẫn khóc cầu Lý Mẫn Nhi không nên lên học, Lý Mẫn Nhi cũng biết tình huống gia đình, chỉ có thể nhịn đau đáp ứng. Nàng mặc dù còn tám bé, nhưng học rất giỏi, đặc biệt nàng đi học giáo là giáo hội trường học, tiếng Anh nói rất lưu loát, nghỉ học sau tìm một chỗ công việc cũng không khó. Nhưng Lý mẫn nhưng buộc nàng đi phòng khiêu vũ đi làm, bởi vì những công việc khác trong thời gian ngắn muốn duy trì cuộc sống trước kia tài nghệ căn bản không có thể.

Lý Mẫn Nhi rất hiếu thuận, chỉ có thể đáp ứng.

Lý Mẫn Nhi buổi tối khiêu vũ, ban ngày còn phải giúp sống trong nhung lụa mẹ làm việc nhà, sinh hoạt hết sức khổ cực. Có thể cho dù là như vậy, nàng cũng không có được em trai em gái tôn trọng, đặc biệt là em trai, lại cảm thấy người chị này là hần đích điểm nhơ, cả ngày không phải giễu cợt chính là nhục mạ đích. Mà em gái chính là mặt đầy nhỏ tổn không nói một tí tiện nghi lời, đem em trai trêu đùa lại là kêu la như sấm.

Vì nuôi nhà, Lý Mẫn Nhi một mực không lập gia đình, cho đến lâu năm sắc suy đích thời điểm, lại bị người nhà chạy ra, nói Lý Mẫn Nhi là gia đình sỉ nhục, nếu như giữ nàng lại ở nhà, em trai em gái cũng không tìm được hảo nhân gia kết hôn.

Lý Mẫn Nhi một thân bệnh, bị đuổi ra ngoài sau chỉ có thể xin cơm, không bao lâu liền đồng đói mà chết.

Thất Nguyệt chậm rãi mở mắt, thở ra một cái thật dài. Đời nguyên chủ cũng thật bi ai, vì người mà dâng hiến cả đời, cuối cùng nhưng thật giống như rác rưởi vậy bị bọn họ chôn, khó trách hận muốn bắt linh hồn làm giao dịch.

Phong Thất Nguyệt giật giật thân thể, cảm giác nửa chút khí lực cũng không có. Cỗ thân thể này quá yếu ớt, vạt và quá độ để cho cả người căn cơ đều trống.

Ở Bách Nhạc Môn khiêu vũ, một khối đại dương nhảy bảy chi vũ khúc, có thể một khối đại dương thậm chí không đủ em gái nàng làm bộ quần áo, huống chi còn có một đại thiếu gia em trai cùng người mẹ suốt ngày than mình mạng khổ. Mỗi đêm, Lý Mẫn Nhi chỉ có thể một khắc đều không nhàn rỗi, cho đến quá nửa đêm mới có thể nghỉ ngơi, có lúc tan việc chân cũng sưng.

Cái đó mặt tròn cô gái kêu An Lan Hoa, nàng ngại tên mình thô khí, tự mình sửa lại cái tên, kêu An Na. An Na quê quán là nông thôn, cho nên chính nàng muốn nhà ở, nhà không lớn, chỉ có một phòng ngủ cùng một cái phòng khách nhỏ, phòng ngủ giường cận cho một người ở, giá hai ngày An Na đều là ở phòng khách hợp lại băng ghế ngủ.

Thất Nguyệt rất là áy náy, thân thể khỏe một ít nàng hãy cùng An Na cáo từ. An Na giữ lại nàng, hay là dưỡng bệnh cho khỏe đi về, nếu không về nhà lại phải cho kia nhất gia tử làm trâu làm ngựa, bệnh lúc nào mới có thể tốt hoàn toàn.

Chỉ thấy nàng cố ý phải đi, An Na cũng không có biện pháp, kín đáo đưa cho Thất Nguyệt mười khối đại dương, Lý Mẫn Nhi trên người phân tiền đều không có, mỗi ngày thu vào cũng nộp lên cho Lý mẫn, mà Thiên Thiên tan việc tiền xe đều là cùng ngày khiêu vũ hiện kiếm.

"Ta qua mấy ngày còn người." Phong Thất Nguyệt nắm đại dương nói, An Na cũng không giàu có, nàng mỗi tháng đều phải cho quê quán tiền, mình căn bản không còn dư mấy cái.

"Còn cái gì còn? Ngươi trong ví lúc nào vượt qua năm đồng tiền? Một mực khuyên ngươi lưu lại nhiều, ngươi một chút cũng không quan tâm, cũng điền nhà động không đầy, lớn tuổi làm thế nào?" An Na vẫn luôn là nhanh mồm nhanh miệng, trước kia Lý Mẫn Nhi bởi vì nàng luôn nói cái này vẫn cùng nàng có chút ngăn cách, cũng không biết, An Na câu câu đều là vì nàng muốn.

"Ta biết." Phong Thất Nguyệt mím môi một cái. Nàng tự nhiên sẽ không còn muốn tin hoàn toàn cái kia nhất gia tử, không chỉ sẽ không nữa nuôi bọn họ, còn muốn cho bọn họ vạn kiếp bất phục.

"Ngươi chính là giả bức bội tính tình, phạm là hoạt bát một chút, bằng bộ dáng của ngươi cũng không đến nỗi đó không đứng lên đích." An Na đâm chỉ một cái đầu, nhìn Thất Nguyệt còn là một bộ lòi đánh bát động lão tu nữ đáng vẽ, rất là vô lực.

Phong Thất Nguyệt theo như Lý Mẫn Nhi đích trí nhớ, ở điểm tâm cửa hàng trong mua hai cân điểm tâm, lại kêu chiếc xe màu vàng, đi về Lý gia.

Lý gia năm xưa là phú hộ, mặc dù đã suy tàn, nhưng căn cơ vẫn còn ở, Lý gia nhà độc môn độc viện tứ hợp viện, khu vực khá tốt còn mang vườn rau, hôm nay bán nói ít cũng có thể đổi lấy mấy chục ngàn đại dương, có thể Lý mẫu tình nguyện để cho con gái đi bán thân cũng không bỏ được đem nhà đổi tiền.

Phong Thất Nguyệt trong lòng cười nhạt, trên mặt không khỏi giấu cợt, đẩy cửa vào.

"Ngươi còn biết trở lại à? Mấy ngày nay chết kia liễu, ngươi không biết người nhà vẫn chờ ngươi cầm tiền trở lại mua gạo hạ nỗi sao?" Lý mẫu nghe được viện môn mở thanh âm, từ trong nhà đi ra, thấy là con gái lớn lập tức nổi giận.

Ta một tuần lễ ít nhất cho ngươi ba mươi khối, ngươi lại không có tiền mua gạo?" Vốn là muốn trước không cùng nàng cửa mâu thuẫn, chỉ thấy đến Lý mẫu lông mày dựng ngược đích đáng vẽ, Phong Thất Nguyệt liền giận không có chỗ phát tiết. Con gái hai ngày không tung tích, nàng thấy đầu tiên nhìn hỏi chính là tiền.

Lý mẫu đầu tiên sừng sốt một chút, nàng nữ nhi này từ nhỏ đến lớn đều không cùng mình mạnh miệng qua. Lý Mẫn Nhi lên là giáo hội trường học, bình thời tính cách hết sức nhu thuận, nếu không Lý mẫu cũng không dám như vậy đối với nàng.

"Ta đây không phải lo lắng ngươi sao! Hơn nữa em trai ngươi phải đóng học phí, nhảy mà còn phải làm đồng phục học sinh, bạn học của hần sinh nhật, không thể để cho hần xuyên cũ y đi à! Ta liền lại thuận tiện cho hần làm hai người quần áo, nhà toàn tiền một chút đều dùng hết. Ngươi đứa nhỏ này, mấy ngày nay lại mất dạng, thước đã cũ hôm nay, không trở lại nữa cả nhà cũng không có gì ăn. Ngươi ở trên người có còn tiền hay không? Ta đi mua một ít thịt, ta nhìn em trai ngươi giá hai ngày lại gây, cho hần bồi bổ." Lý mẫu giọng nhu hòa một ít, nhưng vẫn là oán trách thái độ.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Tân Cấp Thư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3 : Bách Nhạc Môn vũ nữ (2)

"Thịt? Để cho hần gặm chân đi! Tiền một phân cũng không có!" Phong Thất Nguyệt cười lạnh một tiếng, cảm giác trong lòng ngực một trận tức giận, đây là nguyên chủ đích ưu tư, nhưng loại tâm tình này nhưng tả hữu nàng. Nàng xoay người trở về nhà của mình từ, một cái đem cửa sủy thượng.

"Ngươi đứa nhỏ này nói thế nào chứ ? Làm sao càng lớn tính khí càng cổ quái?" Lý mẫu cho tới bây giờ chưa thấy qua như vậy Lý Mẫn Nhi, có chút không biết làm sao. Nhưng lại không dám hoàn toàn đắc tội nàng, vạn nhất Lý Mẫn Nhi không nuôi bọn họ ba cá, vậy bọn họ thì thật nhịn đói.

Lý mẫu hận hận trợn mắt nhìn nhà một cái, từ trong túi móc ra một cái khăn tay, bên trong còn có chín khối đại dương. Đẩy cửa hướng hàng thịt đích phương hướng đi.

Thất Nguyệt bình phục một chút ngực lửa giận, để cho mình tỉnh táo lại. Nàng lật một chút trong phòng cái rương, bên trong trừ phải đi làm thời điểm mặc quần áo đồ trang điểm bên ngoài, cái gì đáng tiền cũng không có, chính là những thứ này hay là bởi vì nguyên chủ công việc cần mới chịu mua cho nàng. Xem ra chỉ có thể tiếp tục đi trước Bách Nhạc Môn khiêu vũ kiếm tiền.

"Lý Mẫn Nhi, ngươi tiện nhân này, lại dám mắng mẹ ta."

Đến chạng vạng tối thời điểm, Thất Nguyệt đích cửa bị một cước đá văng, một cá mười hai mười ba tuổi đứa bé trai bên mắng bên xông vào. Nhìn thấy Thất Nguyệt đang ăn điểm tâm, lại là giận không kềm được, thì phải đi lên bắt Thất Nguyệt đích tóc.

Thất Nguyệt noi nào sợ hần cái này, nàng trước kia là ảnh vệ, từ lúc nhỏ nàng liền học đánh như thế nào người, mặc dù bây giờ võ lực hoàn toàn không có, mà cổ thân thể này còn rất yếu ớt, nhưng đánh một cái rưỡi lớn lông hải tử hay là sai sai có thừa.

Thất Nguyệt đem trong tay điểm tâm trực tiếp hướng đứa bé trai ném đi, chính xác rất tốt, một chút liền đập vào trong mắt, hấn ai u một tiếng, tay liền bung kín mặt. Thất Nguyệt cầm lên bên cạnh chổi, đồ ập xuống liền hướng thượng đánh.

"Lý Mẫn Nhi, ngươi lại dám đánh ta, nhìn ta không giết ngươi." Đứa bé trai bị đánh ôm đầu trốn chui như chuột, nhưng trong miệng còn buông xuống lời độc ác.

Thất Nguyệt biết nam hài này là ai, hấn chính là Lý Mẫn Nhi đích em trai Lý Ngọc Phong, Lý Mẫn Nhi sau đó bị đuổi ra khỏi nhà đích người đầu têu.

"Chị, chị, ngươi yên tĩnh một chút, nhỏ phong hấn còn nhỏ, không hiểu chuyện, ngươi đem hấn đánh hư làm thế nào." Cả người học sinh già bộ Lý Dược Nhi một mực ở bên ngoài nhìn trộm trứ, thấy Lý Ngọc Phong thua thiệt, liền chạy vào muốn ôm ở Thất Nguyệt.

Thất Nguyệt cười nhạt, nàng đánh chủ ý đến tốt, muốn ôm ở mình, để cho Lý Ngọc Phong trả thù. Phong Thất Nguyệt cũng không khách khí, một cước liền hướng chạy tới Lý Dược Nhi đích bụng đá tới, một cước này không có gì lực đạo, nhưng hết sức có kỷ xảo, đem Lý Dược Nhi đập trực tiếp ngồi dưới đất, nửa ngày đều đau không đứng nổi.

Lý Ngọc Phong thấy Nhị tỷ Lý Dược Nhi thua thiệt, cũng không để ý bị đánh, nảy sinh ác độc liền sẽ tới bắt Thất Nguyệt, bị Thất Nguyệt cầm cái cán chổi trực tiếp đánh vào Lý Ngọc Phong đích gáy, Lý Ngọc Phong liền mềm bát bát đích ngã xuống.

"Giết người rồi! Cứu mạng a!" Lý mẫu thấy con trai con gái thua thiệt, liền đại giá giọng cao giọng hô. Sau đó nhào tới Lý Ngọc Phong đích trên người bắt đầu khóc lớn.

"Còn chưa có chết đây! Bất quá các ngươi nếu lại ở phòng của ta đang lúc đợi tiếp, ta lại không thể bảo đảm có thể hay không đánh chết hấn." Phong Thất Nguyệt đem trong tay chổi ném một cái, vô sự tay khinh thường nói.

"Hấn là em trai ruột ngươi, ngươi làm sao ác như vậy lòng?" Lý mẫu cảm tức nhìn Thất Nguyệt, trong mắt đều là sâu đậm oán hận.

"Em trai? Ta nghe hấn gọi ta tiện nhân a! Hấn ăn của ta, uống ta, còn phải mắng ta, nào có chuyện dễ dàng như vậy? Nếu hấn như vậy có cốt khí, vậy thì tự nuôi mình đem! Ta nói cho ngươi, ngươi tốt nhất để cho hấn thành thật một chút, nếu không hấn chỉ cần chọc ta sinh khí, ta đánh liền hấn ngừng một lát, hấn nếu lại nếu kêu lên ta tiện nhân, ta liền chặt hấn đích tay, không tin ngươi liền thử một chút." Thất Nguyệt nhưng là đã giết người, thu thập như vậy mấy người thật đơn giản. Nếu không phải người ủy thác yêu cầu muốn mấy người này hối hận, để cho bọn họ bị hành hạ, Thất Nguyệt liền một đao một cá chặt bớt chuyện.

Lý mẫu sợ run run một cái, không biết tại sao, nàng cảm thấy hôm nay con gái lớn thật giống như biến thành người khác vậy, nàng nói ra liền có thể làm đến.

Nàng cũng không dám nhiều lời nữa, cùng Lý Dược Nhi đỡ Lý Ngọc Phong, đem hấn lấy đi ra ngoài.

Bọn họ vừa đi, Phong Thất Nguyệt liền xu xuống, thân thể này quá kém, chỉ như vậy động mấy cái liền không chịu nổi, nàng mới vừa liền mất sức mặt tay run, nếu không phải mạnh chống, đã sớm để cho người nhìn ra nàng bên ngoài mạnh trung làm.

Nàng có chút cật lực làm mấy cá còn nhỏ học được kiện thân phương pháp, nhưng quả thực yếu ớt, thậm chí ngay cả nàng vốn là thân thể lúc năm sáu tuổi hậu đích thể chất cũng không đuổi kịp, không mấy phút cũng đã mồ hôi đầm đìa.

Sáng sớm ngày thứ hai, Thất Nguyệt mới rửa mặt, Lý mẫu liền mặt đầy nụ cười tiến vào, thật giống như chuyện tối ngày hôm qua chưa có phát sinh qua vậy.

"Mẫn nhi a! Ngươi cũng đừng cùng em trai ngươi trí khí, hấn tuổi còn nhỏ, ngươi là chị, để cho hấn một chút." Lý mẫu trong tay bụng cháo, thậm chí còn có hai cá trứng gà, giá trước kia chỉ có Lý Ngọc Phong mới có đãi ngộ.

Thất Nguyệt nhìn nàng một cái. Con cú mèo vào nhà ở, vô sự không đến! Nàng không có khách khí, gỡ một cái trứng gà, cũng không để ý Lý mẫu, tự mình ăn, chờ nàng nói đến ý.

"Mẫn nhi a! Ngươi nhìn, chúng ta liền em trai ngươi giá một người đàn ông đinh, sau này đều phải trông cậy vào hấn đâu! Hấn bây giờ nhỏ, không hiểu chuyện, chờ sau này hiểu chuyện, cũng biết ngươi không dễ dàng, đến lúc đó ngươi tuổi tác cũng lớn, không phải còn phải ý dựa vào hấn sao!" Lý mẫu thận trọng nhìn Lý Mẫn Nhi đích sắc mặt, mềm kiềm thì nói.

Nàng ngày hôm qua suy nghĩ một đêm, có thể là Lý Mẫn Nhi ở bên ngoài gặp chuyện gì, trở lại khí không thuận. Ở phòng khiêu vũ gặp không thuận chuyện còn có thể có cái gì, huống chi hai ngày không trở lại, còn không biết bị người thế nào đâu!

Lý mẫu cảm thấy, không thể để cho Lý Mẫn Nhi bây giờ bắt kẻ bọn họ, ở nàng nhìn lại, chỉ phải thật tốt lung lạc một chút, vẫn có thể vẫn hỏi Lý Mẫn Nhi đích lòng.

Thấy Thất Nguyệt vẫn không để ý tới nàng, chỉ có thể lại tiếp tục liếm mặt nói "Em trai ngươi mau học xong trung học, ta muốn cho hấn chọn một cho mượn giới trong người Tây phương mở trường học, sau này cùng cha ngươi vậy đến dương được công việc, ngươi từ đi có thể bày đến người làm, chính là học phí có chút đắt, ngươi xem có thể hay không nghĩ một chút biện pháp!"

"Bao nhiêu tiền?" Thất Nguyệt rũ ánh mắt bóc trứng gà, thân nhiên nói.

Lý mẫu trong mắt có vẻ vui mừng, quả nhiên Mẫn nhi chính là đào miệng đậu hủ lòng, giả nói một chút đến em trai tiền đồ không phải cũng động tâm. Nàng làm giả được, cũng giả không được hảo nhân gia liễu, sau này không trông cậy vào em trai nàng còn có thể trông cậy vào ai?

"Không nhiều, liền một trăm nhiều khối đại dương." Lý mẫu vội vàng nói.

"Một trăm? Bán ta cũng bán không được cái giá này đi." Phong Thất Nguyệt giận dữ ngược lại cười nói.

"Người suy nghĩ một ít biện pháp, nếu không mượn một mượn!" Lý mẫu rất sợ Thất Nguyệt không đáp ứng, vội vàng lại nói.

"Một trăm khối, quản ai mượn? Ta cũng không người nợ duyên, đưa tay một chút thì có người đưa tiền."

"Nếu không. . . . Nếu không người học một ít sau đường phố đích Kiều Kiều, ngày hôm qua ta nhìn thấy mẹ nàng, nói nàng một ngày có thể cảm về hơn mấy chục đầu!" Lý mẫu rốt cuộc nói ra mục đích hôm nay.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Tán Cấp Thư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4 : Bách Nhạc Môn vũ nữ (3)

Bách Nhạc Môn quản rất nghiêm, muốn làm vũ nữ là phải có khiêu vũ chứng, ở phòng khiêu vũ trung mặc dù nói là không cho phép vũ nữ bồi khách nhân ngủ, nhưng lúc không có ai vũ nữ tiếp khách, phòng khiêu vũ liền bất kể. Lý Mẫn Nhi ở Bách Nhạc Môn không sai biệt lắm một năm, nhưng vẫn là thù trừ sau cùng để hạn. Nhưng kiếp trước chính là cái này thời điểm, Lý mẫu buộc Lý Mẫn Nhi lấy tiền cho em trai đi học, Lý Mẫn Nhi cuối cùng không biết làm sao, chỉ có thể bồi người ra đài. Mà chuyện này cũng là Lý Ngọc Phong chê nàng lý do, nói nàng tội tệ môn phong, nhưng không nghĩ qua tỷ hấn tá vì là ai.

"Nga, người trước hết để cho Từ đi làm trừ đi!" Phong Thất Nguyệt ngẩng đầu nhìn một cái Lý mẫu, khóe miệng hiện lên cười nói.

"Nhưng là, người kia có còn tiền hay không? Người Từ đi làm việc cũng phải cần tiêu phí một chút." Lý mẫu khóe mắt tà liếc nửa tháng bảy lộ ra ngoài hà bao, thấy thật giống như có điểm cổ, biết nàng còn có một chút tiền, muốn khu đi ra.

"Nếu người ngay cả làm việc tiền cũng không lấy ra được, ta nhìn cũng được đi, dù sao hấn có lên hay không học cùng ta cũng không quan hệ, sớm một chút đi ra làm việc, ta nuôi gia đình cũng chẳng phải cố hết sức." Thất Nguyệt giọng nhân nhạ, hơn nữa mang mơ hồ không kiên nhẫn.

"A a, ta đây còn có chút tồn, hấn đủ, người chỉ cần kiểm tiền liền tốt. Người trẻ tuổi, nếu phải kiểm liền kiểm nhiều một chút, ta cho người tồn, sau này cho người khi đồ cưới." Lý mẫu thấy Thất Nguyệt như vậy, vội vàng trấn an nói.

"Người đi ra ngoài đi, ta muốn ngủ hồi nữa." Thất Nguyệt không kiên nhẫn đuổi người.

Lý mẫu đạt thành mục đích, cũng không muốn lưu, thu thập chén đĩa thì phải đứng dậy rồi đi.

"Chờ một chút." Thất Nguyệt bỗng nhiên gọi lại Lý mẫu.

Lý mẫu vội vàng đứng lại, mừng thầm trong lòng, quả nhiên Mẫn nhi hay là mềm lòng, định đem đại dương cũng cho mình? Nếu không kêu mình làm mà?

"Người đem Lý Dược Nhi mới làm hai người quần áo cho ta lấy tới, ta phải mặc." Phong Thất Nguyệt nửa điểm không khách khí nói.

Lý mẫu một hơi không lên tới, giận mặt đỏ bừng "Người làm sao có thể cướp em gái quần áo, còn có chút làm chị đáng về sao? Quần áo người như vậy nhiều, Dược Nhi mà mới làm quần áo còn chưa lên người đâu, người đoạt nàng nàng nhiều khó khăn qua."

"Ta bất kể nàng khổ sở không khó qua, nàng tốn mỗi một lông đều là ta kiếm, quần áo tiền cũng là ta ra, làm sao có thể coi là cướp nàng? Người nhìn làm đi! Quần áo nếu là không lo cầm tới cho ta, sẽ để cho Lý Ngọc Phong lui học được bán báo đi." Nguyên chủ chính là đối với những người này quá khách khí, hoa trừ nàng tiền còn dám khiến cho tính tình, chính là thiếu thu thập.

"Hảo hảo hảo, người trường khả năng, ngay cả mình mẹ ruột cũng không coi vào đâu." Lý mẫu tức giận khóc lên, cầm khăn tay bắt đầu lau nước mắt.

Nếu là nguyên chủ đã sớm tự trách nhượng bộ, nhưng bây giờ người là Thất Nguyệt, Lý mẫu chính là chết ở nàng trước mắt nàng cũng có thể từ phía trên dẫm lên, huống chi chẳng qua là khóc một chút.

Thấy Thất Nguyệt căn bản không ăn nạng bộ này, Lý Mẫn chỉ có thể ngượng ngùng nghiêng đầu đi ra ngoài.

Không lâu lắm, trong sân truyền tới Lý Dược Nhi tiếng khóc, còn có Lý Ngọc Phong mắng to đích thanh âm. Lý Ngọc Phong muốn tìm Thất Nguyệt tính sổ, nhưng Lý Mẫn nghĩ đến ngày hôm qua Lý Ngọc Phong ăn thua thiệt, sống chết đem hấn kéo lại.

Lại một lát sau, trong sân an tĩnh, Thất Nguyệt đích cửa bị gõ lên, đi vào là ôm quần áo Lý Dược Nhi.

Lý Dược Nhi dửng dưng không có Lý Mẫn Nhi đẹp, nhưng nạng dửng dưng hết sức thanh thuần, da cũng tốt, không giống nguyên chủ như vậy mỗi ngày thức đêm vất vả, không được phần thời điểm sắc mặt âm đạm vàng khè. Nạng long lanh mắt to nhìn Thất Nguyệt, trong mắt đều là ủy khuất, thật giống như một con thỏ trắng nhỏ.

"Chị, ngươi không nên chộc mẹ tức giận! Mẹ khóc có thể thương tâm! Ta cũng không biết ngươi gặp phải chuyện gì, trở lại cùng người nhà trút giận, có chuyện gì thật ra thì ngươi có thể nói cho mọi người, mọi người sẽ giúp ngươi!" Lý Dược Nhi đem quần áo đặt lên giường, thận trọng nói, khóe mắt còn hết sức không bỏ đích nhìn quần áo.

"Ồ? Ngươi có thể giúp ta?" Thất Nguyệt nhìn Lý Dược Nhi mặt đầy giấu cợt cười.

"Đúng vậy, ngươi nói ra, ta giúp ngươi." Lý Dược Nhi vội vàng nói.

"Đám kia ta đi phòng khiêu vũ người đi theo có được hay không? Hai người kiếm tiền còn nhiều hơn, cũng không cần ta ra đài bồi những khách nhân kia ngủ kiếm Lý Ngọc Phong đích học phí liễu."

"Chị, ngươi tại sao nói như thế? Ngươi làm sao có thể. . . Làm sao có thể để cho ta làm cái loại đó không biết xấu hổ chuyện?" Lý Dược Nhi sau khi nghe xong mặt đỏ bừng đích cả giận nói, nước mắt chảy ra, vạch qua nạng trắng nõn như ngọc gò má, thật là đáng thương.

"Nói một chút cũng không được? Ngươi có biết, ngươi tốn mỗi một phân tiền đều là chị ngươi không biết xấu hổ kiếm được. Ngươi mặc mỗi món xiêm áo, đều là chị ngươi bồi người khiêu vũ đôi lấy! Không biết xấu hổ, ngươi đem quần áo cũng cỡi cho ta liễu." Thất Nguyệt nghiêm nghị quát lên. Nạng là thay nguyên chủ nói, nạng ngược lại là phải hỏi hỏi cái này tiểu Bạch hoa, nếu không có chị nạng không biết xấu hổ, nạng làm sao sống đích thư thái như vậy đích cuộc sống?

"Ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi quả nhiên cùng nhỏ phong nói vậy, chính là một. . . Chính là một. . ." Lý Dược Nhi mặt đỏ bừng đích không nói được.

"Là một tiện nhân đúng không!" Thất Nguyệt ôm bả vai nhìn nạng cười nói.

"Ngươi thật là không biết xấu hổ!" Lý Dược Nhi tức giận xoay người khóc chạy ra ngoài, không lâu lắm, bên ngoài liền truyền tới Lý Ngọc Phong thanh âm gầm thét.

Phong Thất Nguyệt căn bản không để ý bên ngoài ồn ào, hừ cười nhỏ cầm lên Lý Dược Nhi lấy tới quần áo nhìn chung quanh.

Lý Mẫn cho Lý Dược Nhi chọn quần áo nguyên liệu vải rất tốt, làm cũng tinh xảo. Nga hoàng sắc áo, tương trừ bây giờ đang lưu hành màu trắng hoa biên, vật áo thượng tế tế thù bay tán loạn con bướm, nhìn xa giống như sóng vậy. Phía dưới váy là màu xanh đen, nắm nhỏ nếp nhăn, để cho thu hông càng lộ ra nhỏ hết sức.

Lý Dược Nhi chỉ so với Lý Mẫn Nhi gần hai tuổi, vóc người mặc dù gầy nhỏ một chút, nhưng Lý Mẫn sợ nạng thân thể cao lớn, không bao lâu liền không thể mặc, vì vậy quần áo làm lớn một ít, bây giờ Phong Thất Nguyệt xuyên vừa vặn thích hợp.

Phong Thất Nguyệt nhìn mình trong gương, như vậy học sinh quần áo Lý Mẫn Nhi từ đi làm vũ nữ sau liền nữa cũng vô ích xuyên qua. Quần áo mềm mại màu sắc đem nạng vốn là mặt tái nhợt tỏ ra hết sức đậm đậm đáng yêu.

Phong Thất Nguyệt lại đem nóng qua tóc kéo trực, ghim hai cái thả lỏng đích đuôi sam, đây là bây giờ nữ sinh lưu hành nhất đích.

Giả một chục giả trang, nguyên chủ trên người phong trần khí tất cả cũng không có liễu, ngược lại thay đổi đẹp làm người hài lòng đứng lên.

Giờ làm việc đến, Thất Nguyệt mở cửa đi ra ngoài, không nghĩ tới lại thấy Lý Ngọc Phong đứng ở sân liễu, ánh mắt đỏ bừng nhìn mình cửa phòng. Thấy Phong Thất Nguyệt, Lý Ngọc Phong đích trên mặt lộ ra dữ tợn biểu tình, quả đấm cầm thật chặt, âm trầm nhìn Phong Thất Nguyệt.

"Lý Mẫn Nhi, ngươi không nên quá đắc ý, ngươi những thứ kia bản tiền ta sau này sẽ kiếm tiền trả lại cho ngươi!" Phong Thất Nguyệt đi tới cửa, Lý Ngọc Phong bỗng nhiên ở phía sau hô.

"Vậy cũng muốn ngươi có thể kiếm được đến coi là." Phong Thất Nguyệt bước chân không dừng, chẳng qua là khinh thường nói.

Nạng chỗ ở cách Bách Nhạc Môn không xa, hơn nữa nạng thời gian đi ra ngoài còn sớm, cũng không nóng nẩy, vì vậy liền ở trên đường từ từ đi đi.

Đi đi bỗng nhiên trước mặt truyền tới thanh âm huyền ảo, một đám người vây chung chỗ xem náo nhiệt. Phong Thất Nguyệt chen vào, thấy là một người ngoại quốc kéo một cá vàng bao xe phu xe không buông tay, kỷ lý oa lap vừa nói, nhưng vàng bao xe phu xe nghe không hiểu, chỉ là một kính đích cúi người. Người vây xem bên cạnh ồn ào lên ồn ào lên, xem náo nhiệt xem náo nhiệt, cái đó ngoại quốc đàn ông hết sức quần bách, nhưng cũng không biết nên làm cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Tấn Cáp Thư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5 : Bách Nhạc Môn vũ nữ (4)

Phong Thất Nguyệt nghe đàn ông kia nói đúng tiếng Pháp. Lúc này tiếng Pháp tuy có người sẽ, nhưng sẽ không nhiều. Thất Nguyệt sờ dĩ sẽ tiếng Pháp là bởi vì nàng trước kia bảo vệ Phong Uyển Uyển là Phong gia người thừa kế, nhất định phải học tập cổ đại ngôn ngữ, đây là loại này đại thế gia đích truyền thừa, tiếng Pháp chính là một cái trong số đó, Phong Thất Nguyệt Thiên Thiên đi theo nghe, cũng sẽ liễu.

"Người khỏe, tiền sinh, có cần trợ giúp gì không?" Thất Nguyệt cách dùng ngữ tiền lên hỏi.

"Ồ, ta thượng đế, rốt cuộc có người có thể cùng ta trao đổi." Đàn ông hết sức kinh ngạc vui mừng nhìn Thất Nguyệt, liền muốn tiến lên ôm Thất Nguyệt.

Thất Nguyệt né người lánh quá khứ, ở trên đường chính cùng người ngoại quốc ôm chung một chỗ, danh tiếng cũng không tốt.

"Tiền sinh, người gặp phải phiền toái sao?" Thất Nguyệt tránh thoát đối phương gấu ôm sau hỏi tiếp.

Đàn ông rơi chỗ không, ngay sau đó nghĩ đến nghe nói nữ nhân Trung quốc đều rất xấu hổ, vì vậy áy náy cười một tiếng sau bắt đầu nói "Ta xuống thuyền sau không đợi được tới người đón ta, vì vậy ngồi lên xe của người này tử, để cho hắn mang ta đi Pháp ngân hàng, ai ngờ hắn đem ta mang đến nơi này. Ta cùng hắn nói thể nào hắn cũng nghe không hiểu. Thượng đế a! Nếu như không phải là gặp phải tiểu thư xinh đẹp, ta có thể liền phải đầu đường xó chợ." Đàn ông có chút bướng bỉnh nhún vai.

Thất Nguyệt đem địa phương hắn muốn đi cho phu xe nói, phu xe bưng tỉnh hiểu ra. Bởi vì người ngoại quốc xuất thủ hào phóng, cho nên hắn học một chút tiếng Anh, đặc biệt ở bến tàu chờ sống, ai biết hôm nay người ngoại quốc lời hắn một câu cũng nghe không hiểu, nhưng lại thấy đàn ông mặc chú trọng, không nghĩ mất đi công việc này, liền cứng rắn làm bộ như hiểu đem hắn kéo đến giá.

"Người ngồi lên hắn đích xe, hắn sẽ đem người đưa đến Pháp ngân hàng." Thất Nguyệt đối với nam tử nói.

"Tiểu thư xinh đẹp, ta tên gọi Chiêm Mộc Tư, có thể cùng ngài nhận thức một chút sao? Ta nhất định phải để cho ta ở nước Pháp bạn gặp một lần người, để cho bọn họ tin tưởng, trên cái thế giới này thật sự có thiên sứ tồn tại." Chiêm Mộc Tư ngăn trở Thất Nguyệt rời đi đường, sau đó mặt đầy thâm tình nhìn Thất Nguyệt nói.

Thất Nguyệt quần bách, nàng quả thật nghe nói qua người Pháp thích lãng mạn, nhưng đây cũng quá lãng mạn liễu, cho chỉ một đường liền trở thành thiên sứ.

"Xin lỗi tiền sinh, ta còn có việc gấp, đây chỉ là một chút ít chuyện, cũng không có gì đáng lo." Thất Nguyệt vẫy tay cự tuyệt Chiêm Mộc Tư đích yêu cầu, sau đó muốn vòng qua Chiêm Mộc Tư rời đi.

"Tiểu thư, kia nói cho ta người một chút đích tên được không?" Chiêm Mộc Tư vẫn như cũ không thôi vẫn kêu Thất Nguyệt.

"Ta kêu Khải Lạc." Thất Nguyệt tùy ý cho mình lấy một ngoại quốc tên, sau đó cùng Chiêm Mộc Tư đạo đừng rồi đi.

"Nàng thật rất đẹp đúng không? Ta tới Trung quốc là đúng, không nghĩ tới sẽ gặp ta bảo vệ thiên sứ." Chiêm Mộc Tư nhìn Thất Nguyệt rời đi bóng lưng đối với bên cạnh một mực chờ hắn đích phu xe che ngực đạo.

Phu xe liếc mắt, nghe không hiểu.

Bách Nhạc Môn là lớn nhất phòng khiêu vũ một trong, hơn nữa còn là mới mở, bất kể là sửa sang hay là ban nhạc hoặc là vũ nữ đích số lượng ở trên cao hải đều là số một đích. Nhưng cái này giống vậy cũng ý nghĩa cạnh tranh rất kịch liệt.

Thất Nguyệt xa xa liền nghe được tước sĩ ban nhạc ở bên ngoài diễn tấu thanh âm, giống vậy phòng khiêu vũ có một cá ban nhạc liền có thể chống đỡ tràng tử, nhưng là Bách Nhạc Môn rất đại thủ bút đích mời hết mấy, thậm chí có một đội đặc biệt hạng vạng tới thời điểm ở trước cửa trình diễn.

Thất Nguyệt từ cửa sau vào phòng nghỉ ngơi, bây giờ còn chưa đến giờ làm việc, rất nhiều vũ nữ đang nghỉ ngơi thất đích hóa trang đài bỏ trang. Ngoài ra một ít biểu diễn ca múa đích cô gái đang thay quần áo.

"Mần nhì, thân thể khá hơn chút nào không?" Thấy Phong Thất Nguyệt, An Na chen tới.

"Nghỉ ngơi hai ngày, đã tốt lắm!" Thất Nguyệt hướng An Na gật đầu một cái.

"Người làm sao mặc như vậy cả người đã tới rồi? Bất quá còn thật đẹp mắt!" An Na lúc này mới nhìn thấy Thất Nguyệt Địch lóe ăn mặc, cảm thấy tươi, nàng chưa từng đi học, nhưng nhìn nữ sinh mặc như vậy qua, vì vậy kéo Thất Nguyệt dùng sức quan sát.

"Nga, đúng rồi, người nếu đã tới trước phải đi theo giám đốc nói một tiếng, ngày hôm qua hẳn còn hỏi tới người đâu!" An Na bỗng nhiên nghĩ tới chuyện này, sau đó kéo Thất Nguyệt liền hướng ra ngoài chạy đi.

Bách Nhạc Môn đích giám đốc họ Trịnh, khách cũng gọi hắn A Trịnh, chừng ba mươi đích vóc dáng nhỏ nhắn ông, là nổi danh đứng dịp miệng, dáng dấp mặt đầy khôn khéo đáng vẽ. Phòng khiêu vũ đích giám đốc tương tự với vũ nữ đích người mới lái, giới thiệu khách a cái gì tất cả thuộc về giám đốc quản. A Trịnh là Bách Nhạc Môn ông chủ bỏ ra số tiền lớn đào tới, hẳn chống với hải đích tam giáo cửu lưu rất quen thuộc, tùy tiện nói người hẳn cũng có thể nhớ bằng số xe, mỗi người khách đích sở thích hẳn cũng sờ đặc biệt rõ ràng.

Thấy An Na kéo Thất Nguyệt nói xin lỗi, Trịnh Đại Ban cũng không thêm để ý phát tay một cái, Trịnh Đại Ban đích làm người quy tắc điều thứ nhất thì là không thể vào đi chết đắc tội với người, Thượng Hải than người không thể nói ai có thể phát đạt, có thể mấy ngày trước còn là một gánh túi, qua mấy ngày là được lão đại.

"Được rồi được rồi, lần sau chú ý là được, ta không phải nói người, tới đây khiêu vũ khách bởi vì chính là tìm thú vui, người nếu là tổng như vậy, ta ngay cả có ba đầu sáu tay cũng không giúp được người." Trịnh Đại Ban mới vừa nói xong, một người liền chạy tới tìm hắn.

"Được rồi hai người trở về đi thôi!" Hắn còn có việc, vì vậy liền đem An Na cùng Thất Nguyệt đuổi.

"Chuyện gì?" Hắn hỏi người tới.

"Giám đốc nói đàn dương cầm đích tới hôm nay không được, để cho người tìm người trên đỉnh." Người tới chạy thở hồng hộc, bây giờ lập tức thì phải mở cửa, nhưng đuổi kịp như vậy chuyện này.

"Giá ta đi đâu tìm? Bây giờ những thứ kia dương trường học cũng tan học rồi! Ta cũng không thể đến khác phòng khiêu vũ mượn đi! Cái điểm này mọi người đều dùng đâu!" Trịnh Đại Ban thiếu chút nữa một hơi không lên tới, đây không phải là làm khó người sao?

"Trịnh Đại Ban, ta có thể thử một chút." Thất Nguyệt không đi xa, vì vậy liền nghe được, trong lòng động một cái, liền tiến lên tự đề cử mình.

Nàng mặc dù sẽ không dương cầm, nhưng nguyên chủ Lý Mẫn Nhi sẽ đàn! Lý Mẫn Nhi cũng là một ngu, nàng khi còn bé gia cảnh tốt, cha đối với nàng lại rất thương, cho nên đi giáo hội trường học hết sức tốt, nàng không chỉ biết tiếng Anh, hơn nữa còn sẽ đàn dương cầm. Sau đó cha qua đời sau, Lý Mẫn Nhi là một sẽ không sống qua ngày người, nhà tiền gửi ngân hàng lại bị Lý Mẫn Nhi đích cậu lừa gạt, cuối cùng chỉ có thể để cho nàng khi vũ nữ nuôi gia đình. Nàng mặc dù sẽ ngoại ngữ cùng dương cầm, nhưng cho tới bây giờ chưa nói qua, sợ cho mình trường học bồi đen, Thất Nguyệt có thể không muốn lãng phí tốt như vậy điều kiện đi khiêu vũ kiếm tiền.

"Người sẽ?" Trịnh Đại Ban đầy mắt hoài nghi nhìn về phía Thất Nguyệt, lúc này thay mặt cho dù là Thượng Hải than sẽ đàn dương cầm đích người cũng không nhiều, Lý Mẫn Nhi một mực ở vũ nữ trung liền không nóng không lạnh, bạch dài gương mặt đẹp, tính tình nhưng là tám cây gây đánh không ra một cái rắm, người nhìn nàng đều cấp.

"Ừ, ta trước kia là Thánh Mã Lệ trường học học sinh, một mực đọc đến trung học đệ nhị cấp." Thất Nguyệt cố ý cúi đầu xuống, một bộ khổ sở đáng vẽ.

Trịnh Đại Ban trong lòng đáng thương, có thể từ nhỏ thượng cái đó trường học đều không người nghèo, xem ra là nhà gặp rủi ro, vì vậy lại hỏi "Vậy người nhất định sẽ ngoại ngữ đều rất ít?"

"Ừ, tiếng Anh, tiếng Pháp, ta cũng sẽ." Thật ra thì Thất Nguyệt không chỉ sẽ hai loại, nhưng sẽ quá nhiều ngược lại thật là làm cho người ta hoài nghi, bây giờ có thể sẽ hai môn ngoại ngữ đều rất ít.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Tấn Cấp Thư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6 : Bách Nhạc Môn vũ nữ (5)

"Ai u! Ta nhưng là có mắt không biết kim tương ngọc liễu, đắc đắc đắc, người trước cùng ta đi đàn dương cầm thử một chút, nếu là ban nhạc cảm thấy được, người trước hết đàn dương cầm, khẳng định so với người khiêu vũ kiếm tiền. Sau này nếu là có ngoại quốc khách, ta tìm người, những thứ kia dương lông từ nói kỳ lý oa lạc, gặp không mang theo phiên dịch đích, ta cũng có thể buồn chết." Thượng Hải người Tây phương nhiều nhất, Trịnh Đại

Ban mặc dù sẽ một ít ngoại ngữ, nhưng đầu sao không tinh thông, chỉ sẽ đơn giản một chút đích lời khách khí, lại không đáng giá làm mời người thông dịch đích, có lúc gặp nói không phải tiếng Anh đích người ngoại quốc hẳn chỉ có thể khoa tay múa chân.

Thất Nguyệt thứ hai bài hát, đàn địch tuy không phải đặc biệt tốt, nhưng là cũng không tệ, dù sao đàn địch đều là đơn giản lưu hành bài hát, cũng không phải phức tạp dương cầm trình diễn sẽ. Nhưng nàng loại này tài nghệ đã vượt qua Trịnh Đại Ban đích dự liệu, hẳn vốn là cho là có thể sẽ đàn cũng không tệ, ở hẳn nghe tới Thất Nguyệt đàn địch đã hết sức tốt lắm.

Thất Nguyệt hoàn toàn là bằng nguyên chủ lưu ở trong thân thể đích bản năng đàn địch, để cho nàng giết người tạm được, đánh đàn hoàn toàn là ngoài nghề. Nàng lại thử mấy lần, cảm giác ngón tay càng thuần thục một chút.

Giá hai tháng do Thất Nguyệt đàn dương cầm, giám đốc phát hiện không tệ, rất có sáng ý. Thất Nguyệt mặc người học sinh giả bộ, tóc cũng cắt thành bây giờ lưu hành học sinh đầu, nhìn lớn chừng bàn tay mặt hết sức thanh xuân tịnh lệ, khách đều rất thích. Cái thời đại này, cô nương xinh đẹp rất nhiều, sẽ dương cầm đích cũng không ít, nhưng sẽ dương cầm còn nguyên ý tới phòng khiêu vũ đàn địch cũng chưa có. Giám đốc liền đem Thất Nguyệt hoàn toàn an bài đàn dương cầm liễu, tiền lương tại nguyên bốn giáo sư dương cầm đích trên căn bản lại mỗi ngày tăng thêm năm khối, lần này so với Thất Nguyệt khiêu vũ kiếm nhiều không chỉ gấp đôi.

Thất Nguyệt mỗi lần diễn tấu thời điểm tất cả dụng tâm học tập, bây giờ nàng cho dù không cần nguyên chủ đích bản năng, cũng có thể đàn điểm đơn giản bài hát liễu. Nàng rất quý trọng mỗi một cá cơ hội học tập, bởi vì giá sau này đều là nàng làm nhiệm vụ sống sót vốn liếng.

Lại đến giờ tan sở, Thất Nguyệt thu thập đồ đạc xong, sau đó cùng An Na nói lời từ biệt liễu. Nàng bây giờ đàn dương cầm, không cần bồi khiêu vũ, lúc tan việc sớm rất nhiều. Phòng khiêu vũ đích vũ nữ đều rất kinh ngạc nàng lại sẽ dương cầm chuyện này, ngoài miệng nói chưa lời, nhưng trong lòng thật ra thì ghen tị rất. Mặc dù có thời điểm tìm tra, nhưng Thất Nguyệt hoàn toàn không thêm đề ý các nàng thái độ đến đề cho các nàng thật giống như một quyền đánh vào trên bóng vải, khiêu khích đứng lên cũng không có ý nghĩa.

"Khải Lạc." Thất Nguyệt mới ra phòng khiêu vũ cửa, một bóng người liền ngăn lại nàng. Nàng bản năng muốn khơi quyền đầu, nhưng một giây kế tiếp nàng dừng lại. Thất Nguyệt từ nhỏ liền huấn luyện, chiến đấu đã là nàng bản năng, nhưng là bây giờ, nàng đã không có bảo vệ người.

Nghĩ tới đây, nàng có chút âm đạm, luyện như vậy nhiều năm, mình thể thuật hoàn toàn bị hư, nàng nhất định phải lấy được cơ hội sống lại, sau đó báo thù cho mình, hỏi một chút Phong Uyển Uyển, kết quả tại sao phải giết mình, mình kia một chút thật xin lỗi nàng.

Những ý niệm này chợt lóe lên, chẳng qua là trong mắt có vài tia sát ý, nửa ngẩng đầu thời điểm đã mặt không cảm giác.

"Khải Lạc, thật sự là ngươi, ồ! Ta thượng đế! Ta cho là nữa cũng sẽ không gặp ngươi đâu, không nghĩ tới chúng ta lại gặp lại, ngươi quả nhiên là ta thiên sứ, là thượng đế lễ vật." Chiêm Mỗ Tư mặt đầy ngạc nhiên mừng rỡ, chăm chú nhìn chăm chăm Thất Nguyệt, trong mắt mau hòa tan ra nước.

"Ngươi khỏe! Chiêm Mỗ Tư tiên sinh." Thấy là gặp qua một lần đích Chiêm Mỗ Tư, Thất Nguyệt thu hồi cảnh giác, khách khí mà lãnh đạm chào hỏi.

"Ngươi lại còn nhớ ta tên, thật là quá tốt." Chiêm Mỗ Tư thụ sủng nhược kinh hô, hấp dẫn lui tới người đều nhìn lại.

"Ta vừa mới nhìn thấy ngươi ở đàn dương cầm, vốn là muốn nhảy lên võ đài tìm ngươi, nhưng bằng hữu của ta hữu cửa nói làm như vậy sẽ mang đến phiền toái cho ngươi, ta cũng chỉ có thể ở cửa chờ ngươi." Chiêm Mỗ Tư là một rất anh tuấn đứa bé lớn, có một con tóc màu vàng, hơn nữa mặc khéo léo khảo cứu. Thất Nguyệt nhìn nữa hẳn bên cạnh, quả nhiên có mấy người bồi ở hẳn bên người, đang dùng ánh mắt thẩm thị nhìn mình.

Mấy người này nhìn cũng nhỏ có địa vị, nhưng có thể bồi Chiêm Mỗ Tư ở nơi này nổi điên, nghĩ đến Chiêm Mỗ Tư đích gia thế cũng không đơn giản, Thất Nguyệt không muốn cùng hắn dây dưa, nàng giải quyết xong nhiệm vụ sau liền phải đi về, bất kể như thế nào, nàng cũng không muốn cùng nhiệm vụ dậm người thâm giao.

"Xin lỗi, Chiêm Mỗ Tư tiên sinh, thời gian quá muộn, ta phải đi về." Thất Nguyệt mở miệng lạnh nhạt cáo từ.

"Ta có thể đưa ngươi trở về sao?" Chiêm Mỗ Tư vội vàng nói.

"Không cần, ta kêu vàng bao xe." Thất Nguyệt phát phát tay, sau đó đi tới chỗ đậu xe.

Chiêm Mỗ Tư rất như đưa đám, mạo coi hẳn đích thiên sứ cũng không thích hẳn, xem ra theo đuổi đường đảm nhiệm nặng mà đạo viễn. Bất quá nếu biết người yêu ở địa phương, đây cũng là một chuyện vui sướng tình, Chiêm Mỗ Tư lại lên tinh thần tới.

Phụng bồi Chiêm Mỗ Tư đích mấy người đều là người Trung quốc, một người trong đó người do dự một chút nói "Chiêm Mỗ Tư tiên sinh, ngài biết mới vừa rồi cô nương kia là làm gì sao?"

Nói đến người yêu, Chiêm Mỗ Tư lập tức mặt mày hớn hờ "Dĩ nhiên biết, nàng là một âm nhạc nhà, ngươi nghe không nghe được, nàng dương cầm đàn đích có bao nhiêu tốt? Cho dù là rạp hát lớn cũng không người đàn địch so với nàng ưu mỹ. Ta thật là quá yêu nàng."

Cùng hẳn người nói chuyện có chút 罅, ngươi chính là nữa tình trong mắt người ra Tây Thi cũng không thể cho nghe thành âm nhạc nhà đi! Chiêm Mỗ Tư đích cha là ngân hàng đại cổ đông một trong, cho nên Chiêm Mỗ Tư coi như là bọn họ thiếu đông gia. Bọn họ vốn là muốn cùng thiếu đông gia làm quan hệ tốt đích, cho nên mới mang hẳn tới phòng khiêu vũ, ai biết người này lại vừa ý cái vũ nữ, hơn nữa dường như không phải vui đùa một chút, vạn nhất cha hẳn biết là bọn họ mang tới, không biết có thể hay không công việc không gánh nổi. Ở bọn họ xem ra, cho dù là dân quốc liễu, đại họ nhân gia muốn kết hôn một cá vũ nữ làm con dâu cũng là thương phong bại tục đích chuyện.

Vì bọn họ công việc, cho nên mặc dù có thể đắc tội thiếu đông gia, bọn họ cũng phải giải thích rõ Chiêm Mỗ Tư người yêu đích tính chất công việc.

Mấy người tận tình cho Chiêm Mỗ Tư nói một lần vũ nữ là làm gì, thậm chí nói cho hắn, vũ nữ rất nhiều đều là bồi khách nhân ngủ, cũng nói rõ, phàm là khi vũ nữ đích gia cảnh cũng thật không tốt.

Nhưng người nào biết, bọn họ càng giải thích, Chiêm Mỗ Tư lại càng kích động "Ồ! Thượng đế a! Ta thiên sứ lại không chỉ sẽ đàn dương cầm, còn biết khiêu vũ, nàg thật là quá tốt đẹp."

Mấy người ngây ngẩn, trên đầu quạ đen bay qua! Đây là điểm chính sao? Chúng ta không phải nói nàg biết khiêu vũ, chúng ta nói đúng nàg là vũ nữ, vũ nữ a!

Sau đó nghe Chiêm Mỗ Tư nói tiếp đến "Không nghĩ tới nàg cuộc sống nghèo như vậy khó. . . ."

Mấy người ánh mắt sáng lên, đúng vậy đúng vậy, cùng Đại thiếu gia ngài không xứng đôi a!

Nhưng hạ một câu nói mấy người liền một búng máu phun ra ngoài "Nàg cần ta, ta phải làm nàg kỹ sĩ, bảo vệ nàg, cứu nàg, vĩnh viễn bảo vệ nàg."

Chiêm Mỗ Tư kiên định cho là cùng "Khải Lạc" biết là thượng đế chỉ ý, để cho hắn cứu thương đáng thương cô gái xinh đẹp hiền lành thoát ly khổ hải, vĩnh viễn cùng mình chung một chỗ.

Đi ở phía sau mấy cái mặt mày ủ dột người nghĩ là, bây giờ không khởi sắc, nữa tìm một cái loại này ngân hàng lớn đích công việc không quá có thể, vạn nhất thất nghiệp làm thế nào?

Mà ngồi ở vàng túi trên xe Thất Nguyệt nghĩ là, nhà kia mấy cái nhiệm vụ mục tiêu, muốn bắt đầu từ từ thu thập.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Tấn Cáp Thư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7 : Bách Nhạc Môn vũ nữ (6)

Giá hai tháng, Lý gia ba người qua hết sức bi thảm. Lý mẫu mỗi lần hướng Thất Nguyệt thỉnh cầu tiền, đều phải tốn sức miệng lưỡi, thấp kém, uống nhỏ làm thấp nửa ngày, Thất Nguyệt mới hài lòng cho nàg một chút bảo đảm ba người không chết đói tiền sinh sống.

Lý mẫu vốn là trong tay tồn hạ đích tiền đều là cho Lý Ngọc Phong làm chuyển trường khi chạy chân mát, kết quả trường học làm được, chỉ cần giao tiền là có thể để cho Lý Ngọc Phong đi học, nhưng Thất Nguyệt lại không cho nàg nói xong một trăm khối đại dương. Lý mẫu cùng Thất Nguyệt ồn ào, Thất Nguyệt liền ngay cả cuộc sống phí cũng không cho nàg, bắt kể nàg khóc cũng tốt, nháo cũng tốt, khóc lóc om sòm lẫn lộn cũng tốt, Thất Nguyệt chính là một phần cũng không cho nàg. Cuối cùng Lý Dục Nhi cho Lý mẫu nghĩ kế, để cho nàg đem hàng xóm tìm tới khuyên Thất Nguyệt hiểu thuận. Thật sự có kia thích xen vào chuyện của người khác tới, đầu tiên là nói Lý mẫu không dễ dàng, làm con gái muốn hiểu thuận, thấy Thất Nguyệt cũng không quan tâm nàg, nàg liền nhảy cẫg lên năg Thất Nguyệt không bằng heo chó, bị Thất Nguyệt ngừng một lát cây chổi đánh ra ngoài.

Cùng ngày Thất Nguyệt đi ngay báo xã giàu rồi thanh danh, đoạn tuyệt cùng Lý mẫu, Lý Ngọc Phong, Lý Dục Nhi đích thân nhân quan hệ, sau này giá ba người và nàg không chút liên hệ nào.

Lý mẫu không nghĩ tới con gái lớn làm như vậy tuyệt, không khỏi hối hận không thôi, nhưng một người nếu như không đếm xia đến, người cảm hắn thật sự là một chút biện pháp cũng không có, Lý mẫu chỉ có thể cẩn thận lấy lòng.

Lý Ngọc Phong cùng Lý Dục Nhi vừa mới bắt đầu rất có cốt khí nói để cho Lý mẫu không muốn Thất Nguyệt Đích tiền, có thể chỉ một tuần lễ, bọn họ cũng biết cuộc sống có bao nhiêu khó khăn nhai liểu.

Lý mẫu bắt kể Thất Nguyệt đòi tiền, nhưng nhà chỉ có mấy mao tiền liểu, nàg chỉ có thể tìm một hồ hộp giấy đích việc làm trừ. Nhưng là nàg sống trong nhung lụa rất nhiều năm, nơi nào ăn liểu cái này khô, dán một tuần lễ, tiền kiếm được chỉ đủ chịu chút thức ăn lá cây đích. Lý Ngọc Phong cùng Lý Dục Nhi ở nhà dùng bữa lá cây thì thôi, nhưng là ngày xưa bọn họ ở trường học cũng qua rất tốt, bây giờ ở trường học bọn họ cảm giác không ngóc đầu lên được.

Lý Mẫn Nhi quả thực đem bọn họ nuôi rất thư thái, Lý phụ không chết thời điểm bọn họ không có bị khổ, Lý phụ chết sau này, bởi vì Lý Mẫn Nhi bọn họ vẫn không có bị khổ, cho nên mới cảm thấy người chị này là si nhục, mỗi khi người khác hỏi tới gia đình thời điểm, cũng sẽ tự động tránh có người tỷ tỷ chuyện này, cho tới bọn họ tất cả bạn học cho là Lý gia chỉ có hai đứa bé.

Bây giờ, trường học phải đóng sách vở tiền, bọn họ không có tiền phó. Trường học bọn học đi ra ngoài chơi hoặc là sinh nhật, bọn họ cũng không dám đi, loại này quần bách cuộc sống để cho một mực sống giống như Đại thiếu gia Đại tiểu thư vậy Lý Ngọc Phong cùng Lý Dược Nhi thống khổ không chịu nổi.

Phong Thất Nguyệt vừa vào sân, thấy Lý mẫu đang ngồi ở trong sân trên cái băng lim dim, ban đêm hết sức lạnh, Lý mẫu chỉ có thể khoác trên người liều giường chăn. Trước kia Lý mẫu là ở Thất Nguyệt đích trong phòng chờ nàng, nhưng Thất Nguyệt thứ hai ngày đi ngay để cho khóa tượng cho nàng an đem ổ khóa, Lý mẫu hoàn toàn không chiết. Lý mẫu trước len lén bay qua Thất Nguyệt Đích phòng, muốn trộm một ít tiền, nhưng Thất Nguyệt đã sớm đem tiền cũng tồn ngân hàng liều, số tiết kiệm tùy thân mang, Lý mẫu không thu hoạch được gì.

"Mẫn nhi đã về rồi?" Lý mẫu nghe được viện môn vang, giật mình một cái liên tỉnh, mặt tươi cười tới bồi cẩn thận.

Thất Nguyệt hừ một tiếng, cũng không nhìn nàng, thẳng vào nhà của mình.

"Mẫn nhi a! Công việc có mệt hay không? Ăn cơm chưa?" Lý mẫu đi theo cũng vào phòng, thiển trừ mặt mày vui vẻ hỏi.

"Cứ như vậy đi!" Thất Nguyệt vừa đem giày cởi bên lạnh như băng nói "Có chuyện gì không? Không có sao ta ngủ!"

"Cái đó. . . Mẫn nhi, Tiểu Phong đích trường học làm được, hần học tập lại thích, đi nhất định có lớn hơn hơi thở, người Từ di làm cũng thật tốn sức, ta tồn bốn mươi khối đại dương cũng tốn tiền vào, nếu là Tiểu Phong không đi thượng, tiền này liền mất toi." Lý mẫu thật thấp cầu khẩn, thanh âm hết sức đáng thương, nếu như không phải là biết Lý Mẫn Nhi đích kết quả, Thất Nguyệt nói không chừng sẽ còn đồng tình một chút, nhưng bây giờ, Thất Nguyệt câu khởi thân giác, cười.

"Ta là có thể cho người tiền. . ." Nàng nói giá dừng một chút.

Lý mẫu trên mặt mừng rỡ.

"Nhưng là, ta chỉ có thể cho người năm mươi khối." Thất Nguyệt cười tủm tỉm tà dựa chần trên giường nhìn Lý mẫu nói.

"Năm mươi không đủ a! Mẫn nhi! Mẹ cầu người, vì em trai người, người liền nghĩ một chút biện pháp đi!" Lý mẫu nước mắt chảy xuống tới, ồm liên quý xuống.

Thất Nguyệt nhủ lòng mày, nếu quả thật là Lý Mẫn Nhi, có thể một chiêu này thành công, làm mẹ cho con gái quý xuống, có mấy cái có thể không đáp ứng yêu cầu của nàng. Nhưng là, Thất Nguyệt chẳng qua là nhìn nàng, không nói lời nào, ngay cả đỡ đều không đỡ. Lúc ấy nàng đem Lý Mẫn Nhi đuổi ra ngoài đích thời điểm Lý Mẫn Nhi còn phát ra sốt cao, Lý Mẫn Nhi vì cho nhà kiếm tiền, khách nhân nào cũng tiếp, cuối cùng được hoa liều bệnh, Lý mẫu vì tiết kiệm tiền ngay cả đại phu cũng không cho phép nàng nhìn. Lý Mẫn Nhi lúc ấy quý xuống đất khóc cầu nàng chớ đuổi mình đi, có thể Lý Dược mà lại nói Lý Ngọc Phong muốn thành thân, vạn nhất bị nữ mới biết có như vậy người tỷ tỷ sẽ để cho Lý Ngọc Phong ở đâu trước mặt không ngóc đầu lên được, vì vậy Lý mẫu ngoan tâm đem Lý Mẫn Nhi ném ra ngoài.

Lý mẫu quả thực không nghĩ tới, nàng đã là không đếm xia đến, vốn tưởng rằng như vậy có thể đổi lấy Lý Mẫn Nhi mềm lòng mềm nhũn, nhưng đối phương chẳng qua là nhìn, thậm chí còn từ trong bọc nhỏ cầm ra đem hạt dưa tới bên hạp bên nhìn. Cái này làm cho Lý mẫu lập tức không biết nên làm sao tiếp tục nữa.

Qua thật lâu, Lý mẫu chỉ có thể run rẩy nguy nga đích mình đứng lên.

"Phải rồi, người cũng đừng ở chỗ này đóng kịch, những thứ này đối với ta vô dụng. Ta cho người năm mươi, người không phải còn có một con gái sao? Để cho nàng cho thêm người kiếm năm mươi, không phải một trăm liều! Cái này cũng công bình, chớ quang chỉ một đứa con gái sống qua ngày a!" Vừa nói, Thất Nguyệt đem trong tay vỏ hạt dưa hướng Lý mẫu đích trên mặt ném qua, nhìn nàng đáng vẻ chật vật, Thất Nguyệt cười khanh khách.

Lý mẫu thật chắc siết chặt tay, móng tay cũng bóp đến trong thịt liều. Vốn là nàng là không bỏ được Lý Dược Nhi đích, nhưng là Thất Nguyệt loại này làm nhục lại để cho nàng ý thức được, cái này con gái lớn là không trông cậy nổi, khoảng thời gian này qua cuộc sống để cho nàng cũng biết, nếu như Lý Mẫn Nhi hoàn toàn đoạn xem bọn họ tiền, người một nhà cũng không có gì ăn.

Nhà tuyệt đối không thể bán, đây là để lại cho nàng con trai. Con gái cũng là người khác nhà, chờ gả ra ngoài một chút dùng cũng không có, đàn bà dựa vào cái gì, dựa vào không phải là con trai sao! Vì con trai, vì con trai nữa đánh bạc đi một đứa con gái, cũng không phải là không thể.

"Nhưng là, Tiểu Phong đích học phí qua mấy ngày sẽ phải, chính là Dược Nhi đi khiêu vũ, mấy ngày nay cũng kiếm không trở lại a." Hồi lâu, Lý mẫu ánh mắt đỏ bừng ngẩng đầu đối với Thất Nguyệt nói.

Thất Nguyệt Đích khỏe miệng châm chọc vênh lên, Lý Mẫn Nhi đích kiếp trước, Lý mẫu yêu Lý Dược Nhi yêu không bỏ được nàng chịu một chút ủy khuất, ăn xong, dùng tốt, vì để cho Lý Dược Nhi qua loại này cuộc sống, Lý Mẫn Nhi đơn giản là không coi mình là người nhìn, quang đứa trẻ đánh liên ba cá, mới vừa đánh thai thứ ba ngày liền đi tiếp khách. Nguyên lai loại này yêu cũng có điều kiện tiên quyết, đó chính là, dâng hiến không phải Lý mẫu mình.

"Người không phải nói Kiều Kiều kiếm nhiều tiền sao! Nàng có thể học sau một chút đường phố đích Kiều Kiều a! Ta có thể giúp tìm khách, nàng hay là hoàng hoa đại khuê nữ, bằng nàng hình dáng, bán một trăm khối cũng không thành vấn đề đích." Thất Nguyệt cầm ra ba khối ngân nguyên ném tới Lý mẫu trước mặt, tiếp tục nói "Mấy ngày nay tiền cơm, người lại tìm một tây dương đại phu, mua chút thuốc ngủ, đừng để cho nàng ồn ào, nếu không người tiền coi như bị lỗ, có một trăm khối, con trai người đích sách vở tiền cũng đi ra."

Lý mẫu đem trên đất tiền từng bước từng bước nhặt lên, sắc mặt nhợt nhạt xoay người đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Tấn Cấp Thư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8 : Bách Nhạc Môn vũ nữ (7)

Ở phòng khiêu vũ muốn tìm một khách cũng không khó, có thể muốn tìm một có hoa liễu bệnh khách thì phải mất công điếm. Nhưng là chỉ cần chịu xài tiền, muốn làm được việc lại không khó.

"Mẫn tỷ, đây là người nào đặc tội người?" Thất Nguyệt tìm được Bách Nhạc Môn đặc biệt chạy chân Tiểu Lượng Tử, để cho hắn cho tìm một phải hoa liễu bệnh khách, hơn nữa yêu cầu càng nghiêm trọng càng tốt, Tiểu Lượng Tử lập tức biết Thất Nguyệt muốn làm không dùng, tìm loại này khách, khẳng định không phải chuẩn bị cho mình. Hắn ở phòng khiêu vũ đích thời gian lâu dài, loại chuyện này rất thường gặp, nữ nhân gian chiến đấu, có lúc thậm hại hơn liệt.

Thất Nguyệt bây giờ ở Bách Nhạc Môn coi như là đồ, nàng đương cầm đàn đích tốt, dáng đẹp sẽ còn ngoại ngữ, mặc dù lạnh như băng không thương lý người, cũng không bồi khiêu vũ, nhưng không biết tại sao, khách rất nhiều liền yêu cái này điều điều. Tặng hoa, đưa giỏ trái cây, tặng quà mỗi ngày đều nối liền không dứt, thậm chí còn có cái người Tây phương ngân hàng thiếu đông gia, có ý chạy tới nghe nàng đàn dương cầm, giỏ hoa không lấy tiền tựa như đưa, kêu khóc muốn kết hôn nàng, nhưng người ta chính là không cho kia người Tây phương một chút tốt mặt, đây cũng là tà môn.

"Cái này người chó xía vào, làm xong sẽ không bạc đãi người." Thất Nguyệt đi Tiểu Lượng Tử trong tay nhét mười đồng tiền.

"Ai u! Mẫn tỷ, làm cho người chuyện sao có thể thu tiền a? Nếu để cho Tiểu Ngũ mấy cái biết, không phải là kêu khóc cướp giá vô tích sự không thể. Mẫn tỷ vừa đẹp lại có văn hóa, mấy người chúng ta đều nói, Bách Nhạc Môn đêm Mẫn tỷ người tốt nhất, người để cho ta làm chút gì sống, đó là cho ta Tiểu Lượng Tử mặt, ta còn không mau bao a!" Tiểu Lượng Tử làm chính là gặp người nói tiếng người, gặp quỷ nói chuyện hoang đường đích sống, người chết cũng có thể làm cho hắn nói sống lại.

"Được rồi, người cũng chó hà tiện, ta chuyện này cấp, cho ta vội vàng điếm là được." Thất Nguyệt nhìn hắn nhảy nhảy mắt, không khỏi cười một chút, sau đó phân phó nói.

"Mẫn tỷ nụ cười này thật là đẹp mắt, cuốn sách ấy không phải có câu hỏi mâu cười một tiếng gì gì, đó chính là khen Mẫn tỷ đích. Người nhìn được rồi, khẳng định cho ngài làm xong, tới Bách Nhạc Môn đích không mấy cái ta không biết lai lịch, ngày mai ta liền cho ngài tìm!" Tiểu Lượng Tử vỗ ngực bảo đảm nói.

Thất Nguyệt biết đây là bởi vì mình đồ mới có giá đãi ngộ, thông thường vũ nữ muốn cho những người này làm chút chuyện gì, đưa tiền đều vô dụng. Bọn họ không kém giá mười khối hai mươi khối, có lúc gặp xuất thủ hào phóng khách, cho treo cái mũ cũng có thể cầm mấy chục khối tiền tiếp.

Loại này chạy chân nhất thế lực, bọn họ từ nhỏ ở nơi này loại nơi học nghề, đến mười lăm mười sáu mới tính ra đồ có thể cầm tiền lương. Từ nhỏ đến lớn luyện chính là thể nào làm việc, thấy thể nào sắc mặt, không dài cá thất khiếu là lột lông căn bản không ăn được chén cơm này.

Chờ bọn họ tuổi tác lớn hơn chút nữa, có khả năng liền có thể cùng A Trịnh vậy khi giám đốc liễu, cũng chỉ coi là nấu ra mặt.

-

Quả nhiên, thứ hai ngày Thất Nguyệt mới vừa đến một cái Bách Nhạc Môn, Tiểu Lượng Tử liền nhảy nhảy mắt kêu nàng quá khứ.

Khách tìm được, thật ra thì Bách Nhạc Môn đích vũ nữ thật nhiều đều biết người này, biết nội tình cũng không muốn tiếp hắn đích làm ăn. Người này là làm da hàng mua bán, tiền kiếm không ít, chính là tốt phiêu, bản bệnh liễu một vòng, chỉ cần đem lên hoa liễu bệnh, liền không cái nào hắn không được liễu, đều như vậy còn đặc biệt háo sắc, nhưng là hắn đích tật xấu trừ kia khoát đi ra, ai cũng đối với hắn tránh không kịp.

Nhỏ chuyện vui cùng hắn nói một chút là được, vừa nghe hay là hoàng hoa đại khuê nữ, cao hứng trực tiếp cho hai trăm.

Thất Nguyệt nói cho hắn, mình chỉ cần một trăm, khác một trăm cho Tiểu Lượng Tử khi chạy chân mắt, ngày mai để cho hắn tìm mấy người, đến nhà nàng đi đón Lý Dược Nhi.

Tiểu Lượng Tử mừng rỡ, một trăm khối đủ hắn kiếm tốt mấy tháng, tại chỗ đánh liền bảo phiếu, bảo đảm làm thỏa thỏa.

Thứ hai ngày buổi tối, một chiếc vàng bao xe cùng mấy người đến Lý gia cửa, Lý mẫu mang không nổi, vì vậy Lý Ngọc Phong công đã hôn mê Lý Dược

Nhi đi ra, run rẩy đem Lý Dược Nhi nhét vào Tiểu Lượng Từ trong tay.

Tiểu Lượng Từ khinh thường nhìn hắn một cái, cũng không nói gì, đem Lý Dược Nhi đi trên xe một nhét vào, liền mang theo người đi.

Nhìn rồi đi vàng bao xe, Lý Ngọc Phong chân mềm nhũn ùm liền quỳ trên đất, tay bịt mắt khóc. Hắn đích Nhị tỷ, từ nhỏ đến lớn quan hệ cùng hắn tốt nhất Nhị tỷ, cứ như vậy bị hấn bán đi.

"Nhị tỷ, ta thật xin lỗi ngươi!" Lý Ngọc Phong nhỏ giọng khóc, khóc một hồi, lại sợ hàng xóm nhìn thấy, lão đảo nghiêng ngã trở về nhà.

Hắn không muốn làm như vậy, nhưng khoảng thời gian này để cho hắn không phải không làm như vậy. Hắn chịu đủ rồi không cảm ra sách mất thời gian hậu bạn học nhìn sự khác thường của hấn ánh mắt, chịu đủ rồi mỗi ngày ăn một ít không mỡ đích thức ăn lá cây, chịu đủ rồi mỗi ngày nghe Lý Mẫn Nhi đi câu Lý Mẫn Nhi lúc thấp kém thanh âm.

Đối với Lý Mẫn Nhi cái này đại tỷ, khi còn bé hấn là rất sùng bái. Lý Mẫn Nhi đẹp, ôn nhu, hơn nữa học giỏi, hấn còn nhớ, đương cảm không bán thời điểm, đại tỷ tổng cho bọn họ đàn bài hát, sau đó hấn cùng Lý Dược Nhi ngay ở bên cạnh nghe. Khi đó đại tỷ cao quý như vậy, bạn học thấy nàng cũng rất hâm mộ tự có một người tỷ tỷ như vậy.

Nhưng là sau đó, Lý Mẫn Nhi đi làm vũ nữ, mỗi ngày mặc giá rẻ Hoa Kỳ bào, trên mặt trang điểm lêu lẹt, lúc trở lại đều là mùi rượu. Hấn biết đại tỷ là vì nhà kiếm tiền, nhưng hấn không có bị khổ, cho tới bây giờ không biết không có tiền thì như thế nào, cho nên hấn vẫn cảm thấy người phải có cốt khí, bản tiện không thể dòi mòi được. Mà ở hấn xem ra, Lý Mẫn Nhi liền thì không muốn chịu khổ, tự cam hạ tiện.

Nhưng là, có một ngày, đích thân hấn đem thứ hai người tỷ tỷ đưa đến địa ngục, chính là vì hấn trước kia cho tới bây giờ không thêm để ý tiền. Không bị khổ thời điểm, hấn có thể nói bản tiện không thể dòi, nhưng bây giờ, hấn không chịu nổi, hấn phải đi hiểu học giáo, sau này kiếm rất nhiều tiền, để cho Lý Mẫn Nhi hối hận như vậy đối với mình, hấn nữa cũng không muốn qua bây giờ loại cuộc sống này liễu.

Thất Nguyệt buổi tối lúc trở lại, Lý Ngọc Phong vẫn còn ngờ ngác đích ngồi ở trong sân.

Thất Nguyệt khinh thường cười một tiếng, sau đó từ trong túi xách móc ra túi tiền tới, ném ở Lý Ngọc Phong trước mặt trên đất, châm chọc nói "Một trăm khối, đếm biết, đây chính là ngươi bảo bồi Nhị tỷ đích bán người tiền đâu!"

Lý Ngọc Phong bị túi tiền kích thích đột nhiên ngẩng đầu lên, ánh mắt đều đỏ đích hô "Lý Mẫn Nhi, đều là ngươi làm hại, là ngươi hại Nhị tỷ, là ngươi, ta sẽ không bỏ qua ngươi, một ngày nào đó, ta không phải là giết chết ngươi không thể."

"Ồ? Là ta làm hại? A a, ta nghe Tiểu Lượng Từ nói, hay là trên lưng ngươi xe đâu!" Nói tới chỗ này, Thất Nguyệt xi bật cười.

"Ta liễu mạng với ngươi." Lý Ngọc Phong bị kích thích mất lý trí, trực tiếp hướng Thất Nguyệt nhào tới.

Thất Nguyệt mới vừa gia nhập nhiệm vụ thời điểm hấn cũng không đánh lại, hướng chi là hiện tại.

Lý Ngọc Phong vọt tới bên cạnh, Thất Nguyệt một cái né người nhường cho qua, đưa tay bắt Lý Ngọc Phong đích cánh tay, mượn lực sử dụng một cái qua vai té, Lý Ngọc Phong liền bị nằm trên đất. Thất Nguyệt nhảy một cái, đầu gối ân ở Lý Ngọc Phong sau lưng, đưa tay bắt Lý Ngọc Phong tóc, dùng sức đi trên đất hạp, trực đem hấn hạp đích mặt đầy đều là máu tươi mới bỏ qua cho.

Lý Ngọc Phong bị hạp đích choáng váng chuyển hướng, trước mắt đều là máu đỏ một mảnh, cũng không nhúc nhích được, nằm trên đất **.

Thất Nguyệt hài lòng vỗ tay một cái đứng lên, rất có hứng thú nhìn mình kiệt tác.

"Phế vật."

Nàng xoay người lại nhặt lên trên đất ném xuống đích túi phui một cái phía trên bụi bặm, vui vẻ đánh cái huyết sáo, sau đó trở về phòng.

Không lâu lắm, nàng liền nghe được Lý Mẫn ở bên ngoài tiếng kêu khóc, Thất Nguyệt cười một tiếng, cảm thấy trong lòng nguyên chủ đích vui thích, những thứ kia nguyên chủ bị tội, nàng sẽ từng cái trả lại.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Tấn Cáp Thư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9 : Bách Nhạc Môn vũ nữ (8)

Giữa trưa ngày thứ hai, mặt tái nhợt Lý Dược Nhi mới trở về.

Gò má nàng sưng đỏ, tóc xốc xếch, ngay cả môi cũng phả. Trờ lại một cái chạy trở về phòng của mình, khóc rống lên.

Nàng là uống xong Lý mẫu cho nàng sữa bò sau té xỉu, sau nàng cảm thấy đau, nửa lúc tỉnh thì nhìn năm thứ nhất đại học cái dáng dấp giống như heo vậy đàn ông nằm ở nàng trên người gắng sức động.

Nàng đau gần chết, dùng sức giãy giụa gào thét, nhưng đối phương một cái miệng liền đánh hạ "Lão tử là bỏ ra số tiền lớn chơi ngươi, giả bộ cái gì trình tiết liệt nữ! Mẹ, nếu không phải nhìn ngươi là một nữ sinh, bây giờ năm mươi đồng tiền là có thể từ nông thôn mua một nha đầu trở lại."

Bất kể Lý Dược Nhi làm sao kêu khóc cầu khẩn, trừ bị đánh cái gì cũng không đổi lấy. Cuối cùng quả thực bị làm sợ, nàng chỉ có thể theo như đối phương yêu cầu phối hợp lại.

"Dược Nhi, ngươi uống chút cháo đi!" Lý mẫu thận trọng đi vào, trong tay bưng một chén mới vừa nấu tốt bạch cháo, vành mắt hồng đồng đồng nói.

"Uống gì uống, để cho ta chết tính! Ngươi là ta mẹ ruột, làm sao có thể để cho ta, để cho ta. . . ." Lý Dược Nhi không nói được, đem vùi đầu ở trong chăn khóc rống lên.

"Dược Nhi, không phải ta, là chị ngươi ra chủ ý, Tiểu Phong không có học phí, ta cũng là không có biện pháp, van cầu ngươi, van cầu ngươi, ta thật không có biện pháp." Lý mẫu khóc cầu khẩn nói, nàng thanh âm để cho Lý Dược Nhi đích oán hận tiêu trừ rất nhiều, thay đổi ý nghĩ lại nghĩ đến Lý Mẫn Nhi, hận cả người cũng run rẩy.

Từ trên giường một chút nhảy cẫng lên, tựa như một trận gió liền chạy ra ngoài.

Thất Nguyệt đang thu dọn đồ đạc đâu, nàng đã tìm một nơi chỗ ở, thời gian còn lại thì phải cách ngăn quan hòa, thuận tiện đổ dầu vô lửa liễu.

Thật ra thì nàng cũng không thứ gì, chỉ mấy bộ quần áo, cầm một bao bố nhỏ đã đủ dùng.

"Lý Mẫn Nhi, ngươi tiện nhân này, ta rút cuộc cùng ngươi có thù gì, ngươi như vậy hại ta!" Lý Dược Nhi một cước đạp mở cửa phòng, liền hướng Thất Nguyệt trên mặt bắt tội.

Thất Nguyệt tay mất lạnh lẽ bắt lại nàng cánh tay, từ nay về sau vạn một cái, liền cho vạn đến sau lưng ân ở trên giường. Lý Dược Nhi không thể động đây, liền tức miệng mắng to, cũng sẽ không là nguyên lai cái loại đó khiếp sanh sanh đích nhỏ Bạch Liên Hoa đích bộ dáng, đem bình thời biết thô tục một cổ não liền mắng lên.

"Nửa lớn tiếng một chút, hàng xóm có thể cũng biết Lý gia Nhị tiểu thư tối hôm qua ra đi tiếp khách liễu a!" Thất Nguyệt cũng không tức giận, cười hi hi nói.

Quả nhiên, Lý Dược Nhi dừng lại tiếng mắng, nghiêng đầu căm ghét chờ Thất Nguyệt.

"Cho ngươi mồm thuốc đích không phải ta, là ngươi thân ái mẹ. Đem trên lưng ngươi xe không phải ta, là ngươi thân ái em trai. Thậm chí lấy tiền đều không phải là ta. Ngươi và ta nổi điên làm gì? Thật tốt cùng ngươi thân ái mẫu thân và em trai tương thân tương ái đi! Thuận tiện nói cho ngươi một câu, ngày hôm qua kia người đàn ông nhưng là có bản bệnh, ngươi ước chừng phải mình cẩn thận a!" Thất Nguyệt một cái đem nàng đẩy tới trên giường, sau đó xách túi hũ ca đi.

Lý Dược Nhi ngồi ở trên giường răng run rẩy, bản bệnh! Sẽ không, nàng sẽ không phải cái loại đó bệnh! Làm sao có thể? Lý Dược Nhi sợ hãi cả người thật giống như run cầm cập vậy.

Thất Nguyệt vừa đi vừa nhớ lại, kiếp trước, Lý Dược Nhi chính là ở gian phòng này, diễm đam đáng yêu đích khóc đối với Lý Mẫn Nhi nói "Chị, ta van cầu ngươi, ngươi được loại này bản bệnh, vạn nhất bị em dâu biết làm thế nào? Ngươi làm sao như vậy ích kỷ, một chút cũng không vì Tiểu Phong cân nhắc. Ta van cầu ngươi, ngươi liền rời đi trước đi! Tìm một chỗ trước ở lại, chờ sau này khỏi bệnh rồi trở lại có được hay không?" Lý Dược Nhi vĩnh viễn đều là thiện lương như vậy, như vậy quan tâm, như vậy quan tâm nàng em trai cùng mẹ. Ở trong mắt người khác, nàng thật giống như ra nước hoa sen vậy, bất nhiễm bụi bậm, mà chị của nàng, nhưng là hà đường đậm phù sa, bị nàng giam ở dưới chân, không chỉ có bị nàng ép khô chất dinh dưỡng, còn bị hoàn toàn chèn.

Hôm nay, bị bệnh đích đổi thành là nàng, không biết nàng có thể hay không vô tư đích vì em trai cân nhắc, để cho mình lưu lạc đầu đường.

Thất Nguyệt chỉ cho mượn một cái nhà, nàng tiền muốn tích góp có cách dùng khác đích, đối với nàng mà nói, có cái chỗ đặt chân là được.

"Lý Mẫn Nhi, có người tìm a!" Một cái nhà đích vương bà bác hô.

Trong nhà này ở năm sáu gia đình, bởi vì Thất Nguyệt tổng là buổi tối đi ra ngoài, mọi người cũng đã biết nàng là làm gì liễu, âm thầm cười nhạo nàng, nhưng ngoài mặt vẫn cùng nhạc dung dung đích đáng vẻ.

"Ai a?" Bây giờ là sáng sớm, Thất Nguyệt mới vừa rửa mặt xong, đang chải đầu đâu! Nàng ở nơi này ai cũng không có nói cho, không nghĩ ra có người nào trở lại tìm nàng.

Thất Nguyệt đẩy cửa nhìn một cái, thấy Chiêm Mỗ Tư mang một người đứng ở trong sân, bởi vì hắn là người ngoại quốc, hàng xóm cũng rất náo nhiệt

đích đẩy cửa ra nhìn, sau đó lẫn nhau xì xào bàn tán.

Thất Nguyệt sừng sốt một chút "Người làm sao biết ta ở đây đích?" Thất Nguyệt cách dùng ngữ hỏi.

Trong tiểu viện người không nghĩ tới ở đây đã mấy ngày đích vũ nữ lại sẽ nói ngoại quốc lời, không chỉ có lại nghị luận. Thất Nguyệt cũng không để ý những người này, đám này đại gia bà bác đối với bất quá dĩ hồ tầm thường yêu thích, hôm nay đám người này lại có mới đề tài.

Thất Nguyệt đem thấy Chiêm Mỗ Tư có chút quần bách, hắn còn chưa phải là rất quen thuộc với Thượng Hải, luôn có người sẽ nhìn chăm chăm hắn nhìn, vì vậy liền đem hắn gọi vào phòng, mà phiên dịch thức thời ở lại trong sân.

"Khải Lạc, người chỗ ở như vậy đơn sơ a!" Chiêm Mỗ Tư vừa vào nhà liền kinh ngạc nói, sau khi nói xong, có cảm thấy mình lỗ lòi, sợ Thất Nguyệt lúng túng, sau đó len lén nhìn Thất Nguyệt Đích về mặt.

"Ta cảm thấy tạm được, có thể ở liền có thể." Thất Nguyệt hoàn toàn lơ đãng, sau đó tiện tay đem tóc dùng đầu thắt ghim, thấy Chiêm Mỗ Tư thật trọng nhìn mình, liền hỏi "Người làm sao tìm được giá tới?"

Chiêm Mỗ Tư thấy Thất Nguyệt không sinh khí, âm thầm thở phào nhẹ nhõm, nói tiếp đến "Người tìm nhà người và công ty chúng ta có nghiệp vụ lui tới, vì vậy liền nói cho ta."

Thất Nguyệt suy nghĩ một chút, sợ là bọn họ công ty bởi vì lấy lòng hắn, cố ý nghe chỗ ở nói cho Chiêm Mỗ Tư đích, liền hỏi "Người tới có chuyện gì không?"

"Đúng vậy, ta sắp trở về nước, lần này tới là vì thị sát ngân hàng trương mục, hiện đang hoàn thành liễu, sẽ phải rời khỏi. Thân ái Khải Lạc, người nguyện ý gả cho ta, cùng ta cùng nhau đến nước Pháp cuộc sống sao? Ta thề, ta sẽ đối với người khỏe đích! Mời người gả cho ta đi." Chiêm Mỗ Tư vừa nói, chân sau quý xuống đất, từ trong túi cầm ra một chiếc nhẫn, trông đợi ánh mắt chiếu lấp lánh nhìn Thất Nguyệt.

Thất Nguyệt nhìn trước mắt trong mắt tràn đầy vẻ mặt đích đưa bé lớn, do dự một chút, nhưng vẫn là kiên định lắc đầu liễu.

"Tại sao?" Chiêm Mỗ Tư trong mắt tràn đầy thống khổ, hắn là rất nghiêm túc, nhưng mình yêu cô gái nhưng nửa điểm không thích hắn.

"Chiêm Mỗ Tư, người hiểu ta sao?" Thất Nguyệt nói.

"Dĩ nhiên, Khải Lạc, ta đương nhiên hiểu người, người là thiên sứ, người xinh đẹp, hiền lành, là thượng đế đưa cho nhân gian lễ vật." Chiêm Mỗ Tư nhiệt tình mà mong đợi nhìn Thất Nguyệt.

"Không, Chiêm Mỗ Tư, người không biết ta, ta không phải thiên sứ, ngay tại mấy ngày trước, ta mới vừa đem ta em gái ruột đưa đến một cá phiếu khách đích trên giường." Thất Nguyệt lúc nói giọng không có nửa điểm chấp chờ, chẳng qua là nhàn nhạt trần thuật.

"Không thể nào! Khải Lạc, người không cần vì cự tuyệt ta tới chê mình, người thiện lương như vậy, làm sao có thể biết làm loại chuyện này." Chiêm Mỗ Tư có chút kích động đứng lên, kéo Thất Nguyệt nói. Hắn đích tay ở hơi phát run.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Tấn Cấp Thư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10 : Bách Nhạc Môn vũ nữ (9)

"Ta nói là sự thật, cho nên người yêu không phải ta. Ta không thể gả cho người, người hẳn ở quốc gia của người tìm một cái chân chính như thiên sứ cô nương." Thất Nguyệt nhìn trước mắt thương tâm đưa bé trai, có chút đồng tình. Thật ra thì hắn là một người rất tốt, anh tuấn, có tiền, chuyên tình, hiền lành, hẳn cơ hồ có tất cả tốt phẩm chất, không thể chối, hắn ở thời đại này là bạch mã vương tử vậy tồn tại. Nhưng là Thất Nguyệt có mình sứ mạng, nàng không thể quên năng nhiệm vụ.

"Khải Lạc, ta thỉnh cầu người, chỉ cần người không nữa như vậy, ta không sẽ để ý người trước kia làm chuyện. Mời người gả cho ta có được hay không? Ta có xinh đẹp trang viện, ta sẽ cố gắng làm việc để cho người hạnh phúc, chúng ta còn có thể sinh một đám đáng yêu đứa trẻ ở trong đình viện chơi." Chiêm Mỗ Tư trong giọng nói có giá cầu khẩn.

Nhưng Thất Nguyệt vẫn lắc đầu một cái.

Chiêm Mỗ Tư cuối cùng tịch mịch đi, bên ngoài hàng xóm còn đang làm bộ hóng mát, trên thực tế nghiêm mật chú ý giá Thất Nguyệt nơi này động tĩnh.

Thất Nguyệt nhìn hấn đích bóng lưng thờ dài, đóng cửa lại.

Từ Thất Nguyệt đi sau này, Lý gia hoàn toàn biết cái gì gọi là khó khăn, Lý mẫu cho tới bây giờ chưa từng làm như vậy nhiều sống, hôm nay trừ muốn làm việc nhà, còn phải hồ hộp giấy kiếm tiền.

Mới đầu nàng cảm thấy thật xin lỗi con gái nhỏ, cho nên Lý Dược Nhi ở nhà khóc, nàng còn an ủi, có thể khóc cũng bốn năm ngày, Lý mẫu cũng bắt đầu không nhịn được.

"Khóc khóc khóc, cũng biết khóc, ta còn chưa có chết đây! Ngươi khóc cái rắm, quang biết ăn không biết làm việc, nuôi ngươi có ích lợi gì! Dù sao cũng là bán, còn coi mình nguyên phong bất động thiên kim đại tiểu thư đâu! Ngươi không kiếm tiền, ta một nhà không có gì ăn a!" Lý mẫu ở trong sân cho người khác nhà giặt quần áo, nghe Lý Dược Nhi ở trong phòng khóc, nhất thời giận không chỗ phát tiết. Dĩ vãng nàng đau Lý Dược Nhi, là bởi vì dù sao cũng không phải nàng vất vả, nàng vui vẻ cùng Lý Dược Nhi mẹ con hòa thuận, cái này con gái nhỏ học giỏi, đáng đáp đẹp, sau này nhất định là có tiền đồ, mà con gái lớn đã phá hủy, ở nàng trong lòng, chỉ có Lý Ngọc Phong cùng Lý Dược Nhi có thể trông cậy vào đích thượng. Trước nàng đối với Lý Mẫn Nhi còn có trấn an đích thời điểm, nhưng đối với Lý Dược Nhi nàng đã không nghĩ trấn an, được bản bệnh, cách nhà có thể đi đâu? Lý Dược Nhi chỉ có thể lưu lại cùng bọn họ cùng nhau qua.

"Ngươi bán ta được một trăm khối, còn có con tiện nhân kia cho ngươi năm mươi, làm sao liền không có tiền mua thức ăn." Lý Dược Nhi thanh âm nghẹn ngào ở trong phòng không phục hô.

"Em trai ngươi không cần đóng học phí a! Còn có sách vở phí, lại cho hấn làm xiêm áo, dạng kia không phải tiền? Ngươi như vậy, nhất định là không ai thêm lấy, nữa không lo cung em trai ngươi, sau này hai ta cũng không có gì ăn." Lý mẫu đích quần áo tằm rào rào vang, một hồi đập cửa, một hồi ngón tay tang mạ hờ, Lý Dược Nhi ở trong phòng nghe lại hung hãn khóc một lần, cuối cùng cũng không thể làm gì, chỉ có thể muốn lái, từ trên giường đứng lên rửa mặt, định đi ra ngoài tìm chỗ phương đi làm.

Lý mẫu thấy Lý Dược Nhi rửa mặt, nhất thời trên mặt trở nên đẹp mắt một ít nói "Vậy thì đúng rồi, đèn lồng phá có thể hò, đàn bà người phá liền bỏ không được, nếu không thừa dịp trẻ tuổi, kiếm ít tiền trở lại, em trai ngươi học tốt lắm, sau này ngươi người lão châu vàng cũng có một núi dựa. Một hồi ta đi đem Mẫn nhi quần áo bột nước lấy tới, ngươi cũng không cần làm tiếp."

"Ta không muốn nàng đồ, chính là con tiện nhân kia làm hại ta. Ta hận chết nàng, nàng chết không được từ tế!" Lý Dược Nhi sợ hãi kêu phần hận hô lên, tay dùng sức ở chậu nước trong vỗ vào, thật giống như vậy chính là mình nhất cảm ghét người vậy.

"Dù sao ngươi không muốn chúng ta cũng không có tiền cho ngươi khác làm, ngươi nhìn làm đi." Lý mẫu đem Thất Nguyệt vật lưu lại một cổ não ôm lấy, ném ở Lý Dược Nhi đích trên giường.

Lý Dược Nhi vốn tưởng rằng mình tìm một chỗ khiêu vũ rất dễ dàng, nhưng không nghĩ tới, tìm một ngày cũng không có được mướn, nguyên nhân là nàng bị bệnh. Lý Dược Nhi đi cũng là lớn đích phòng khiêu vũ, nơi này quản lý đều nghiêm khắc một ít, vũ nữ phải tiếp nhận sức khỏe kiểm tra, mà Lý Dược mà được bản bệnh, tự nhiên phòng khiêu vũ sẽ không cần nàng.

Lý Dược Nhi nghĩ đến người khác nhìn nàng ánh mắt khi dễ, vành mắt liền đỏ. Nàng khóc về đến nhà, Lý mẫu nghe được viện môn thanh liền đi ra "Như thế nào, kiếm được tiền sao?"

Lý Dược Nhi trước kia thường xuyên nghe được Lý mẫu như vậy cùng Lý Mẫn Nhi nói chuyện, lúc ấy nàng không cảm thấy cái gì, nhưng bây giờ nghe giống như trong lòng bị cầm đao đâm vào tựa như.

"Mẹ, ngươi liền một chút cũng không lo lắng ta sao? Trước kia ngươi đối với ta tốt như vậy, hiện đang tại sao phải đối với ta như vậy." Lý Dược Nhi không kiềm được thất thanh khóc ròng lên.

"Trước kia là có chị ngươi kiếm tiền, bây giờ ngươi không kiếm tiền chúng ta làm thế nào a? Ta ngược lại là muốn đối với ngươi khỏe, nhưng cũng phải có đối với ngươi khỏe đích tiền a! Rốt cuộc có lấy hay không trở lại tiền? Tiểu Phong ngày mai bạn học qua sinh nhật, mời hấn đi tiệm cơm lớn ăn cơm, không thể tay không đi a!" Lý mẫu có chút không kiên nhẫn nói, nhìn Lý Dược Nhi thời gian này trở lại, nhất định là không kiếm tiền, nghĩ đến con trai ngày mai muốn mất mặt, Lý mẫu liền lòng đau gần chết.

"Không tìm được địa phương khiêu vũ, lớn phòng khiêu vũ không muốn ta, nhỏ. . . Ta không muốn đi, vậy cùng kỹ viện tựa như." Lý Dược Nhi cúi đầu, nghẹn ngào đạo.

"Kỹ viện làm sao rồi? Ngươi một sẽ đi đi, thời gian này còn sớm, có lẽ liền đem em trai ngươi ngày mai phải dùng tiền làm trở lại." Lý mẫu nhìn thời gian một chút, đại khái mới * điểm, vì vậy cũng không lo Lý Dược Nhi đích câu khẩn đem nàng đẩy ra, ở bên trong khóa trái cửa.

Lý Ngọc Phong nằm ở phòng mình đích trên giường nghe hết thấy, hấn rất đau lòng Lý Dược Nhi, nhưng nghĩ tới ngày mai chỉ có hấn không mang lễ vật, bạn học thì như thế nào cười nhạo hấn, hấn liền dừng lại đi khuyên can Lý mẫu đích bước chân.

Thứ hai ngày, Lý Dược Nhi tóc tai bù xù trở lại, trong túi xách để năm khối đại dương, Lý mẫu có chút chê bỉu môi, chút tiền này đủ làm cái gì, nhưng chỉ có thể tạm. Lý mẫu thậm chí ngay cả cơm đều không cho Lý Dược Nhi làm, liền thay quần áo khác, đi ra ngoài cho Lý Ngọc Phong mua lễ vật.

Có lần đầu tiên thì có thứ hai thứ tự ba lần, Lý Dược Nhi bắt đầu lột xác. Nàng học trang điểm lòe loẹt, mặc giả rẻ kỳ bào bôi ở các người khách giữa, cùng bọn họ *, cũng biết làm sao có thể ở bọn họ trên người lừa gạt tiền. Lý mẫu luôn là ở chèn ép nàng, mới đầu nàng không dám phản kháng, nhưng

sau đó cũng phá lon phá suất liễu, với là vì tiền, Lý gia Thiên Thiên đích cái và, gây ra hàng xóm tất cả đều biết Lý Dược Nhi bây giờ làm gì liễu.

Lý Ngọc Phong vừa mới bắt đầu còn cảm thấy Lý Dược Nhi đáng thương, dù sao cũng là vì tự thành bước này. Nhưng Lý Dược Nhi cũng không phải là Lý Mẫn Nhi, nàng vì Lý Ngọc Phong thành như vậy, mà Lý Ngọc Phong nửa điểm không có cảm ân, vì vậy đối với hắn cũng không có sắc mặt tốt. Lý Ngọc Phong vốn chính là bị Lý mẫu cung chiều hư, nếu Lý Dược Nhi đối với hắn không sắc mặt tốt, hắn cũng đúng Lý Dược Nhi châm chọc.

Thất Nguyệt lại để cho người đem Lý Dược Nhi bán người nuôi Lý Ngọc Phong đích chuyện truyền đến trường học, Lý Ngọc Phong vốn là ở trường học qua không tốt, bây giờ lại là liên tiếp gặp tai nạn, bạn học ngoài sáng trong tối cười nhạo hắn, Lý Ngọc Phong không thể nhịn được nữa, cùng bạn học đánh, cuối cùng bị trường học đuổi.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Tấn Cấp Thư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11 : Bách Nhạc Môn vũ nữ (Hoàn)

Chuyện này càng trở nên gay gắt liễu Lý Ngọc Phong cùng Lý Dược Nhi đích mâu thuẫn, Lý Dược Nhi vốn đang trông cậy vào Lý Ngọc Phong có tiền đồ, vì vậy trước còn im hơi lặng tiếng. Nhưng bây giờ Lý Ngọc Phong hoàn toàn không trông cậy vào, lại càng không đối với hắn khách khí, tiền cũng không đi nhà cầm, mười mấy ngày không lộ diện, trở lại một chuyến cũng là đối với Lý Ngọc Phong các loại cười nhạo.

Lý Ngọc Phong vốn là đối với Lý Mẫn Nhi luôn là động thủ đánh chửi, bây giờ Lý Dược Nhi như vậy, hắn trong cơn tức giận đem Lý Dược Nhi hung hãn đánh cho một trận, ở nữ đánh thời điểm, Lý Dược Nhi đích mặt bị trên đất gạch kèm hoa thương liễu, Lý Dược Nhi bây giờ hận Lý Ngọc Phong tận xương.

Nàng bây giờ duy nhất giá trị chính là mặt, tuy sau đó tới vết thương tốt lắm, nhưng vẫn là để lại vết sẹo. Lý Dược Nhi thấy mình như vậy, Lý mẫu lại nửa điểm cũng không có trách cứ con trai, ngược lại là dạy dỗ nàng ngừng một lát, lại là rét lạnh lòng.

Nàng tìm một cầu kết ở chung với nhau còn đồ, thừa dịp Lý Ngọc Phong đi ra ngoài thời điểm đem hắn kéo dài tới trong ngõ hẻm hung hãn đánh cho một trận, Lý Ngọc Phong đích chân bị đánh gãy. Mà Lý Dược Nhi từ nay về sau dời đi ra ngoài, cùng tên côn đồ kia ở với nhau.

Thất Nguyệt có một lần ở trên đường gặp được Lý Dược Nhi, ước chừng nửa năm, nàng giống như đối một người tựa như, sớm lấy không có làm lúc ôm quần áo tiểu bạch thỏ tựa như bộ dáng. Nàng đang vì liễu mấy đồng tiền, kéo phiêu khách khóc lớn đại não, đứng bên cạnh cùng nàng ở chung đích côn đồ.

Lý Dược Nhi cũng nhìn thấy Thất Nguyệt, không nữa cố cái đó phiêu khách xé, hướng về phía Thất Nguyệt tức miệng mắng to, thậm chí còn muốn tiến lên đánh Thất Nguyệt, lại bị bên cạnh côn đồ kéo trở về táng một bạt tai. Côn đồ cúi người gạt đầu cho Thất Nguyệt thương nửa ngày không phải, Thất Nguyệt nhưng là Bách Nhạc Môn đích dài cây cột, hắn loại này côn đồ các kè là không đắc tội nói.

Thất Nguyệt mới vừa đàn xong một bài hát, liền có mấy cái giò hoa đưa lên. Thất Nguyệt vui mừng Bách Nhạc Môn là một lớn phòng khiêu vũ, cho dù là nàng bây giờ cả giận, mặc dù có mấy cái coi như là đại nhân vật đối với nàng bày tỏ hảo cảm, nhưng cũng khá có thân phận, cũng không có cưỡng ép đối với nàng như thế nào, nàng bây giờ còn trẻ, phòng khiêu vũ cảm thấy nàng loại này hình tượng rất tốt, cho nên phá lệ bảo vệ.

Thất Nguyệt ở phía sau dài thay quần áo xong, tháo trang sau định rời đi, một cái cửa phòng người chạy vào thấp giọng nói "Mẫn tỷ, bên ngoài có một đàn bà, nói là của ngài mẹ."

"A?" Thất Nguyệt trầm tư một chút, sau đó cười nói "Người để cho nàng chờ một lát đi, thuận tiện đem Tiểu Lượng Tử cho ta kêu đi vào." Cửa phòng gạt đầu đáp ứng, lại nói mấy câu lời nhỉnh nọt, thấy Thất Nguyệt cũng không để ý hắn, vì vậy liền lui ra.

"Mẫn tỷ, người tìm ta!" Tiểu Lượng Tử vội vã chạy vào.

Thất Nguyệt thấy Tiểu Lượng Tử cả đầu đích mồ hôi, vì vậy đưa cho hắn cái khăn lông đạo "Gấp cái gì."

"Mẫn tỷ kêu ta, ta chính là ở chân trời liễu cũng lập tức chạy tới a!" Tiểu Lượng Tử một bên lau mặt, một bên cười hắc hắc nói.

"Lần trước để cho người làm chuyện như thế nào?" Thất Nguyệt không để ý hắn đích lấy lòng, trực tiếp hỏi chính đề.

Thất Nguyệt trước đó vài ngày sẽ để cho Tiểu Lượng Tử tìm sòng bạc đích tiểu lưu manh câu Lý Ngọc Phong đi đánh bạc, nếu là ngày xưa Lý Ngọc Phong sẽ không đi, dẫu sao hắn một mực tự cho là thanh cao. Nhưng bây giờ Lý Ngọc Phong bị đuổi, lại gãy chân, đang ngã lòng thời điểm đâu, muốn câu hắn không học giỏi dễ như trở bàn tay.

Tiểu Lượm Tử cũng phát hiện Thất Nguyệt không quá thích nói chuyện, cho nên cũng trở lại chuyện chính đích đạo "Làm là làm xong, hần đã thiếu sông bạc không ít tiền, nhưng là như vậy tới một cái nhà thật là liền thật đặt cho sông bạc, Mẫn tử, đây chính là nhà ngươi đích nhà a!"

"Đó không phải là nhà ta!" Thất Nguyệt chỉ thần nhiên nói "Ta chính là muốn bọn họ không còn một mống, nói cho sông bạc không cần khách khí, tiền ta cũng chia vẫn không muốn."

Tiểu Lượm Tử rung mình một cái, nếu không nói tới độc phụ nhân tâm đâu! Bất quá hần ngược lại là không đồng tình tâm trần lan, làm hần giả được, trên tay cái nào không mấy phần bản chuyện, hần duy nhất kỳ quái là vì cái gì đối với nhà mình hạ thù, hơn nữa thật giống như thâm cừ đại hận tựa như.

Nhưng Tiểu Lượm Tử là người thông minh, không nên hỏi cho tới bây giờ không hỏi, Thất Nguyệt đối với hần điểm này rất hài lòng.

Thất Nguyệt lúc tan việc đổi một bộ quần áo, đem mình khóa đích nghiêm nghiêm thật thật, lại cố ý từ phía sau mua làm cửa đi ra ngoài. Lý mẫu ở cửa đợi lại các loại, cũng không thấy Thất Nguyệt đi ra, nàng hôm nay cố ý mặc đơn bạc cũ nát, thứ nhất là vì để cho mình xem đáng thương, Thất Nguyệt nếu như cùng nàng cùng tốt tốt nhất, nếu như Thất Nguyệt đối với nàng không để ý tới, nàng sẽ khóc nháo, để cho mọi người xem nhìn Thất Nguyệt bất hiếu, ép nàng đi vào khuôn khổ.

Lý Ngọc Phong gần đây thiếu một số lớn đánh cuộc nợ, nàng tuyệt lộ, chỉ có thể đến tìm Thất Nguyệt. Lý mẫu đã tìm lảng giềng đích Tử tỷ giúp nàng tìm một người đem Thất Nguyệt gả cho, Tử tỷ là một người trong, bình thời chính là làm những thứ này tiếp kế hồ các loại đồ thủ công. Tử tỷ giúp nàng tìm một có tiền thương nhân, nghe nói Lý mẫu đích con gái lại là Bách Nhạc Môn đãi trụ, đối phương đáp ứng một tiếng, chỉ có Thất Nguyệt cho hần làm Di thái thái, hần giúp Lý Ngọc Phong trả nợ.

Lý mẫu đợi mấy giờ, cũng không thấy Thất Nguyệt đi ra, đi cửa phòng hỏi một chút, đối phương nói Mẫn nhi tiểu thư đã đi rồi, đem Lý mẫu tức gần chết. Thất Nguyệt nói để cho nàng các loại, nàng liền ngu chờ, không nghĩ tới lại để nàng chìm bồ câu, bạch ở trong gió rét mấy giờ.

Lý mẫu đông mặt lúc xanh lúc trắng, hỏi cửa phòng Thất Nguyệt ở đâu, cửa phòng lác đầu không biết, hỏi lại đã bị đánh liễu đi ra.

Lý mẫu si si sách sách đi trở về, đi vào một cá đường hẻm đích thời điểm, một thùng nước liền từ trên lầu tạt xuống, Lý mẫu từ đầu đến chân bị làm lạnh thấu tim, nửa vừa nghe, lại là tiệm com cam nước, lại là lạnh lại là chán ghét, trên đầu còn treo suu liễu đích mì sợi, Lý mẫu nằm ở bên cạnh liền ói ra.

Bất Lý mẫu chính là Thất Nguyệt, nàng tìm người giám thị Lý mẫu, tự nhiên biết Lý mẫu đích định, Thất Nguyệt cảm giác trong thân thể Lý Mẫn Nhi tức giận phát run, Lý mẫu tìm người là một vài thương, nổi danh háo sắc, vợ nhỏ mười mấy, vợ lớn lại lòng dạ ác độc, nhà chết oan uổng đích đàn bà rất nhiều, phạm là nhiều hỏi thăm một chút liền có thể biết, mà Lý mẫu lại trực tiếp phải đem con gái bán cho như vậy người.

Cũng thật may Thất Nguyệt được Bách Nhạc Môn che chở, Lý mẫu cũng không có nói cùng Thất Nguyệt đích quan hệ không có nhiều tốt, chỉ nói con gái tính tình ngạo, không quá nguyện ý, cần chút thời gian, đối phương lại không dám đem Thất Nguyệt như thế nào, sẽ để cho Lý mẫu tới khuyên.

Lý mẫu đông một đêm, lại bị nước tạt một cái, trở về nhà thời điểm quần áo cũng kết băng, thứ hai ngày liền ngã bệnh. Thất Nguyệt lại để cho người cho Lý mẫu liên lạc thương nhân đưa tin, nói nàng đã sớm đăng báo cùng Lý mẫu đoạn tuyệt quan hệ, cho nên Lý gia có chuyện gì, cùng nàng khái không liên hệ nhau.

Đối phương tức gần chết, hần đã cho Lý mẫu một ít tiền làm tiền đặt cọc liễu, lại không nghĩ tới lại lừa được hần đích trên đầu, hần không dám đi tìm Thất Nguyệt phiền toái, vì vậy đem khí cũng ra ở Lý gia trên đầu, để cho người đem Lý gia đập cá nát bét.

Họa không đến một lần, Lý gia mới vừa bị đập, sông bạc đích người liền đòi nợ đến cửa, nữa không trả tiền, liền đem Lý Ngọc Phong đích tay chém, Lý mẫu đau lòng con trai, mặc dù mọi thứ không muốn, nhưng chỉ có thể đáp ứng đối phương yêu cầu, cảm nhà trả nợ.

Thất Nguyệt lực tục từ Tiểu Lượm Tử nào biết người Lý gia đích tin tức, Lý Ngọc Phong hay là tốt đánh cuộc, phạm là dính dính cuộc rất ít người mới có thể có giới liễu đích, hần bây giờ trừ đánh cuộc tiền chính là uống rượu, mỗi ngày không có chuyện làm, lại bởi vì trộm đồ, thường xuyên bị người đánh gần chết.

Lý mẫu sau đó lại tới tìm Thất Nguyệt rất nhiều trở về, nhưng Thất Nguyệt đều tránh không gặp, cuối cùng Lý mẫu cũng biết Thất Nguyệt đích thái độ, không trở lại. Nàng bây giờ mỗi ngày cho người giặt quần áo, làm chút tạp hóa, nuôi Lý Ngọc Phong, nhưng thường xuyên bởi vì Lý Ngọc Phong đòi tiền, nàng không cho, bị Lý Ngọc Phong đánh. Mà Lý Địch Nhi qua cũng không tốt, nàng cùng côn đồ ở chung sau mang thai mấy lần đứa trẻ, cũng đánh rớt, sau đó vừa học sẽ rút ra đại khối, vì đại khối tiền, cái gì cũng chịu làm.

Thất Nguyệt cảm thấy như vậy còn sống so với chết còn khó chịu hơn, có thể bọn họ vĩnh viễn cũng không hiểu Lý Mẫn Nhi tại sao thay đổi, tại sao đối với hần như vậy cửa. Bất quá bọn họ rốt cuộc cảm nhận được Lý Mẫn Nhi bị khổ.

Lúc này, Thất Nguyệt cảm giác trong thân thể một trận thư thái, nguyên chủ đích oán hận tàn đi, mình nhiệm vụ rốt cuộc hoàn thành.

Nhiệm vụ sau khi kết thúc là có thể lựa chọn lưu lại hoặc là trở về, nhưng là lưu lại là phải trả một trăm kinh nghiệm trị giá, Thất Nguyệt không có kinh nghiệm trị giá, mặc dù nàng vẫn là rất muốn ở trên cái thế giới này học thêm một ít thứ, nhưng không biết làm sao trong túi ngượng ngừng a!

Thất Nguyệt một trận hoảng hốt, trở lại không gian.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Tấn Cấp Thư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12 : Côn đồ các ké đích nghịch chuyển nhân sinh (1)

Trong không gian đích kia người đàn ông ngồi ở một cái ghế sa lon thượng, nhàn nhã uống cà phê, nhìn một cái huyền không màn ảnh lớn, màn ảnh phía trên chính là mới vừa rồi mình trở lại trước địa phương.

Nam nhân thấy Thất Nguyệt trở lại, khóe miệng có tia nụ cười "Làm không tệ, không để cho ta thất vọng, sau này ngươi liền là thân của ta chọn người liễu, số thứ tự là c00-28. Ta tự giới thiệu mình một chút, ta kêu Bạch Dạ Hi, là cái thể giới này người khai sáng." Bạch Dạ Hi tỏ ý Thất Nguyệt ngồi xuống, thuận liền cho nàng một ly trà.

"Nhiệm vụ này cũng không khó." Thất Nguyệt theo hấn đích ý ngồi xuống, sau đó thân nhiên nói.

Nhiệm vụ này quả thật tương đối dễ dàng, thật ra thì chỉ cần Lý Mẫn Nhi đánh gãy Lý gia nguồn kinh tế, chuyện còn lại chẳng qua là vấn đề thời gian sớm hay muộn, năng chẳng qua là đồ dầu vô lửa liễu một chút.

"Mặc dù rất dễ dàng, nhưng là thông qua thứ một cái khảo nghiệm đích lại không mấy cái, ngươi biết tại sao không?" Bạch Dạ Hi nhấp một ngụm trà hỏi.

Thất Nguyệt lắc đầu một cái.

"Bởi vì người luôn là sẽ có mình tư tưởng, nói thí dụ như tiến vào trò chơi sau đồng tình nhiệm vụ mục tiêu, hoặc là mê một với cái thể giới kia, không muốn tiếp tục nhiệm vụ, nửa tỷ như giống như ngươi gặp Chiêm Mỗ Tư vậy, có vài người sẽ ở nhiệm vụ bởi vì một ít người buông tha mình nhiệm vụ. Bất kể bởi vì nguyên nhân gì, nếu như ngươi buông tha nhiệm vụ, kết quả đều là nhiệm vụ thất bại, thất bại hậu quả chính là linh hồn sẽ bị cái thể giới này tự động rút ra lấy, trở thành năng lượng." Bạch Dạ Hi hiếm thấy tâm tình tốt giải thích.

"Sau khi ta rời đi cái thể giới kia đích Lý Mẫn Nhi sẽ như thế nào?" Thất Nguyệt trầm tư gật đầu một cái, một lát sau lại hỏi một cá mình tò mò vấn đề.

"Thể giới quy tắc sẽ an bài nàng tử vong phương thức, đến nỗi chết như thế nào mất, chính là quy tắc quyết định, ta cũng không biết." Bạch Dạ Hi làm một không thể trả lời biểu tình, sau đó tiếp tục nói "Nhiệm vụ lần này kinh nghiệm trị giá là 200 điểm, vừa vận đổi một cá thuốc trị thương, ta đề nghị ngươi đem bản thân mình đích thân thể chữa trị, nếu không bản thể chết, ngươi chính là hoàn thành nhiệm vụ cũng phải nữa phí sức tìm một cái thân thể ở người thể giới sống lại."

"Cám ơn." Thất Nguyệt thành khẩn nói cám ơn, sau đó đổi một viên thuốc sau bị Bạch Dạ Hi đưa trở về.

Thất Nguyệt tay gân đều bị đánh gãy, nguyên lai là bị mình cưỡng ép liên tiếp nổi, nhưng là bây giờ thân thể đã sắp chết, trong tay nắm viên thuốc, nhiên cánh tay căn bản không giờ nổi.

Thất Nguyệt có chút buồn bực, mình phí sức lấy được thuốc trị thương, cũng không thể bởi vì cái này không ăn được sẽ chết rồi, kia tám thành mình sẽ buồn rầu chết đi.

Phí sức sức lực lớn, ở cơ hồ máu đều phải lưu quang đích dưới tình huống, Thất Nguyệt mới đem viên thuốc lấy được trong miệng, khi viên thuốc tan ra thời điểm, Thất Nguyệt cảm giác được một dòng nước ấm tràn đầy toàn thân, giống như ngấm ở trong nước suối, sinh mạng bắt đầu hồi phục, bởi vì thân thể tự mình tu bổ, vì vậy tiến vào trạng thái hưu miên.

Thất Nguyệt lần nữa trở lại không gian, tiếp nhận cái nhiệm vụ kế tiếp, nàng trông chờ có thể sớm đi hoàn thành tất cả nhiệm vụ, mới có thể sớm ngày thù lao.

--

Thất Nguyệt tiến vào nhiệm vụ, nhiệm vụ này cũng không có báo thù hoặc là căm ghét.

Thất Nguyệt bây giờ địa phương sở tại là F thành, một cái rất thành phố hỗn loạn, các loại bạo lực, phạm tội, ma túy, sòng bạc đích rất xuống thành phố, cái thành phố này cảnh sát mở một con mắt nhắm một con mắt, mà Thị trường cùng ** cũng là lẫn nhau cấu kết.

Người ủy thác tên gọi Long Tam Lang, phái nam, khi còn sống chính là cái thành phố này một tên côn đồ nhỏ, đối với côn đồ nghề nghiệp này, hấn cũng là gia học sâu xa, tổ truyền ba đời đều là địa bĩ lưu manh. Người ủy thác đích mẹ ở hấn khi còn bé liền chạy, ném xuống hấn cùng hấn hai người anh cùng lão lưu manh cha cuộc sống.

Sau đó sau khi lớn lên ba lang thừa kế ý chí của gia tộc, đánh nhau đánh lộn, mỗi ngày cướp bóc, hút á phiện, qua hết sức sa đọa. Có một ngày sáng

sớm, Long Tam Lang từ một cái ** bên người tỉnh lại, bên người còn có hân tối hôm qua hút á phiện đích công cụ, hân bỗng nhiên cảm giác được rất trống hư, hân cảm thấy hân đích sinh mạng hết sức không có ý nghĩa, hân nhất sự vô thành, mỗi ngày đều giống như con gián vậy cuộc sống, càng nghĩ càng bị thương, vì vậy cảm lên bên cạnh hân còn không có phiền bán đi ma túy, một cỗ não cũng chích đến mình trong thân thể, đem mình giết chết. Đối với hân hút á phiện qua lượng chết đi, không có ai cảm thấy kinh ngạc, bên người hân ** phát hiện hân sau khi chết, chẳng qua là gọi điện thoại thông báo hân hai người anh, sau đó thi thể liền bị lôi đi.

Đối với em trai chết, hai người anh cũng rất bình tĩnh, bởi vì bọn họ cha, phụ thân cha, phụ thân phụ thân cha đều là hút á phiện qua lượng chết, đây cũng tính là gia học sâu xa.

Người ủy thác đích yêu cầu rất đơn giản, chính là đời này không nghĩ nữa trở thành côn đồ tầm thường, hân muốn có bạn, quá phong phú cả đời.

Thất Nguyệt mở mắt, treo trên tường chung biểu hiện đây là sáng sớm bảy giờ. Nàng quan sát một chút phòng, phát hiện hết sức loạn, các loại chai bia, tàn thuốc, mạng màu sắc sách, quần áo dơ, quần lót ném khắp nơi đều là.

Thậm chí Thất Nguyệt bên người còn có một khối có kỳ quái phân bí vật đích giấy vệ sinh, Thất Nguyệt lập tức mặt liền đỏ, từ trên giường nhảy. Mặc dù nàng bây giờ dùng là nam sinh thân thể, nhưng nàng còn là một triệt đầu triệt đuôi nữ sinh a.

"Đây cũng là chỗ của người ở?" Thất Nguyệt cau mày, chán ghét nhìn chung quanh một tuần, sau đó vén tay áo lên bắt đầu quét dọn phòng, cũng không biết cái nhà này bao lâu không quét dọn, loạn đủ có thể liệu.

Thất Nguyệt đang quét sân thời điểm, cửa bành một tiếng liền đập ra.

"Rời giường, người tên tiểu tử thú, hôm nay tựu trường ngày thứ nhất, người và ta còn có đại ca một hồi cùng đi trường học." Một cá nhuộm hoàng mao trong tay xách cả gậy đánh banh đích nam sinh một bên quơ cầu còn một bên liền tiến vào.

Có thể vừa tiến đến hân liền sững sốt, Thất Nguyệt trên đầu bọc cái khăn lông, còn ở thu dọn nhà đầu, nhưng nhà đã chỉnh tề sạch sẽ rất nhiều, quần áo đều chỉnh tề treo lên, trên đất kỳ quái sách cũng bị thu thập xong bó chung một chỗ, một hồi Thất Nguyệt định vứt bỏ.

"Nhị ca, sớm a!" Thất Nguyệt chào hỏi, nam sinh này là người ủy thác đích Nhị ca, tên gọi Long Nhị Lang, bọn họ còn có một đại ca, kêu Long Nhất Lang, Thất Nguyệt không chỉ có xúc động nhà này tên khởi đích thật bất chuyện.

Nhị Lang lảng ở cửa, cầu bỗng ba đất rơi trên mặt đất, sau đó từ trong nhà lui ra ngoài, vừa đi vừa nói "Làm sao sẽ sinh ra ảo giác chứ ? Chẳng lẽ ngày hôm qua một cục gạch thật đem ta đánh ra não chấn động?"

Thất Nguyệt nhìn hân che đầu đi ra ngoài, xi liền cười, nhưng một giây kế tiếp, Thất Nguyệt không cười được, nàng vô tình nhìn thấy quỹ phía sau cửa đích gương, trong kính mình là một phái nam, trở thành phái nam chuyện này Thất Nguyệt sớm có chuẩn bị, nhưng nguyên chủ đáng đập cũng quá vi quy, như vậy hung thần ác sát tướng mạo, không thích đáng lưu manh có phái hay không lảng phí nhân tài a? Bởi vì hay là vị thành niên, hân thân cao đại khái một thước bảy mươi lăm chừng, da cổ đồng sắc, rất vạm vỡ, đầy mặt tàn bạo, giữ lại tiểu Bình đầu, mặt trên còn có một khối ba. Thất Nguyệt nụ cười này, biểu tình trên mặt tỏ ra đặc biệt dữ tợn.

Thất Nguyệt bắt đầu cảm giác được nhiệm vụ này khó khăn, loại này tướng mạo thật có thể tìm được bạn sao.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Tấn Cấp Thư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13 : Côn đồ các ké đích nghịch chuyển nhân sinh (2)

Điểm tâm là mỗi người một bọc bánh mì, còn có trứng gà luộc cùng sữa bò.

Người Long gia đích bữa ăn sáng ăn cái gì, hoàn toàn là quyết định bởi với hàng xóm trong tủ lạnh còn có cái gì, mỗi ngày Long Đại đều đi phụ cận nhà hàng xóm lưu một vòng, đem cảm thấy hứng thú cảm về. Cho nên, Long Đại một mực nói cho Long Tam, làm như vậy nhưng thật ra là cùng hàng xóm thân mật một cái phương thức, Long Tam cũng là như vậy thông suốt đích. Long gia cùng tất cả hàng xóm quan hệ đều rất tốt, ít nhất mỗi một người nhắc tới bọn họ, cũng không dám nói nói xấu.

"Tiểu Tam, người cũng đã trưởng thành, nên hiểu chuyện nên bắt đầu làm việc, tỷ như cướp bóc cái gì, tổng đi giáo hội trộm trong thùng công đức đích tiền hoặc là là hướng học sinh tiểu học thu bảo hộ phí không thể được." Long Đại vừa ăn bánh mì vừa hướng Thất Nguyệt nói. Long Đại vẫn luôn là anh cả trong nhà, Long gia lưu manh cha rất ít trở lại, hân không phải ở trong ngục chính là đang trốn cách ngục giam trên đường, hoặc là là lại bị đặt đi ngục giam trên đường, cho nên hai người em trai đều dựa vào Long Đại cướp bóc nuôi lớn.

Thất Nguyệt một hộp sữa bò liền phun ra ngoài, sau đó sang đích bắt đầu ho khan, không nên đem loại đáng sợ này chuyện nói rất hay giống như chuyện đứng đắn tựa như được không?

"Anh, ta muốn đi học cho giỏi, sau này trở thành một người hữu dụng." Thất Nguyệt rót cuộc ho khan hoàn, sau đó đối với Long Đại nghiêm túc nói, nàng cảm thấy hẳn nói sớm cho thấy thái độ.

"Đi học?" Long Đại ngây ngẩn, sau đó vỗ bên cạnh Long Nhị đích bả vai bắt đầu ha ha cười to "Đi học, cấp cấp cấp cấp, quá trâu chọc, ta phát hiện Tiểu Tam lại bắt đầu học nói chuyện tiếu, đoạn này từ như thế nào nghĩ ra, cười chết ta! Chúng ta nếu có thể ra một thi đại học đích, ông nội có thể sẽ tức giận từ trong mộ đứng tới."

Long Nhị cười đau bụng, một bên cười một bên vỗ bàn, sờ ánh mắt bên nước mắt, sau đó nói "Ta một hồi đi theo ta mấy cái người anh em nói một chút, cái này quả có ý tứ. . ."

Thất Nguyệt im lặng nhìn cười như điên đích hai người, sau đó cúi đầu xuống yên lặng bắt đầu ăn bánh mì, làm sao ở nhà này trong học tập cho giỏi chuyện này đến thành tức cười, xem ra muốn lấy được người nhà ủng hộ có khả năng là số không.

Hôm nay là tiến vào lớp mười đích ngày thứ nhất, chỉ phải cố gắng đi học hẳn là không có vấn đề chứ. Mặc dù Long gia danh tiếng quả thực có chút không tốt, nhưng mình đích cố gắng hẳn sẽ để cho thầy cùng bạn học đổi cái nhìn đi.

Bây giờ Long Nhị ca là lớp mười một lão đại, Long đại ca là lớp mười hai lão đại, trong trường học có một truyền thuyết, năm nay lớp mười đích lão đại không phải là Long Tam mặc chúc. Thất Nguyệt nhớ lại một chút kịch tình, thật giống như Long Tam vừa tới trường học liền bắt đầu đánh nhau, mặc dù hẳn đánh nhau không có Long Đại cùng Nhị Lang như vậy lợi hại, nhưng gọi lên chiếc tới rất liều mạng, sau đó thành lập một trường học bang hội, Long Tam sẽ, cùng hai người khác năm thứ nhất bang hội thường xuyên dùng binh khí đánh nhau.

Nhưng là không bao lâu, hẳn liền ở trường học đem thầy tổng giám thị đánh nằm viện, thầy tổng giám thị sau khi xuất viện liền khai trừ hẳn, cuối cùng Long Tam chỉ có thể ở trong xã hội lăn lộn. Long Tam trước khi chết rất hối hận, đối với trung học đệ nhị cấp không học xong chuyện này, hẳn đặc biệt tiếc nuối, cho nên hẳn rất hy vọng mình có thể lấy ưu tú thành tích tốt nghiệp.

Thất Nguyệt ngồi ở trong phòng học, càng phát ra xác định nhiệm vụ này khó khăn, tha phương tròn hai thước bên trong cũng không có người, chỉ cần nàng nhìn về phía ai, ai liền lập tức tránh nàng tầm mắt, hoặc là sợ phát run. Nguyên chủ đích danh tiếng rất cuộc có bao nhiêu kém a! Nàng giết người đánh nhau cái gì coi như thành thạo, nhưng muốn làm xã giao, Thất Nguyệt không có bất kỳ đầu mối.

Thất Nguyệt cảm thấy làm sao cũng phải cùng bạn học cùng lớp làm quan hệ tốt đích, vì vậy đi về phía hàng trước một cá đang xem sách nữ sinh, muốn lên tiếng chào hỏi. Thất Nguyệt là nữ sinh, nàng theo bản năng cảm thấy cùng nữ sinh sống chung có thể chứa dịch một chút.

"Người đang xem sách gì?" Thất Nguyệt tận lực giọng ôn hòa đối với cô gái nói.

Cô gái vừa quay đầu lại, thấy Thất Nguyệt sau mặt liền liếc "Người. . . Người muốn làm không?" Nàng thanh âm run rẩy nói.

"Ta chỉ là muốn cùng người nhận thức một chút, sau khi tan học có muốn hay không cùng đi?" Đối phương mặc dù nhìn thấy mình thật giống như nhìn thấy quỷ, nhưng Thất Nguyệt chỉ có thể nhắm mắt nhiệt mặt sát mộng lạnh.

"Van cầu người bỏ qua cho ta đi! Tại sao là ta? Ta thật ra thì vóc người thật không tốt, người sẽ không cảm thấy hứng thú, ô ô ô. . . Ta còn không có yêu qua đây! Tại sao là ta. . . ." Cô gái sợ sắc mặt trắng bệch, lời nói không có mạch lạc bắt đầu khóc lớn lên, sau đó cho Thất Nguyệt dùng sức cúi người cầu xin tha thứ.

Thất Nguyệt cũng tốt muốn khóc, thật chỉ là tan học cùng đi, tại sao dường như mình muốn thế nào nàng tựa như.

Xem ra cùng nữ sinh làm bạn cái phương hướng này đi không thông, Thất Nguyệt nhìn bên cửa sổ một nam sinh khác, sau đó đi lên phía trước.

Nam sinh nhìn thấy Thất Nguyệt liền ngây ngẩn.

Thất Nguyệt tận lực dễ thân cận nói "Có muốn hay không cùng uống điểm cà phê."

Thất Nguyệt nguyên lai ở trại huấn luyện thời điểm, huấn luyện chung đích người lẫn nhau làm quan hệ tốt chính là uống ít đồ, hoặc là phân chút quà vặt, Thất Nguyệt cảm thấy, cái này hẳn ở trường học cũng đi thông đi.

Nam sinh vừa sững sờ liếc một giây, sau đó liền từ trong phòng học xông ra ngoài.

Thất Nguyệt đang không rõ cho nên đâu, một phút sau, nam sinh đầu đầy mồ hôi, thở hổn hển chạy trở lại, trong tay ôm một đồng thức uống, sau đó để lên bàn đạo "Long Tam đại ca, ngài thức uống mua về rồi, không cần ngài tiêu tiền, ta mời khách."

Thất Nguyệt đầu xuất mồ hôi lạnh chảy xuống, loại chuyện này mạo coi không là giữa bằng hữu làm quan hệ tốt, cái này nhìn là mình ở vơ vét tài sản hẳn a!

Thất Nguyệt yên lặng trở lại chỗ ngồi, đi học cho giỏi đi, có câu nói là lâu ngày thấy nhân tâm, lần này nhiệm vụ để cho người có loại cảm giác vô lực.

"Long Tam, nhận thức một chút đi, ta kêu Phan Chương." Thất Nguyệt nhìn thẳng sách đầu, phía sau có người đối với nàng chào hỏi. Thất Nguyệt mừng rỡ trong lòng, quá tốt, rốt cuộc có người nguyện ý lý mình.

Thất Nguyệt quay đầu, một cái đầu phát đủ mọi màu sắc, trên lỗ mũi hết mấy khoen, mặc quái mô quái dạng quần áo người ở sau lưng hần, hần bên cạnh còn có mấy cái cùng hần vậy ăn mặc, nhìn chính là thiếu niên bất lương.

Thất Nguyệt nhìn chăm chú mấy giây, yên lặng đem đầu xoay trở lại, trong lòng mặc niệm, mặc dù mình dáng dấp rất giống những người này, nhưng tuyệt đối không thể cùng đám người này lẫn lộn chung một chỗ, tuyệt đối, người ủy thác là muốn tìm học sinh giỏi làm bằng hữu, cho dù là một cá cũng được, có thể mình nếu là hàng ngày cùng đám người này chung một chỗ, cơ bản cũng là cùng học sinh giỏi hết duyên.

Thất Nguyệt không có lên qua giờ học, nàng khi còn bé học đều là giết người đánh nhau kỹ thuật, quá mức sẽ ngoại ngữ hoặc là những thứ khác đều là bởi Phong Uyển Uyển bầu trời thời điểm cạnh nghe được. Trong sách rất nhiều nội dung hần đều nghe không quá rõ.

Tan lớp đích thời điểm, thầy còn không có rời đi, Thất Nguyệt đến đi đến trước mặt lão sư đạo "Thầy, có thể cho ta bỏ túc vừa hết lớp sao? Ta có chút nghe không hiểu." Thất Nguyệt cảm thấy tự nói rất thành khẩn, thế nhưng cái xinh đẹp cô giáo sau khi nghe xong hoa dung thất sắc.

"Long Tam bạn học, ta không cho người học thêm đích, ta còn có việc, chính người học đi, rất dễ dàng đích, thật." Thầy hoảng sợ sau khi nói xong ôm lấy trên bực giảng sách liền tựa như một trận gió vội vã chạy ra ngoài.

"Long Tam, hay là người có một bộ a, lại muốn đến bỏ túc một chiều này của nàng." Ở Thất Nguyệt sau lưng, lại truyền tới Phan Chương thô bỉ thanh âm.

Thất Nguyệt không muốn để ý hần, nàng danh tiếng đủ không xong, cùng bọn họ lẫn lộn cùng nhau thì càng là không nói được.

Nàng rất muốn cùng người khác nói mình cùng Long Đại Long Nhị bất đồng, nhưng nói sau này lại không có bất kỳ người tin tưởng.

Đề lúc đi học, mọi người đối với hần e sợ cho tránh không kịp, Thất Nguyệt muốn cùng người khác cùng đi cơ hội cũng không có. Nàng buồn bực dọn dẹp bọc sách, trong lòng oán trách người ủy thác đích nhiệm vụ quả thực quá khó khăn làm người, loại chuyện này, làm sao tìm được người làm bạn.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Tấn Cấp Thư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14 : Côn đồ các kẻ đích nghịch chuyển nhân sinh (3)

"Long Tam, cùng đi a!" Phan Chương lại tới, Thất Nguyệt có chút nhức đầu, nhưng thay đổi ý nghĩ suy nghĩ một chút, mình danh tiếng quá kém, Phan Chương ít nhất là so với mình mạnh, có lẽ có thể thông qua hần biết một số người.

Vì vậy Thất Nguyệt đạo "Được rồi, nhưng người nếu lại tìm mấy người bạn học cùng đi."

Phan Chương sừng sốt một chút, sau đó mừng rỡ, vỗ ngực bảo đảm nói "Người cứ yên tâm đi, bảo đảm để cho người hài lòng."

Mười phút sau, Thất Nguyệt rất không hài lòng, muốn làm không hài lòng, Phan Chương mang tới mười mấy người không có một cái là người đứng đắn, Thất Nguyệt cũng là bệnh cấp loạn đầu y liễu, bây giờ hối hận cũng không còn kịp rồi.

Phan Chương sờ dĩ nếu không phải là quần Thất Nguyệt nhưng thật ra là cảm thấy Thất Nguyệt rất trầm ổn, hần cảm thấy như vậy người mới có thể làm đại sự. Phan Chương mình không phải là rất có thể đánh chiếc, hơn nữa không có lực hiệu triệu, hần luôn muốn tìm một cái có tiềm lực đầu dựa vào, Thất Nguyệt cũng rất phù hợp hần đích yêu cầu.

Người ủy thác kiếp trước đích thời điểm Phan Chương cũng không có quần hần, Phan Chương là người thông minh, hần cảm thấy giống như Long Tam tốt như vậy dừng đầu ác, sớm muộn sẽ xảy ra vấn đề, cho nên Long Tam kiếp trước đích thời điểm Phan Chương vẫn luôn cùng hần giữ một khoảng cách.

Thất Nguyệt rất buồn rầu, theo như nàng trí nhớ, Phan Chương cũng không có như vậy phiên người a, nhưng là bây giờ, Thất Nguyệt chỉ có thể bắt đầu đi bị những người này vây quanh đi ra ngoài, bên cạnh còn có bạn học xì xào bàn tán "Đây là muốn thành lập bang phái sao?"

"Hần là, đã sớm nói Long Tam có thể là năm thứ nhất lão đại."

Thất Nguyệt khóc không ra nước mắt, mình như vậy vĩnh viễn cũng không khả năng hoàn thành nhiệm vụ.

Không được, nhất định phải cùng những người này vạch rõ giới hạn, Thất Nguyệt quyết định.

Đáng tiếc không thể chuyển trường, người ủy thác chỉ định trung học đệ nhị cấp này, ngay cả trả giá đường sống cũng không có.

"Ai! Tiểu tử, nghe nói ngươi rất phách lối a! Ngày thứ nhất liền muốn thành năm thứ nhất lão đại, ta ngược lại muốn nhìn một chút ngươi có hay không cái đó mạng."

Thất Nguyệt đang suy nghĩ miên man, trước mặt liền bị người ngăn cản. Ngăn trở nàng người cũng là một đám thiếu niên bất lương, người cầm đầu đáng đáp có mấy phần bướng bỉnh, giữ lại tiểu Bình đầu, cầm một cây ống thép, nhìn Thất Nguyệt hết sức khinh thường nói.

Thất Nguyệt nhũn mày một cái, kính nể, nàng thật không muốn làm cái gì lão đại. Nàng vừa muốn mở miệng cự tuyệt, bên cạnh Phan Chương liền đắc ý nói "Thượng Quan Cảnh, lão đại chúng ta có thể sợ ngươi, cũ lâu một mình đấu như thế nào, ai kính sợ sau này thì đừng nữa cái này trường học lẫn lộn!"

Thất Nguyệt liếc nhìn Phan Chương, mình lúc nào thành hán lão đại.

Không đợi Thất Nguyệt kịp phản ứng, đi theo phía sau người liền ồn ào lên kêu tốt.

"Đánh thì đánh, từ nhỏ đến lớn, ta Thượng Quan Cảnh liền không có sợ qua ai! Lốp mủi đích lão đại, ta đương định." Thượng Quan Cảnh khiêu khích dùng ống thép đi trên tường đập một cái, dẫn đầu từ nãy về sau lâu đi tới.

Chuyện phát triển nửa điểm chưa cho Thất Nguyệt cơ hội cự tuyệt, một đám người liền vây quanh Thất Nguyệt đi bỏ hoang sau giáo học lâu đi.

"Ta không muốn cùng hán đánh, ta là tới đi học." Thất Nguyệt vội vàng hô, mặc dù như vậy sẽ để cho người khác nói là kính sợ túi, nhưng cũng so với nhiệm vụ thất bại tốt.

"Đại ca, ngươi chính là như vậy hài hước." Phan Chương bây giờ ngay cả đại ca đều gọi hết liễu, nghe xong Thất Nguyệt Địch lời sau, những người bên cạnh cũng ha ha cười to, căn bản không người coi là thật.

Không chỉ trong chốc lát, trường học còn đồ liền đều tụ tập tới, ngay cả Long Đại cùng Long Nhị đều tới.

Long Đại vỗ Thất Nguyệt Địch bả vai thành khẩn nói "Tốt dạng, Tiểu Tam, không nghĩ tới ngày thứ nhất ngươi cứ như vậy có tiền đồ, hôm nay lớp mười lão đại vị trí ngươi nhất định phải lấy xuống, đây mới là chúng ta Long gia loại, ta cho ngươi trợ uy."

Long Nhị cũng cổ động đạo "Không hổ em trai ta, giết chết tiểu tử kia, trường học này chính là Long gia thiên hạ."

Thất Nguyệt trong lòng mười ngàn cái thảo ni mã gào thét mà qua, ta không muốn đánh, không muốn đánh, ta không muốn làm côn đồ. . . Thất Nguyệt nội tâm điên cuồng hét lên, nhưng là nhìn Long Đại cùng Long Nhị đích hưng phấn kính bây giờ lui trần, sẽ bị bọn họ cho thanh lý môn hộ liễu đi!

Một đám người vây quanh cái vòng lớn, đem trung gian sân nhường lại, Thất Nguyệt cùng Thượng Quan Cảnh ở chính giữa trên đất trống đứng đối diện nhau, Thất Nguyệt Địch mười phân bất đắc dĩ nói "Ta không muốn làm cái gì lão đại, đánh cũng không có ý nghĩa, vị trí này trực tiếp cho ngươi có được hay không."

Thất Nguyệt không nghĩ tới, nàng mới vừa nói xong, đối phương lông mày cũng đứng lên liễu "Ngươi có ý gì, xem thường ta? Lại còn nói nhường cho ta, ta nói cho ngươi Long Tam, hôm nay có ngươi không ta, có ta không ngươi, chúng ta hai cá hôm nay nhất định là có một người là hoành đi ra."

Thất Nguyệt hắc tuyến, nàng muốn giải thích một chút, nhưng đối phương rõ ràng không cho nàng cơ hội giải thích.

Thượng Quan Cảnh giờ quả đám đã đến bên cạnh liễu, Thất Nguyệt bản năng muốn đánh trả, nhưng một giây kế tiếp, nàng dừng lại động tác, nếu quả thật cùng hán đánh, kia không phải thật là được côn đồ. Tính, để cho hán đánh một trận đi, đến lúc đó đám người này cũng sẽ không để cho mình làm cái gì lão đại, mình liền có thể đi học cho giới liễu.

Thất Nguyệt đem quả đám buông xuống, sau đó nhắm mắt lại chờ bị đòn.

Thượng Quan Cảnh một quyền liền đánh vào Thất Nguyệt Địch trên mặt, Thất Nguyệt khoe miệng máu rơi xuống.

Quyền kế tiếp đi theo lại huy tới, Thất Nguyệt trực tiếp bị đánh ngã trên đất. Nàng mắt nỏ đom đóm, choáng váng đầu hoa mắt, trong miệng đều là rỉ sét vị, nhưng nàng hay là dùng tay bảo vệ đầu, khom người, làm xong phòng vệ.

Bên ngoài sân vây quanh người kinh ngạc, đây là ý gì, hoàn toàn không hoàn thủ a, liền ôm đầu bị đòn a. Mọi người nhìn nhìn xanh cả mặt đích Long Đại cùng Long Nhị, cảm giác không sờ tới đầu óc.

Thất Nguyệt ôm đầu, một phương diện bị ngược. Nhưng nàng càng không hoàn thủ, Thượng Quan Cảnh càng sinh khí, cuối cùng lại đánh mù quáng, cầm lên ống thép tới liền hướng Thất Nguyệt trên người đánh tới.

"Đại ca, đánh tiếp nữa Tiểu Tam không phải là bị đánh chết không thể." Long Nhị thấy vậy, muốn lên trước hỗ trợ, nhưng bị bên cạnh Long Đại kéo lại.

"Đánh chết đánh liền chết, Long gia không có thứ hèn nhất." Long Đại căn răng nghiêng lợi cả giận nói.

Long Nhị há miệng một cái, cuối cùng vẫn là cũng không nói gì.

Thất Nguyệt vốn tưởng rằng đánh mấy cái thì phải, ai biết đối phương bây giờ phát điên, lại muốn giết mình. Nàng chết, nhiệm vụ liền trực tiếp thất bại, mà còn sống, có lẽ còn có cơ hội.

Thất Nguyệt không thể nhẫn nhịn nữa, mới vừa rồi kia một chút đã đá vào bụng, nếu không phải nàng có kinh nghiệm, tỳ tạng đã tan vỡ. Ở lần kế ông thép huy lúc xuống, nàng không nhịn nữa, đưa tay một cái liền nắm ông thép, tiếp lực từ nay về sau khu vực đầu gối liền đá đối phương bụng. Nàng phi thân nhảy lên, lại một chân liền đá vào Thượng Quan Cảnh đích trên lỗ mũi, Thượng Quan Cảnh lúc ấy thì mắt nổ đom đóm lửa.

Thất Nguyệt bị chọc tức, nghĩ đến nhiệm vụ có thể cho là người trước mắt này thất bại, Thất Nguyệt nước mắt liền chảy xuống, lại một cái đá bên hông, Thượng Quan Cảnh liền ngã xuống đất liền.

Người vậy xem lại một lần nữa kính hãi, giá đưa tay cũng quá tốt đi, trong phim ảnh đặc kỹ đích ống kính cũng có thể đá ra tới.

Long Tam cổ thân thể này không tệ, mặc dù cùng Thất Nguyệt thân thể ban đầu so với kém trăm lẻ tám ngàn dặm, nhưng cơ sở tốt, Thất Nguyệt rất nhiều kỹ xảo thì có đất dụng võ, đánh một cá Thượng Quan Cảnh cùng tựa như chơi.

Bên ngoài sân người nhìn bên trong sân chiến đấu, cảm giác trên người lạnh suu suu. Long Tam một cước một cước đạp Thượng Quan Cảnh, đạp gục xuống xách tóc nhắc tới, ba đùng đi giáo học lâu trên tường phách, chụp xong đạp, đạp xong rồi phách, một bên đánh còn một bên khóc.

Long Tam cùng hán hai người anh quả nhiên không giống nhau, quá kinh khủng, hán chính là một người điên.

"Ta biết đại ca tại sao mới vừa rồi bị đánh không hoàn thù liễu." Phan Chương bỗng nhiên cao giọng hô.

"Tại sao?" Những người bên cạnh lập tức bị hán đích lời hấp dẫn.

"Đại ca nhân nghĩa a, mới vừa rồi hán là trước hết để cho Thượng Quan Cảnh mấy chiêu, nếu Thượng Quan Cảnh còn u mê không tỉnh, hán cũng không hạ thủ lưu tình." Phan Chương mặt đầy kích động nói.

Những người bên cạnh nghe bưng tỉnh hiểu ra, ngay sau đó cũng cảm thấy vậy cảm động, hiện ở đây sao có đạo nghĩa đích đại ca không nhiều lắm, đi theo cũng chảy xuống lệ nóng, không hồ là đại ca, sau này đi theo hán lẫn lộn.

Thất Nguyệt còn không biết, ở nàng ngược Thượng Quan Cảnh đích thời điểm, Phan Chương đã trở thành Phó hội trưởng, đang giúp nàng cái hội này trường thu nhận tiểu đệ đâu! Long Tam sẽ chỉ như vậy thành lập.

Đây là Thất Nguyệt đi học ngày thứ nhất, nàng thống nhất toàn thành phố hỗn loạn nhất trung học đệ nhị cấp lớp mười, thành lão đại.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Tấn Cấp Thụ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15 : Côn đồ các kẻ đích nghịch chuyển nhân sinh (4)

Sáng sớm ngày thứ hai, thầy chủ nhiệm liền bị gọi tới phòng làm việc của hiệu trưởng trong.

"Người có biết hay không ngày hôm qua sự kiện đánh lộn?" Hiệu trưởng đi thẳng vào vấn đề nói.

Mặc dù trong trường học đánh nhau đơn giản là bình thường như cơm bữa, nhưng ngày hôm qua Long Tam quả thực quá điên cuồng, có người vỗ xuống hán đích video, mặt đầy máu, một bên khóc một bên cầm đầu người đụng tường ông kính để cho hán cũng sống lưng lạnh cả người, thứ người như vậy, sớm muộn cũng sẽ nháo xảy ra án mạng tới.

"Ta sáng sớm biết, thật là quá không giống liễu." Thầy chủ nhiệm tức giận nói. Hán ghét nhất loại học sinh này, đặc biệt là Long gia giá ba anh em, Long Đại Long Nhị hán đã không thể ra sức, nhưng Long Tam phải bóp chết ở nơi trong.

"Người tìm cái lý do khai trừ hán, ta cũng không muốn chúng ta trường học nữa đăng lên báo. Không nghĩ ra biện pháp, người liền từ chức đi!" Hiệu trưởng bên uống trà bên lạnh lùng nói. Hán khi cái này nhất loạn hiệu trưởng trường học cũng rất khó, một đám rác rưởi học sinh, nếu như có thể, thật

muốn đem những người này toàn đuổi.

Thất Nguyệt thứ hai trên trời học, cửa trường học nhìn thấy một đám người, thầy chủ nhiệm liền ở trong đó.

"Chuyện gì xảy ra?" Đi theo Thất Nguyệt phía sau Phan Chương hỏi một cái ở cửa trường học đích bạn học đạo.

"Trường học tạm thời kiểm tra phong kỷ, thầy chủ nhiệm lần này điên rồi, nói không hợp cách liền đuổi." Bị Phan Chương nín tới bạn học vội vàng nói.

Thầy chủ nhiệm thấy Thất Nguyệt tới, trước mắt sáng lên, cũng không để ý tới nữa những người khác, chạy thẳng tới Thất Nguyệt tới.

"A a, bây giờ mấy giờ rồi, ngươi tới trễ. . ." Thầy chủ nhiệm nhìn đồng hồ, bây giờ bốn mươi, không tới trễ. ㄟ.

"Ngươi nhìn tóc của ngươi. . ." Lại là tiểu Bình đầu, hợp cách.

"Ngươi nhìn ngươi quần áo. . ." Đồng phục học sinh, sạch sẽ, chỉnh chỉnh tề tề, ngay cả nút áo cũng trừ một tia không qua loa.

"Giày của ngươi. . ." Bình thường

"Ngươi bọc sách" hảo chỉnh đủ, không có bất kỳ không tốt sách cùng phạm pháp vật phẩm

"Hắc, để cho ta tìm được, ngươi có thuốc cấm." Thầy chủ nhiệm đem Thất Nguyệt người bay lên một lần, bọc sách tìm một đề hướng lên trời, rốt cuộc nhảy ra một cái chai thuốc.

Hắn liền nói sao! Làm sao có thể sạch sẽ như vậy. Tìm được đi! Thầy chủ nhiệm mừng rỡ như điên.

"Khoa trường, đây là thuốc dạ dày!" Bên cạnh thầy lúng túng nằm lổ tai hắn nói.

Thầy chủ nhiệm nhìn một cái, quả nhiên là chai thuốc dạ dày, đánh mở ăn viên, lại thật sự là thuốc dạ dày

Nhìn Thất Nguyệt rời đi bóng lưng, thầy chủ nhiệm hận hận cắn răng, hắn phát hiện Long Tam so với hắn anh khó dây dưa nhiều.

Thất Nguyệt trở về phòng học, có chút biết thầy chủ nhiệm tại sao hôm nay kiểm tra mình, nàng cảm thấy rất oan uổng, mình cây vốn không muốn gây phiền toái a! Cái này Long Tam sẽ lão đại, cũng không phải là nàng muốn làm.

Thất Nguyệt đi tới thầy chủ nhiệm đích cửa, có chút do dự, nàng muốn cùng thầy chủ nhiệm giải thích một chút, nhưng lại không biết nói thế nào đối với mới có thể tin tưởng, vì vậy quanh quẩn ở cửa liêu đứng lên.

Ánh mặt trời nhức mắt từ cửa sổ chiếu vào, nhưng Thất Nguyệt đích trong lòng một mảnh khối mù, bởi vì nàng lại nhìn thấy Phan Chương liêu.

"Lão đại, làm gì vậy chứ?" Phan Chương ở lớp học tìm Thất Nguyệt không tìm được, vì vậy liền tìm đi ra.

Thất Nguyệt Đích mặt càng phát ra âm trầm xuống, người này làm sao luôn là âm hồn không tiêu tan, cắn răng nghiêng lợi cả giận nói "Cách ta xa một chút."

Nàng đã bị hiểu lầm đủ sâu, sẽ cùng Phan Chương lẫn lộn chung một chỗ, càng nói không rõ, thấy Phan Chương lui về phía sau, Thất Nguyệt cũng không để ý đến hắn nữa, tiếp tục suy nghĩ mình giải thích.

"Chương ca, lão đại làm gì vậy?" Cùng Phan Chương cùng đi một tên côn đồ hỏi.

"Lão đại có thể là bởi vì hừng đông chuyện muốn trả thù thầy chủ nhiệm." Phan Chương vượt cảm một cái, suy nghĩ cá tự nhận là tương đối đáng tin nguyên nhân.

"Ta đi đem người cũng gọi tới, không thể để cho lão đại một người a!" Bên cạnh thủ hạ phần khởi nói. Lão đại thật uy vũ, không mấy ngày liền cùng lấy nghiêm nghị nổi tiếng thầy chủ nhiệm làm hơn.

"Nhưng là lão đại thật giống như một người giải quyết, ta mới vừa rồi đi lên, để cho lão đại mắng lại liêu." Phan Chương có chút do dự nói.

"Chúng ta chỉ trợ uy, không được ra tay." Côn đồ các ké trả lời.

Phan Chương vẫn có chút do dự gật đầu một cái đáp ứng.

Mười phút sau, giống như một thạch kích thích thiên tăng lừng, trường học trong nhảy mắt truyền ra.

"Nghe nói không? Long Tam muốn một mình đấu thầy chủ nhiệm."

"Nghe nói không? Long Tam phải phế thầy chủ nhiệm."

"Nghe nói không? Long Tam sẽ đối thầy chủ nhiệm hạ sát thủ liêu, hôm nay thì phải bạch đao đi vào, đỏ đao đi ra."

Tin vịt càng diễn càng ác liệt, cuối cùng đã nói muốn bầm thây thầy chủ nhiệm liễu, nói có lỗ mũi có mắt, thậm chí ngay cả làm sao hủy thi diệt tích những người này cũng ý dâm đi ra.

Thất Nguyệt không biết bên ngoài đích lời đồn đãi, còn đang suy nghĩ giải thích, ai ngờ một lát sau, hô lạp lạp đích từ cuối hành lang chạy tới một đám người, cầm ống thép đích, xách cục gạch đích.

"Các người muốn làm gì?" Thất Nguyệt nhìn dẫn đầu Phan Chương cả giận nói.

"Lão đại, ta biết người muốn tự mình một người giải quyết, nhưng chúng ta cũng phải cấp ngài trắng trắng thanh thế a!" Phan Chương trong tay xách cây cây gậy hô "Đi theo lão đại làm."

Phía sau cơn đồ các kẻ cũng đi theo kêu "Làm"

"Hừ thầy chủ nhiệm"

"Hừ thầy chủ nhiệm"

"Các người im miệng cho ta... .." Thất Nguyệt cảm thấy óc gân xanh nổi lên, muốn ngăn ở đây chút người điên, nhưng hiển nhiên, đã muộn.

Thanh âm lớn như vậy, thầy chủ nhiệm tự nhiên nghe được, cửa phân phát bị mở ra, thầy chủ nhiệm đứng ở cửa, hần thấy chính là, Thất Nguyệt dẫn một đám lưu manh cầm hung khí, tụ tập ở cửa.

"Khoa trưởng, thật xin lỗi, quấy rầy đến người." Thất Nguyệt thấy thầy chủ nhiệm mặt cũng thanh, vội vàng xin lỗi đạo.

Thầy chủ nhiệm nhìn Thất Nguyệt, nội tâm độc bạch đạo, già bộ cái gì đuôi to chó sói a! Không phải là người dẫn tới sao?

Thầy chủ nhiệm không nói lời nào, Thất Nguyệt cũng biết, nhất định là hiểu lầm, nhưng bây giờ cũng không phải cơ hội giải thích, vì vậy thờ dài nói "Khoa trưởng, sau này tìm thời gian ta cùng người giải thích đi!"

Thầy chủ nhiệm nhìn Thất Nguyệt, nội tâm độc bạch đạo, giá sâu tàng ý là uy hiếp ta, muốn ngày khác tính sổ đúng không!

Thất Nguyệt cắn hàm răng, chỉ có thể hận hận mang những thứ này vẫn còn ở hưng phấn trong trạng thái đích cơn đồ rồi đi, lưu lại thầy chủ nhiệm một cái âm trầm đứng ở cửa.

Long Tam, người chờ, ta không phải là bắt người đuôi sam nhỏ không thể.

Thầy chủ nhiệm có thể ở nơi này trường học công việc như vậy nhiều năm, tự nhiên không phải tinh du đích đáng, hần ai qua vô số lần đánh, nhưng cũng đem những học sinh kia từng cái đuổi, một cái Long Tam đối với hần mà nói, chẳng qua là khó dây dưa điểm cơn đồ các kẻ thôi.

Hần chỉ cần bắt một chút cái chuỗi, liền có thể đem hần đá ra trường học.

Để lúc đi học, ở Thất Nguyệt mãnh liệt phản đối hạ, Phan Chương bọn họ rút cuộc đáp ứng không đi theo Thất Nguyệt.

Thất Nguyệt thờ phào nhẹ nhõm, nàng định cùng thầy chủ nhiệm thật tốt giải thích một chút, tốt nhất đổi một lớp học. Muốn đến bây giờ tình cảnh, Thất Nguyệt xoa xoa huyết Thái dương, mặc dù nàng bây giờ có một đám mạo coi coi là bằng hữu dưới tay, nhưng người ủy thác yêu cầu có thể là bình thường học sinh làm bằng hữu, mà không phải là đám này tiểu lưu manh.

Thất Nguyệt bên suy tính vừa đi trốn, bỗng nhiên nhìn thấy ven đường một cái năm sáu tuổi màu hồng váy cô bé đang khóc, bên người lại không có người lớn, nàng trong lòng mềm nhũn, đã từng là mình có thể cũng là như vậy lưu lạc đầu đường, nhất de vào thu dụng sở liễu đi.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Tấn Cấp Thư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 16 : Cơn đồ các kẻ đích nghịch chuyển nhân sinh (5)

"Em gái nhỏ, người tại sao khóc a?" Thất Nguyệt đi tới cô bé bên cạnh, ngồi xổm người xuống, tận lực ôn nhu nói.

"Đại ca ca, ta. Tim. Không tới. Nhà." Cô bé khóc đã cách, trên tay đều là nước mắt nước mũi dính níu lấy thảng bầy quần áo, đáng thương ba ba nói.

"Ta đưa người trở về có được hay không?" Thất Nguyệt cũng không ngại bản, cầm xuất thủ quyền, tỉ mỉ giúp nàng lau sạch tiểu hoa miếu vậy mặt. Cô bé đáng đáp rất khả ái, lại khôn khéo, mặc dù Thất Nguyệt bây giờ đáng đáp hung, nhưng cô bé cũng không có sợ.

Đi theo Thất Nguyệt phía sau giáo đạo xử khoa trường ánh mắt sáng lên, nhỏ giọng lầm bầm đạo "Ha ha, đây là muốn gạt bán dân số liễu đúng không! Có thể nhường cho ta chộp được."

Thất Nguyệt ôm cô bé, muốn giúp nàng tìm nhà, nhưng là tuần hồi hồi lâu, cô bé quá nhỏ, nàng tức không biết nhà ở đâu, cũng không biết ba mẹ tên gì, Thất Nguyệt cuối cùng không thể làm gì khác hơn là đem nàng đưa đến sở cảnh sát.

Thất Nguyệt mới vừa ôm cô bé vào sở cảnh sát, sở cảnh sát trong nháy mắt liền yên tĩnh lại.

Đây là một cái nhỏ phân cục, là phụ trách bao gồm Thất Nguyệt trường học giả phiền hạt khu. Trên thực tế, chỉ cần không xảy ra án mạng, bọn họ sẽ không quản cái trường học này. Đã từng có một mới phân phối tới làng đầu thanh đắc tội một trường học lão đại, buổi tối hôm đó nhà nhà liền bị đốt, cho nên đối với cái này trường học, mọi người vẫn luôn là nhắm mắt mở mắt.

Thất Nguyệt cái này nhân tài mới nổi sở cảnh sát ngày hôm qua ngay cả thu hình cũng nhìn rồi, nhìn thấy Thất Nguyệt một bên khóc một năm đánh Thượng Quan Cảnh mặt đầy máu dính thời điểm, mọi người nhất trí tỏ thái độ, không xảy ra án mạng cũng không quản, xảy ra nhân mạng tổng cục quản, cái thành phố này muốn sống lâu xa có lúc chính là muốn làm như mất trí nhớ.

Nhìn thấy Thất Nguyệt một khác, mọi người nghĩ khác thường nhất trí, "Đây là muốn bắt chúng ta lập uy? ?"

"Người khỏe, báo án muốn tìm ai?" Thất Nguyệt thấy mọi người đều sững sờ nhìn mình, không thể làm gì khác hơn là kéo bên cạnh một người lính cảnh sát hỏi.

"Người. Người muốn làm gì?" Lính cảnh sát lui về phía sau mấy bước, có chút hốt hoảng.

"Đưa trẻ này đi lạc đường, ta mang nàng đến tìm cha mẹ." Thất Nguyệt đem cô bé để xuống, xoa xoa lỗ mũi nói.

"Không phải người bắt cóc?" Cảnh sát lại cảnh giác hỏi, đầy mắt đều là hoài nghi.

Thất Nguyệt óc hắc tuyến, mặt càng phát ra cương cứng.

Bầu không khí trong phòng động lại đứng lên.

Nàng đáng đáp vốn là bất hữu thiện, giá sầm nét mặt càng tàn bạo, cả cái cục cảnh sát người cũng mồ hôi lạnh, có thậm chí nắm tay đề ở ngang hông cướp túi thượng.

"Được rồi, ta đem trẻ nít giao cho các người, ta đi." Thất Nguyệt cảm giác được mọi người không thân thiện, nhú mày một cái, cảm thấy ở đợi tiếp không có ý nghĩa, vì vậy cúi đầu cùng tiểu cô nương nói lời từ biệt.

Cô bé có chút không thôi Thất Nguyệt rời đi, lại khóc, Thất Nguyệt dỗ nửa ngày mới dỗ tốt!

"Sếp, người có thấy hay không thấy mới vừa rồi hán sùng sộ lên? Quá kinh khủng! Ta ở nơi này thời gian lâu như vậy, còn không có gặp như vậy hung ác đâu!" Chờ Thất Nguyệt sau khi đi, một người cảnh sát lòng vẫn còn sợ hãi đạo.

Những người bên cạnh hết sức nhận đồng dùng sức gật đầu một cái.

Mặc dù nhìn đối với cô bé rất tốt, nhưng ai biết có phải hay không có âm mưu, hoặc là là yêu đồng phích.

Thầy chủ nhiệm theo dõi Thất Nguyệt mấy ngày, hán cảm thấy rất nghi ngờ, Thất Nguyệt mỗi ngày đúng hạn đi học, sau khi tan học cũng sẽ không đi chỗ khác, trực tiếp về nhà, hán học tập bàn học ở cửa sổ, thầy chủ nhiệm phát hiện, Thất Nguyệt mỗi lần học tập cũng sẽ học được rất khuya, đây quả thực là một học sinh xuất sắc làm hơi thở thời gian.

Chẳng lẽ là hiểu lầm hán? Khoa trường rơi vào trong trầm tư.

Bất quá nếu như là hiểu lầm hán tốt nhất, khoa trường trong tối đánh tính toán nhỏ nhất, nếu như đối phương thật sự là học sinh giỏi, kia liền có thể cùng hán nói điều kiện, để cho hán thật tốt quản lý đám này còn đồ các kè, mà mình núp ở phía sau màn điều khiển hán, đối phương ở tên, mình ở trong tối, lợi dụng mình quyền trong tay, cuối cùng thống nhất trường học tất cả còn đồ, mình chính là cái này trường học chân chính người trông coi.

Nghĩ tới đây một chút, khoa trường hưng phấn, cái kế hoạch này quá tuyệt vời, tương lai trường học chính là mình đích thiên hạ, chính là hiệu trưởng sau này đều phải nhìn mình sắc mặt.

Khoa trường suy nghĩ một ngày, càng muốn ánh mắt càng sáng.

Thất Nguyệt bề bộn nhiều việc, trừ mỗi ngày cố gắng học tập trở ra, nàng vẫn còn ở luyện tập trước kia học thể thuật. Đáng tiếc là, cổ thân thể này cũng không có gì thiên phú, Thất Nguyệt cũng chỉ có thể rèn luyện thân thể rắn chắc một chút thôi.

Thất Nguyệt mình thân thể là thiên phú rất tốt, nếu không cũng sẽ không bị chọn làm ảnh vệ. Thất Nguyệt vốn là thế giới ở đã từng trải qua cuối thời đại thời điểm, loài người thân thể xảy ra biến dị, trừ tiến hóa ra các loại tự nhiên hệ dị năng bên ngoài, một nhóm người đích thân thể cũng xảy ra tiến hóa.

Nhưng là, ở cuối thời đại bị chung kết sau, mặc dù vẫn có những thứ này có thiên phú người có dị năng, nhưng tỷ lệ ít rất nhiều, thân thể tiến hóa đã là vạn dặm chọn một, có dị năng lại là phượng mao lân giác.

Phong Uyển Uyển chẳng qua là con gái tư sinh, sở dĩ là Phong gia người thừa kế hậu tuyến một trong, nguyên nhân chính là nàng là có hiếm thấy thủy hệ dị năng, khi nàng sau khi sinh, Phong gia gia chủ đặc phê đem nàng đón về tới, theo như dòng chính người thừa kế đào tạo.

Thất Nguyệt luyện tập thể thuật là dựa theo người có dị năng đích thiên phú sáng tạo, cho nên, không có năng lực người luyện tập nhiều nhất chính là cường thân kiện thể.

"Lần này lấy được kinh nghiệm nhất định phải đổi quyền bí tịch kia." Thất Nguyệt luyện tập xong thể thuật sau tắm, nàng bên dùng khăn lông xức dầu bên lẩm bẩm

Thất Nguyệt vừa mới bắt đầu tắm rất không có phương tiện, dù sao cũng là một thân thể của nam nhân, mặc dù nàng bây giờ giả bộ ở thân thể này trong, nhưng mỗi lần đi nhà cầu hoặc là tắm đều phải sờ một lần, Thất Nguyệt rất buồn rầu. Nhưng phía sau từ từ cũng thói quen, nàng bây giờ đã có thể rất lãnh tĩnh đối đãi đứng đi tiểu chuyện này.

Nàng lần trước ngay tại đối trong tiệm coi trọng một quyển bí tịch vô lâm, sách này muốn hai trăm kinh nghiệm trị giá, mặc dù đây là nàng một lần nhiệm vụ toàn bộ được, nhưng cái này vốn đã là giá cả thấp nhất, Thất Nguyệt cảm thấy quyển bí tịch này thậm chí so với những thứ khác đắt tiền còn tốt hơn, vật vượt qua giá trị, hết sức thấy thêm.

Thất Nguyệt trong đầu nghĩ, nhiệm vụ lần này hoàn thành nhất định phải đổi được tay. Nghĩ đến nhiệm vụ, Thất Nguyệt lại buồn bực, nàng bây giờ còn chưa đầu mối, hôm nay nàng đã thành trong lớp nhân vật nguy hiểm vậy tồn tại, trừ một ít còn đồ các kẻ, còn có chút rõ ràng không trong sáng câu dẫn hán đích nữ sinh, còn lại căn bản không người đến gần hán.

Đang lau tóc, chuông điện thoại reo lên.

"Ai a!" Thất Nguyệt rất không nhin được đem khăn lông khoác lên trên cổ, sau đó cảm ổng nói lên nói.

"Long Tam, ta là thầy chủ nhiệm"

. . . .

Sau khi để điện thoại xuống, Thất Nguyệt cảm thấy cả người đều sống lại, giáo đạo xử khoa trường lại chủ động cho hán gọi điện thoại, nói tin tưởng nàng, hơn nữa hẹn nàng gặp mặt. Mấy ngày nay nàng một mực đang tìm cơ hội, nhưng vẫn không có gặp phải thầy chủ nhiệm, không nghĩ tới khúc khuỷu a!

Nàng vội vã dùng khăn lông lau khô trên người nước, sau đó mặc lên bộ quần áo, đi dưới lầu chạy. Thầy chủ nhiệm hẹn nàng, vì vậy Thất Nguyệt đem địa điểm định ở bên cạnh đích quảng trường nhỏ, người nơi nào tương đối ít, nói chuyện tương đối dễ dàng.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Tấn Cấp Thư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17 : Côn đồ các kẻ đích nghịch chuyển nhân sinh (6)

"Người muốn đi đâu a? Cái này thì muốn ăn cơm!" Thất Nguyệt vừa muốn ra cửa, liền gặp từ bên ngoài xách một đồng đồ tiến vào Long Đại.

Tay hán trong xách không biết từ nơi nào giành được một đầu con cua, tay trái cầm hai chỉ tương móng heo, phía sau đi theo hán đích Long Nhị xách một kết bìa, xem ra là cướp đoạt một vòng, chờ đây mà về.

"Nga, ta hẹn người gặp mặt, các người không cần chờ ta!" Thất Nguyệt cầm qua một cái móng heo gặm một cái bên vội vã mở cửa đi ra ngoài vừa nói.

"Hẹn ai a?" Long Đại tò mò đuổi ở Thất Nguyệt sau lưng hỏi.

"Khoa trường. . ." Thất Nguyệt trong miệng gặm móng heo, hàm hồ không rõ vừa chạy vừa nói, tay hướng phía sau giờ giờ.

Thầy chủ nhiệm hừ ca, hướng ước hẹn quảng trường nhỏ đi tới. Chuyện quá thuận lợi, mới vừa rồi ở điện thoại, thầy chủ nhiệm thử dò xét hỏi một vài vấn đề, theo như hần đích kinh nghiệm rất dễ dàng liền phát hiện Long Tam cũng không có bất kỳ dã tâm, thậm chí Long Tam muốn hần giúp đổi một cái lớp học.

Hần bật cười, thầy chủ nhiệm đã có thể thấy tương lai không lâu, hiệu trưởng lấy lòng hần đích hình dáng.

Ngày đã có chút tối, quảng trường này quả thực tĩnh lặng, càng đi vào bên trong, càng không người. Thịnh thoảng có thể nhìn thấy mấy con chuột thực mèo đêm đánh nhau, cùng trong bóng tối cách đó không xa thì công u ám thấp treo đích bóng người.

Khoa trưởng bị gió lạnh vỗ một cái, rùng mình một cái, bỗng nhiên cảm giác đầu óc có chút thanh tỉnh. Hần không khỏi hoài nghi nghĩ đến, thật cứ như vậy thuận lợi không? Chỗ này như vậy heo lạnh, nếu như xảy ra chuyện gì. . .

Nghĩ tới đây, trên người hần lạnh lẽo, mới vừa hưng phấn nhất thời giảm hơn nửa.

Nhưng là đi như vậy, hần lại không cam lòng. Vì vậy hần để ý, quảng trường này phía sau là một cái công trường, hần muốn trộm trộm quan sát một hồi Long Tam, sau đó mới quyết định.

Khoa trưởng cẩn thận hướng trong công trường đi tới, nơi này quả thực hỗn loạn, một ít cục gạch tán rơi trên mặt đất, ngày vừa đen, nếu vô tình sẽ phan cái ngã nhào. Thầy chủ nhiệm khom người, cẩn thận nhìn dưới mặt đất, sợ có vật gì sẽ tự vấp té.

Đang trong lòng oán trách, chợt nghe trong công trường âm nhạc truyền tới giọng nói, hần trong lòng cả kinh, nghĩ đến mình suy đoán, càng phát ra lưu ý, vì vậy càng cẩn thận đi có thanh âm đích địa phương lên đi.

"Long đại ca, người nói lão đại chúng ta thật muốn ở nơi này giết thầy chủ nhiệm à?" Giọng nói là Phan Chương, trong thanh âm tràn đầy kinh ngạc.

Hần mới vừa cho Thất Nguyệt gọi điện thoại, kết quả nhận điện thoại là Long Đại, Long Đại hưng phấn nói cho hần, Long Tam muốn đi làm thịt thầy chủ nhiệm, hỏi hần có muốn tới hay không đi thăm.

Phan Chương chỉ là một học sinh trung học đệ nhị cấp, hoàn toàn không nghĩ tới lại Long Tam điên như vậy cuồng, bọn họ mặc dù một mực nói Long Tam phải làm rơi thầy chủ nhiệm, nhưng nghe nói hần muốn thực hiện thời điểm, nội tâm khiếp sợ thật là không lời nào có thể diễn tả được.

Phan Chương hóa tốc chạy tới, cùng một trực theo dõi Thất Nguyệt Long Đại hội hợp.

Thất Nguyệt hoàn toàn không có phát hiện có người theo dõi nàng, cũng không phải là Long Đại đích kỹ thuật theo dõi tốt bao nhiêu, mà là Thất Nguyệt tại nguyên bốn đích trong thế giới biết sử dụng tinh thần lực, nàng có thể dùng tinh thần lực kiểm tra bên người mấy trăm thước trong vòng cách, hôm nay, nàng còn không thích ứng người bình thường cuộc sống.

"Nhất định là muốn giết chết, người nhìn Tiểu Tam chọn nhiều chỗ tốt, làm sau khi chết, đi xi măng lon trong ném một cái, ai có thể biết, chờ thi thể bị phát hiện thời điểm có thể là bao giờ." Long Đại vỗ sợ bên người xi măng lon xe, có chút cảm khái trách sao miệng, càng phát giác người em trai này có tiền đồ, hần rất vui vẻ yên tâm a.

Thầy chủ nhiệm ở trong bóng tối nghe khắp cả người phát rét, hần liền nói sao, làm sao biết như vậy thuận lợi, khá tốt hần lưu cái lòng, nếu không hôm nay chết tại đây đều không người biết, thật là quý mê tâm khiêu, cái này Long Tam chính là một ma quỷ.

Hần cả người phát run nhìn chung quanh một chút, heo lạnh không người, hay là công trường, quả nhiên là giết người hủy thi đích địa phương tốt. Thầy chủ nhiệm mờ hơi lạnh trên trán nhỏ xuống, hần mặc dù cùng những tên côn đồ này giao thiệp với nhiều năm, nhưng lần đầu tiên hần cảm thấy từ thân cách hần gần như vậy.

Thầy chủ nhiệm si si sách sách dè dặt thối lui ra công trường, vừa về tới trên đường xe chạy, liền chạy như bay rồi đi.

Một bên chạy thoát thân một bên vì mình hôm nay thoát chết trong đường tơ kẽ tóc âm thầm vui mừng, hần tỉnh táo lại sau nhớ lại một chút, nhất định là Long Tam sớm liền phát hiện hần đích theo dõi, sau đó cố ý làm ra học sinh giỏi đích tư thái, dẫn dụ mình mắc câu, nếu không mình cũng sẽ không ngu đáp ứng hần tới đây sao cái địa phương quý quái. Trước nhìn hần đánh người video chẳng qua là cảm thấy hần phong, nhưng bây giờ phát hiện, ở nơi này là phong, đây rõ ràng chính là quá điên, người điên suy nghĩ hơn nửa thông minh trí khôn óc, máu lạnh thủ đoạn, đây chính là một trời sinh sát thủ.

Nhìn càng ngày càng tới gần khu náo nhiệt, thầy chủ nhiệm sâu đậm cảm giác được, còn sống thật tốt.

Thất Nguyệt đợi thầy chủ nhiệm hai giờ, nhưng đối phương cũng không có xuất hiện, nàng đi thầy chủ nhiệm đích trên điện thoại đi động gọi điện thoại, nhưng vẫn là tắt máy.

Sáng sớm ngày thứ hai, Thất Nguyệt liền tìm được thầy chủ nhiệm đích phòng làm việc, nàng bạch chờ không hai giờ, thất vọng trung còn có một chút tức giận.

Cửa phòng làm việc không có đóng, giáo đạo xử khoa trưởng đang trong phòng làm việc thu dọn đồ đạc, cầm một cái hộp giấy, đem trên bàn làm việc đồ lật vật hướng bên trong để.

"Khoa trưởng, người ngày hôm qua làm sao không có tới? Bọn ta liệu hai người nhiều giờ." Thất Nguyệt nén giận cau mày nói.

Thầy chủ nhiệm ngẩng đầu nhìn mới vừa tiến vào Thất Nguyệt, trong lòng âm thầm cười nhạt, trên mặt không hiện, cũng không để ý Thất Nguyệt, cúi đầu tiếp tục thu dọn đồ đạc.

Một lát sau, hần sắc mặt biến thành màu đen mở miệng mang mơ hồ giận dữ nói "Ta đã từ chức! Ở nơi này trường học ta cũng làm việc liêu mười mấy năm, người loại học sinh này ta vẫn là lần đầu tiên gặp phải, coi là ta sợ người."

"Ta nói qua, ta cùng ta hai người anh không giống nhau" Thất Nguyệt có chút phát điên, ngày hôm qua nói rất hay tốt, hôm nay âm ỉ thế nào giá vừa ra.

Thầy chủ nhiệm chà xát mặt, có chút chán nản cùng mơ hồ tức giận nói "Là không giống nhau, người so với anh người có thể cao mình nhiều. Ta lớn tuổi, liền muốn rơi cá chết yên lành, mặc dù đắc tội người, nhưng ta cũng là từ chức, không muốn nữa đuổi tận giết tuyệt liêu."

Thất Nguyệt giải thích thế nào đi nữa, thầy chủ nhiệm cũng không nói, chẳng qua là nhìn ngoài cửa sổ, trong tay ôm hần đích hộp giấy không nói một lời.

Thất Nguyệt buồn bực từ trong phòng làm việc đi ra, thở dài, làm sao khi người tốt như vậy không dễ dàng chứ ?

Nếu như là có địch nhân, báo thù cái gì, còn có mục tiêu, nhưng bây giờ cái mục tiêu này, hợp với lực điểm cũng không có!

Thầy chủ nhiệm ôm cái rượu đi ra trường học, trong thao trường chỉ cần thấy được đích học sinh liền dừng bước lại, an tĩnh nhìn hần rồi đi, khi thầy chủ nhiệm đi ra trường học một khắc kia, trường học sôi trào.

Trước kia bao nhiêu học sinh cùng thầy chủ nhiệm mâu thuẫn bị đuổi, bây giờ Long Tam ngay cả tay đều không động, thầy chủ nhiệm liền từ chức không làm.

Nếu như đánh Thượng Quan Cảnh là vô lực trị giá cao lời, vậy bây giờ đầu bại thầy chủ nhiệm chính là trí khôn bạo biểu liêu.

Chỉ dùng một ngày, liền thống trị cao năm thứ nhất, một tuần lễ, tiêu diệt chiếm cứ nhiều năm đích thật ngoan cố thầy chủ nhiệm, ở lấy hỗn loạn nổi tiếng trung học đệ nhị cấp, Long Tam danh tự này trở thành truyền thuyết bắt đầu.

Nhưng là, bây giờ Thất Nguyệt nhìn vì nàng ăn mừng Phan Chương, cùng với một đám Long Tam sẽ thành viên sau, ngửa mặt nhìn bầu trời, đem nước mắt nhịn đi xuống, thật là ngã tám đời mới liêu, cuộc sống này không có cách nào qua!

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Tấn Cấp Thư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18 : Côn đồ các ké đích nghịch chuyển nhân sinh (7)

Thất Nguyệt ngồi ở trong phòng học yên lặng mở ra bọc sách.

Tha phương tròn hai thước bên trong đã sẽ không xuất hiện bất kỳ bình thường bạn học, nàng mỗi ngày đều bị đáng chết Phan Chương cùng một đám tự xưng vì Long Tam sẽ côn đồ vây quanh ở chính giữa, Thất Nguyệt khóc không ra nước mắt. Nguyên lai Long Tam trở thành lớp mười đích một cái lão đại dừng nửa học kỳ thời gian, làm sao mình so với hần làm còn tốt hơn!

Thất Nguyệt yên lặng mở sách vốn, môn học quả thực quá khó khăn, Thất Nguyệt hoàn toàn xem không hiểu. Bây giờ là buổi chiều lớp tự học, Thất Nguyệt thu thập một chút sách vở, định đi trường học thư viện tra một chút tài liệu.

"Lão đại, ngài muốn đi đâu?" Phan Chương thấy Thất Nguyệt phải rời khỏi, vì vậy đuổi sát theo liêu hỏi.

Thất Nguyệt nhìn một chút bên cạnh người này, trong lòng hận không được, đều là người này, nếu như không phải là hần, mình liền sẽ không trở thành cái gì xui xẻo lão đại.

Thất Nguyệt cảm thấy, mình không thể để ý hần nữa. Vì vậy cũng không chỉ trợn mắt nhìn hần một cái, liền trực tiếp đi ra phía ngoài.

"Phan ca, lão đại thế nào?" Một tên côn đồ nhỏ vội vàng nặn đến Phan Chương bên cạnh hỏi.

"Ta cảm thấy, lão đại mới vừa rồi cái nhìn kia hết sức có thâm ý." Phan Chương cộp cộp miệng, sau đó suy nghĩ đạo.

"Chúng ta cũng cùng đi lên xem một chút đi! Lão đại tâm tư sâu như vậy người, không phải người bình thường có thể suy nghĩ đến." Phan Chương suy

nghĩ một chút, từ đây chuyện của chủ nhiệm sau này, hẳn cảm thấy lão đại quả thực quá có độ sâu hiểu, để cho người không đoán ra.

Thất Nguyệt đến thư viện, lúc này thư viện đích cũng không có nhiều người, tốp ba tốp năm đang đọc sách, Thất Nguyệt vừa đi vào, bầu không khí một chút liền đè nén, mọi người ríu rít bắt đầu thu thập bọc sách dán chân tường rồi đi, chỉ sợ đưa tới Thất Nguyệt chú ý.

Phan Chương đứng ở bên ngoài, thấy bên trong học sinh cũng vội vã đi ra, trầm tư một chút, sau đó vỗ ót một cái, bưng tỉnh hiểu ra nói "Lão đại chính là lão đại, ta nghĩ như thế nào không tới đâu!"

Bên cạnh còn đồ các kẻ đuổi hỏi vội "Phan ca, người lĩnh hội lão đại tư tưởng?"

"Lão đại ý là chúng ta có Long Tam sẽ, nhưng chúng ta không có trụ sở chính a! Người nhìn giá thư viện, có phải hay không quá lớn." Phan Chương chỉ thư viện nói.

"Người nói là." Còn đồ các kẻ mở to mắt sau đó cũng bưng tỉnh hiểu ra nói.

"Không sai, lão đại vừa ý địa phương này." Một cái khác tiếp lời.

Thứ hai ngày, Thất Nguyệt buổi chiều như cũ đi thư viện, mấy ngày nay nàng hết sức dụng công, mặc dù nàng rất nhiều địa phương cũng sẽ không, nhưng bày Phan Chương đích phúc, đám còn đồ này thấy nàng dường như đối với học tập có hứng thú, cho nàng đoạt thật là nhiều học sinh giỏi đích ghi chép, trong lúc nhất thời nàng bao gồm tất cả niên cấp học tập tài liệu.

Thư viện hôm nay làm sao như vậy ồn ào?

Thất Nguyệt nhũ mày một cái, đi tới cửa có chút nghi ngờ mở cửa.

"Lão đại, chúng ta cho người ngạc nhiên mừng rỡ như thế nào?" Thất Nguyệt mở cửa một cái trong phòng liền yên tĩnh lại, Phan Chương thấy Thất Nguyệt sau, vội vàng nịnh hót chạy tới đạo.

Thất Nguyệt đảo mắt nhìn mình mỗi ngày tới thư viện, mồ hôi rơi xuống, sách cùng ghế ngồi cũng không có, khắp nơi cắm may thái kỳ, trên đó viết Long Tam sẽ, gần trăm cái Long Tam sẽ trở thành viên đều ở bên trong, thấy Thất Nguyệt, hô to lão đại tốt, cho nàng hành lễ.

"Lão đại, người nhìn giá bàn làm việc, là từ thầy phòng làm việc giành được, sách của nơi này cũng kéo ra ngoài bán, sau đó lấy chút chứng bày, người nhìn mảnh hồ này xuống núi vẽ, có phải hay không đặc biệt oai phong." Phan Chương thấy Thất Nguyệt không phản ứng, vội vàng khoe công đạo.

"Oai phong người đại gia." Thất Nguyệt óc gân xanh không ngừng nhảy, một cước liền đạp lên, em gái người a, chỗ học tập vừa không có. Thất Nguyệt cảm giác thế giới đối với nàng sâu đậm ác ý, nàng cảm tức nhìn Phan Chương, cảm thấy thật muốn đánh hắn một trận, nhưng là mình nếu là đánh lại người không biết trong trường học làm sao truyền, nàng nén giận đích ném một cái cửa liền đi.

"Phan ca, người như thế nào? Lão đại thật giống như không thích nơi này a? Có phải hay không chúng ta đoán sai rồi?" Một tên còn đồ nhỏ đem nằm dưới đất Phan Chương đỡ lên, sau đó hỏi.

Phan Chương xoa bị đạp địa phương, sau đó thờ dài nói "Lão đại nhất định ngại nơi này quá giản dị liễu, hơn nữa có trụ sở chính lớn như vậy chuyện, chúng ta một chút bày tỏ cũng không có."

"Cũng không tiền a!" Bên cạnh còn đồ các kẻ nói.

"Không có tiền, có thể trộm, có thể cướp a! Người có nhìn thấy hay không mới vừa rồi lão đại biểu tình thất vọng? Chúng ta không thể cho lão đại mất mặt. Hơn nữa, ta ngày hôm qua không phải định chế rất nhiều huy chương sao? Các người cầm đi bán bên ngoài, một trăm đồng tiền một cái." Phan Chương vỗ một cái tát bên cạnh còn đồ các kẻ đích đầu, hận thiết bất thành cương nói.

"Mắc như vậy, có người mua sao?" Còn đồ các kẻ xoa đầu nhỏ giọng thăm thì nói.

"Tại sao không ai mua, người nói cho bọn họ, lần đầu tiên mua một trăm khối, chờ thứ hai lần mua liền ba mươi khối." Phan Chương giải thích.

"Huy chương mua một cái là được rồi, ai muốn như vậy nhiều a?"

"Hắn có thể mua sau này đi xuống bán a! Hắn phát triển mười hạ tuyến, liền thăng cấp thành tiểu đội trưởng, hai mươi hạ tuyến, chính là Trung đội trưởng, tiền không phải kiếm được!" Phan Chương cảm thấy mình thật là quá thông minh, không chỉ có khuếch trương Long Tam sẽ, còn kiếm tiền.

"Phan ca, cái này gọi là truyền tiêu đi!" Một tên còn đồ nhỏ có chút do dự yếu ớt nói.

"Ta bắt kẻ truyền tiêu bắt truyền tiêu, dù sao, lão đại tức giận, các người thấy lão đại đánh người thời điểm hung tàn đi, không đem tiền lấy được, các người mạng cũng đừng nghĩ muốn." Phan Chương ác một cước đá về phía bên cạnh còn đồ cái móng, hung hãn nói.

Lúc buổi tối, Thất Nguyệt nghe nói một cái tin, Long Đại cùng Long Nhị đem hiệu trưởng đánh nằm viện, hai người đã lên trốn. Long Đại cùng Long Nhị cho nàng lưu lại tám giấy, nói muốn bên cướp bóc bên đi một vòng thế giới đi, để cho nàng tiếp tục phát triển mình sự nghiệp. Thất Nguyệt có chút cao

hứng, rốt cuộc, không có hai người anh buộc mình thành côn đồ, có thể an tĩnh cố gắng trở thành học sinh xuất sắc.

Nhưng là, ở Thất Nguyệt ảo tưởng mình cố gắng thông qua, mọi người rốt cuộc cho phép mình, phát hiện mình không phải là cùng Long Đại Long Nhị người giống vậy đích thời điểm, thực tế cho nàng trùng trùng một kích. Thất Nguyệt lệ rơi đầy mặt, hai người bọn họ đi quá không phải lúc, bởi vì Phan Chương đích sự chủ ý, mà hai niên cấp cùng ba niên cấp lão đại không có, Long Tam sẽ lấy truyền tiêu đích kiểu mẫu, nhanh chóng thống nhất toàn trường, chờ Thất Nguyệt từ hai lỗ tai không nghe thấy chuyện ngoài cửa sổ, một lòng chỉ đọc sách thánh hiền đích trạng thái lúc thanh tĩnh, toàn trường thấy nàng cũng gọi lão đại.

Hôm nay là Thất Nguyệt đi học tháng thứ nhất, nàng thành toàn thành phố hỗn loạn nhất trung học đệ nhị cấp bang phái đại ca.

Thất Nguyệt cắn khăn tay yên lặng khóc, ni mã, tốc độ này quá nhanh, đây có thể xưng sao làm?

Thất Nguyệt khóc quá sớm, bởi vì còn có càng đáng giá khóc chuyện sắp phát sinh đâu!

"Lão đại, đây là chúc mừng ngài thống nhất trường học lễ vật."

Thất Nguyệt đang xem sách, khoảng thời gian này cảm giác có thể phải biết một chút. Hơn nữa nàng quả thực không có biện pháp, bắt trong lớp đích mấy cái học sinh giới cho mình thay phiên học thêm, mặc dù đối phương sợ nom nớp lo sợ, nhưng Thất Nguyệt đã quả thực bế tắc, dù sao danh tiếng đã thật không tốt liễu, chỉ có thể nghĩ biện pháp trước đem thành tích làm đi lên.

Nàng ngừng đầu lên, thấy Phan Chương cầm một cái hộp cung kính đứng ở trước mặt, sau đó nịnh hót cho mình đưa lên.

Thất Nguyệt hận nhất người chính là trước mắt cái này, ni mã, mình trở thành học hết giáo lão phần lớn đều là hấn làm hại.

Phan Chương chỉ vào Thất Nguyệt tức giận ánh mắt, đem cái hộp mở ra, trong hộp là một khối đồng hồ đeo tay."Lão đại, đây là nhân công sĩ, ngài nhìn, cũng mới vậy, ngày hôm qua mấy ca gây ra, ngài đeo lên thử một chút."

Thất Nguyệt đơn giản là hận không được làm thịt hấn, đây là tang vật a! Lại cho mình, còn hỏi mình có được hay không, tốt cái đầu nguoi.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Tấn Cấp Thư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19 : Côn đồ các kẻ đích nghịch chuyển nhân sinh (8)

Thất Nguyệt đoạt lấy đơn, nàng đã không cách nào tĩnh táo, trực tiếp ném tới Phan Chương trên mặt "Nguoi cho ta cút, ta không phải các nguoi cái gì lão đại, đang để cho ta thấy nguoi, ta đánh liền chết nguoi."

Phan Chương bị đập, ai u một tiếng, cũng không dám phản kháng, nhặt lên trên đất đơn chạy ra ngoài.

"Như thế nào, Phan ca, lão đại thích không?" Một đám côn đồ các kẻ chờ ở cửa, thấy Phan Chương đi ra vội vàng hỏi.

"Thích cái rắm, ta liền nói lễ vật này quá nhẹ, lão đại nói muốn đánh chết ta đâu! Ta liền nói ngày hôm qua trực tiếp cướp tiệm châu báu, các nguoi kinh sợ, khiêu cá biệt thực liền trộm như vậy ít đồ." Phan Chương rên rỉ than thở, vậy phải làm sao bây giờ, lão đại có phải hay không đối với mình năng lực làm việc bất mãn, nếu không làm sao biết nói không phải mình lão đại, đây ý là nói nữa không biểu hiện tốt một chút liền đem mình đuổi ra khỏi bang phái đi!

Không được, hấn bây giờ nhưng là bang phái số hai, lão đại bình thời không thương quản sự đều là mình đang quản lý đâu, hấn cũng không muốn nhường ra mình địa vị tới, theo như cổ thi hậu mà nói, mình nhưng là từ rồng công.

"Làm, tối nay cướp tiệm châu báu!" Phan Chương đem trong tay khối ngà xuống đất, chân nghiền một cái, hạ ngoan tâm đối với một đám nguoi nói.

Thất Nguyệt vẫn đang đọc sách, mặc dù thư viện bị sửa lại, nhưng chỗ này tương đối an tĩnh, theo nàng danh tiếng càng lớn, bạn học đối đãi nàng lại càng nom nớp lo sợ, cho tới nàng cảm thấy mình ở trong phòng học là đối với người khác hành hạ, chỉ có thể đến sự phát hiện này ở là Long Tam sẽ trong tổng bộ xem sách.

Bỗng nhiên cửa mở ra, Phan Chương dẫn một đám nguoi hi khí dương dương đi vào, nàng mí mắt bắt đầu nhảy, trong lòng có loại dự cảm bất tường.

"Lão đại, người nhìn, đây là chúng ta ngày hôm qua cướp." Phan Chương một bên mặt đầy vui mừng, vừa bắt đầu từ một cá trong túi xách đi bên ngoài móc đồ, một cái một thanh gậy chuyền vàng, nhẫn vàng, thậm chí còn có chiếc nhẫn kim cương phi thủy. .

"Lão đại, ngày hôm qua chúng ta lần đầu tiên cướp tiệm châu báu, quá đã, trước kia ở trên đường chính cướp trẻ nít đồ thật là quá ngây thơ." Bên cạnh một tên côn đồ cao hứng nói, mà những người còn lại cũng là hưng phấn ở trao đổi kinh nghiệm.

"Lão đại, đây đều là cho lễ vật của ngài, như thế nào, lúc này tạm được chứ ? Lần trước ta trở về cũng cảm thấy hết sức xấu hổ, lại liền lấy khối đơn lừa bịp ngài, ngài dạy dỗ hết sức có đạo lý, không dám cướp ngân hàng thứ hèn nhất liền không tư cách gia nhập chúng ta bang phái." Phan Chương bắt đầu hưng phấn nói.

Thất Nguyệt cắn răng, một hơi không lên nổi, không dưới. Đối phương sức hiểu biết quả thực quá không thể tưởng tượng nổi, nếu như lần này mình không muốn, giả chính là định đi cướp ngân hàng tiết tấu đi!

Thất Nguyệt cảm thấy nổi giận vô dụng, vì vậy tận lực ôn hòa nói "Những thứ này các người mang về, ta thật không muốn."

"Lão đại, người ngại quá nhẹ?" Phan Chương tròn to hai mắt, làm sao đây, châu báu cũng không được, chẳng lẽ lão đại trực tiếp đòi tiền, hoặc là là xe?

"Không phải, ta là cảm thấy mình không dùng được những thứ này, các người có thể lấy về làm một ít khác chỗ dùng, không cần cho ta." Thất Nguyệt vội vàng cho cái này bỏ để giải thích.

Một đám người chán nản xách đồ từ trong nhà đi ra.

"Lão đại lại không muốn, đây là ý gì?" Một tên côn đồ nhỏ toát trứ nha hoa từ nói.

"Ta cảm thấy lão đại lời nói mới rồi hết sức có hàm nghĩa." Một mực trầm mặc Phan Chương bỗng nhiên mở miệng nói.

"Phan ca hiểu rõ nhất lão đại, người nói một chút lão đại giá là nghĩ như thế nào." Người bên cạnh cũng xông tới hỏi.

"Lão đại không dậy nổi a! Hẳn căn bản cũng không phải là tham tiền, chúng ta hiểu lầm hán." Phan Chương mặt đầy xấu hổ thở dài nói "Lão đại ý là muốn chúng ta cầm số tiền này đi phát triển công hội, lão đại đã tâm hết sức lớn, nếu không cũng không thể thời gian ngắn như vậy liền thống nhất trường học, hán là muốn khuếch trương a!"

Người bên cạnh bừng tỉnh hiểu ra, không khỏi càng sùng bái Thất Nguyệt, thật là không dậy nổi, coi tiền tài như phân thổ, mấy người có thể làm được? Hơn nữa, đàn ông chính là muốn có dã tâm, cái này lão đại như đối với.

Lại qua mấy ngày, sau khi xuất viện đích Thượng Quan Cảnh tìm được Phan Chương, đầy mặt hán đích ngưng ngừng đối với Phan Chương nói "Chương tử, ta cũng muốn gia nhập Long Tam sẽ, có thể hay không giúp ta cùng lão đại nói một chút."

Phan Chương nghi hoặc nhìn Thượng Quan Cảnh, Thượng Quan Cảnh ở nơi này một mảnh coi là rất nổi danh liễu, không chỉ có ở trong trường học có mình thế lực, hán ở bên ngoài trường một mảnh côn đồ trung cũng rất có uy vọng, hơn nữa mới vừa bị lão đại đánh cho một trận, làm sao sẽ nghĩ gia nhập?

Thấy Phan Chương mặt đầy hoài nghi nhìn mình, Thượng Quan Cảnh thở dài giải thích "Ta coi như là uống lão đại, lúc ấy ta không tự lượng sức khiêu chiến hán, nhưng là hán nhưng vẫn đang để cho trứ ta, sau đó thấy ta quá tự đại, mới dạy dỗ ta ngừng một lát. Khoảng thời gian này dưỡng thương, ta nghĩ rất nhiều, ta một mực ý vào mình có thể đánh, hết sức liều lĩnh, nhưng không biết, người giỏi có người giỏi hơn, thiên ngoại hữu thiên, thật có khả năng giống như lão đại tựa như, cho tới bây giờ không biểu hiện ra. Đây mới phải không dậy nổi đâu! Ta là thật lòng sùng bái lão đại, lần này ta gia nhập, ngay cả ra ngoài trường đích thế lực ta cũng cùng nhau mang vào."

Phan Chương đang rầu làm sao hoàn thành lão đại giao phó nhiệm vụ đâu! Bây giờ Thượng Quan Cảnh một gia nhập, hai người nhất phách tức hợp, Phan Chương bên kia đoạt một số tiền lớn, Thượng Quan Cảnh có người, thật là bình hợp nhất chỗ, đem đánh một nhà, khuếch trương vận động oanh liệt triển khai.

Thất Nguyệt một mực đang vui đầu đi học, tự nhiên không biết giá một mảnh bị Long Tam sẽ quấy nhiễu có nhiều náo nhiệt, cho đến có một ngày, một đám cảnh sát đến tìm nòng, nòng mới biết, mình đã thành cái này khu nguy hiểm nhất tân hưng bang phái đầu mục liễu.

Thất Nguyệt mười phần bắt đắc dĩ đích bị cảnh sát mang về điều tra, Long Tam sẽ gần đây gây rất lớn, cướp bóc, ác đấu địa bàn để cho vốn là không an ninh giả phiền hạt khu càng không an bình.

Đầu não mặc dù bị mang về, nhưng cảnh sát hết sức nhứt đầu, bất kể như thế nào, bọn họ cũng không tìm được Long Tam phạm tội chứng cứ, hán không có sảm thêm bất kỳ một lần cướp bóc, cũng không có sảm thêm qua đánh nhau, thậm chí duy nhất một lần cùng Thượng Quan Cảnh đánh nhau, cảnh sát cũng không thể truy tố hán cố ý tổn thương, bởi vì Thượng Quan Cảnh chỉ là nói hai người đùa giỡn, em gái người đích đùa giỡn, cũng đem người âm ỉ bệnh viện. Nhưng là Thượng Quan Cảnh nhất khẩu giáo định, cùng Long Tam không có quan hệ, thương là mình té, cảnh sát cũng không có cách nào.

Cảnh sát lần đầu tiên gặp phải như vậy chỉ số thông minh cao phạm tội, đối phương thậm chí không có để lại bất kỳ dấu vết gì, cho dù là người chứng cũng bày tỏ, Long Tam cũng không có trực tiếp chỉ thị bọn họ khuếch trương địa bàn cùng cướp bóc, đều là ám chỉ. Hán thậm chí không có cầm lấy bất kỳ một chút tang vật, Long Tam đích hết thấy cũng không sợ hờ nào để tấn công.

Cảnh sát cuối cùng ngay cả trắc hoang nghi đều đem ra hết, nhưng đối phương cố ý nói mình căn bản không phải Long Tam sẽ lão đại, mà đây loại rõ ràng nói láo, trắc hoang nghi lại biểu hiện là lời thật, cái này làm cho cảnh sát không khỏi càng cảm thấy áp lực rất lớn. Một cái điên cuồng, có dã tâm, lại cực độ người thông minh bọn họ nhưng chỉ có thể trơ mắt nhìn hấn quật khởi.

Cuối cùng bọn họ nửa điểm chứng cứ cũng không tìm được, chỉ có thể bắt đắ đi đem Thất Nguyệt thả ra. Nhưng bọn họ không tin đối phương như vậy sạch sẽ, nhưng là mấy lần đột kích kiểm tra để cho đám cảnh sát này càng phát ra vô kế khả thi, bọn họ đột kích kiểm tra đối phương nhà, sạch sẽ một tháp hồ đồ, trong tường tượng ma túy, đao cụ một mực không có, thậm chí ngay cả vốn tiểu thuyết khiêu dâm cũng không tồn tại. Bọn họ ở trường học đột kích kiểm tra, nhưng là đối phương bọc sách bàn học dậm sách vở thật chỉnh tề, thầy bày tỏ, mặc dù thành tích không hề đặc biệt tốt, nhưng học tập hết sức nghiêm túc, hơn nữa cuộc thi lần này, tất cả khoa mục cũng đạt yêu cầu. Bọn họ mặt bên điều tra, cơ hồ tất cả mọi người đều nói, mặc dù rất sợ hấn, nhưng là không khỏi không thừa nhận, đối phương là một người có lễ phép, thậm chí có người thấy hấn đỡ lão thái thái băng qua đường. Hấn cho tới bây giờ đối với nữ sinh cũng chưa từng có phản hành động, cuộc sống riêng hết sức sạch sẽ.

Một cái hoàn toàn không có chỗ sơ hở người phạm tội, cho dù là cảnh sát cũng không dám trên chọc, Long Tam danh tự này trải qua chuyện này sau hoàn toàn vang sáng lên.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Tấn Cấp Thư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20 : Côn đồ các ké đích nghịch chuyển nhân sinh (9)

Thất Nguyệt cho tới bây giờ không cảm thấy như vậy vô lực qua, bất kể nàng nói thế nào, không có một cái cảnh sát tin tưởng mình là cùng Long Tam sẽ không có bất kỳ quan hệ. Lần này bị bắt, nàng danh tiếng càng không dễ hiểu, như nàng mong muốn, bây giờ mọi người đều biết nàng cùng Long Đại Long Nhị là không giống, trong truyền thuyết Long Tam so với hấn hai người anh có cổ tay nhiều. Cái gì gọi là không có chút nào sơ hở, cái gì gọi là bình không huyết nhận, tin đồn càng ngày càng ngoại hạng, mà Phan Chương cùng Thượng Quan Cảnh cũng càng ngày càng điên cuồng, Thất Nguyệt ở lâu chót bốn mươi lăm góc độ giữa mặt trông lên bầu trời, đem trong mắt lệ nhịn trở về, giá hai người cận bã mau đưa nàng bức tử.

Thất Nguyệt quyết định, mình muốn quật khởi, nàng phải thật tốt cùng vẫn đi theo mình Phan Chương nói một chút, nàng căn bản cũng không muốn làm cái gì lão đại.

"Phan Chương a." Thất Nguyệt thu thập ưu tư, kiên định mình tín niệm, trong khẩu khí mang móm tìm móm phổi ngữ trọng tâm trường.

"Lão đại, chuyện gì?" Phan Chương cùng Thất Nguyệt một cái lớp học, cho nên cơ bản cũng là Thất Nguyệt đi kia hấn cùng kia.

"Ta muốn cùng người nói, người sau này thì không cần đi theo nữa ta, Long Tam sau này sẽ người khi lão đại có được hay không?" Thất Nguyệt tận lực giọng uyển chuyển nói.

"Lão đại, ta làm gì sai?" Phan Chương lập tức liền hoảng loạn, khẩn trương nhìn Thất Nguyệt đạo.

"Cũng không có, ta chỉ muốn học tập cho giỏi, biết một ít người bình thường, quá bình thường học sinh trung học đệ nhị cấp sống, những thứ này đã đã sát sát chuyện, thật. . . Không thích hợp ta." Thất Nguyệt hoàn toàn là nói thật đích đạo.

Nàng vẫn là có chút không đành lòng tổn thương Phan Chương, Phan Chương là một rất trung thành người, từ hấn một phương diện đem mình làm lão đại sau, vẫn trung thành cảnh cảnh, nếu không cũng sẽ không đem mình hại thành như vậy. Mặc dù cho Thất Nguyệt thêm rất nhiều phiền toái, nhưng Thất Nguyệt nguyên bản cũng là cho người làm thuộc hạ, đối với trung thành, Thất Nguyệt có loại vật thương kỳ loại đích cảm giác, nàng không muốn để cho Phan Chương quá không xuống đài được.

Phan Chương nghe xong ngây ngẩn, ngay cả con người cũng rụt co rúc một cái, Thất Nguyệt hài lòng nhìn hấn đích phản ứng, cảm thấy hấn hấn là nghe rõ, thờ dài vỗ sợ hấn đích bả vai, cả người ung dung xoay người rồi đi.

Phan Chương cảm ra một điều thuốc, tay có chút phát run đốt lên, hít một hơi thật sâu. Chờ mình bình tĩnh một chút sau, hấn cầm lấy điện thoại ra, cho Thượng Quan Cảnh gọi tới.

Không lâu lắm, Thượng Quan Cảnh liền lên tới.

"Chương tử, rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Lão đại làm sao biết nói lời như vậy?" Thượng Quan Cảnh vừa thấy được Phan Chương liền vội vã hô, hấn có thể là vì lão đại mới gia nhập, lão đại không làm, hấn cũng không có tiếp tục ở Long Tam sẽ ý nghĩa.

Phan Chương lại hít một hơi thật sâu khỏi, giọng có chút chán chường đạo "Ta cảm thấy lão đại là không tín nhiệm ta, hẳn muốn dò xét ta."

"Làm sao có thể, lão đại không có lý do hoài nghi ngươi à!" Thượng Quan Cảnh cảm thấy rất kinh ngạc.

"Không, có lý do." Phan Chương phát phát tay, có chút chán nản tiếp tục nói "Bang hội chuyện vẫn luôn là ta đang quản, bình thời cũng rất ít hướng hắc báo cáo, lần trước lão đại tiến vào chúng ta cũng không giúp một tay. Bây giờ suy nghĩ một chút, lão đại có thể là sinh khí ta không đi cho hắc đình tội, dấu sao ta cùng lão đại quan hệ thân mật nhất, nhưng là như vậy không có nghĩa khí, lão đại nhất định là cảm thấy ta muốn đem hắc làm vào ngục, sau đó cướp lấy." Phan Chương nào bỏ đích càng ngày càng cận kề, hẳn nói một chút, ngay cả Thượng Quan Cảnh cũng tin là thật, bưng tỉnh hiểu ra.

"Kia chương tử, ngươi muốn làm thế nào?" Thượng Quan Cảnh cũng móc ra điều thuốc, cũng xếp hàng ngồi ở Phan Chương đích bên cạnh, lòng mày nhú lại.

"Lão đại đây là cho ta cơ hội, ta không thể để cho hắc thất vọng. Loại chuyện này nếu là ở khác bang phái trong liên thanh lý môn hộ liễu, nhưng lão đại một câu nặng lời đều không nói, chẳng qua là để cho chính ta lĩnh ngộ. Ta muốn làm một ít chuyện, để cho lão đại biết ta là trung thành." Phan Chương một cái đem tàn thuốc từ trên lầu ném xuống, này sinh ác độc nói.

"Ngươi nghĩ thế nào kìa? Dùng ta giúp một tay sao?" Thượng Quan Cảnh hỏi.

"Không cần, chính ta tới, muốn làm thì làm một cái lớn, đây cũng là cổ thi hậu lập đầu danh trạng." Phan Chương quyết định, kiên định đạo.

Thất Nguyệt thứ hai trên trời học, phát hiện mọi người đối với nàng biểu tình thập phần cổ quái. Mặc dù trước kia mọi người đối với nàng cũng rất sợ hãi, mà bây giờ nhìn nàng ánh mắt nhiều chút không tưởng tượng nổi, sung bái các loại đồ.

Thất Nguyệt nghi ngờ đi vào phòng học, phòng học trong nháy mắt kinh ngạc xuống, tất cả mọi người đều trực lăng lăng nhìn nàng.

Đã xảy ra chuyện gì sao?

Thất Nguyệt càng nghi ngờ, hơn nữa sờ không rõ đầu óc.

"Lão đại, ngươi nhìn." Phan Chương thấy Thất Nguyệt đi vào, hẳn hưng phấn chạy tới, đưa cho Thất Nguyệt một tờ báo.

"Lão đại, ta không có phụ lòng ngài hy vọng, đây chính là đưa cho ngài, để cho ngài biết ta quyết tâm." Phan Chương thanh âm run rẩy kích động nói.

Thất Nguyệt cầm lấy báo, đầu bản tựa đề trên viết « Đêm qua sở cảnh sát bị phóng hỏa, nào đó trung học đệ nhị cấp bang phái có trọng đại hiềm nghi, nhưng cảnh sát chút nào không chứng cứ »

Thất Nguyệt mặt cứng lên "Ngươi làm?" Thất Nguyệt nhìn trước mắt Phan Chương, giọng khô khốc hỏi.

"Lão đại, đây chính là ta quyết tâm, sau này ta thề bảo vệ lão đại, muốn đối với ngài bất lợi, trước hết từ ta trên thi thể dẫm lên. Ta thề, vĩnh viễn đi theo ngài." Phan Chương trịnh trọng nói.

Thất Nguyệt nháy mắt, đem thống khổ nước mắt nhịn trở về, trung học đệ nhị cấp đi theo còn chưa đủ, lại muốn cả đời, có cho hay không người đường sống? Nàng không biết nên nói cái gì, tự nói lời làm sao sẽ bị nào bỏ thành như vậy. Nàng rất cuộc mình bạch tại sao các bạn học loại ánh mắt này nhìn nàng, quá điên cuồng, mấy ngày trước mới vừa bị cảnh sát bắt, bây giờ liền đem sở cảnh sát đốt, đây là phải nhiều người điên cuồng mới có thể làm đi ra ngoài chuyện a? Đây là một học sinh trung học bang phái nên làm đích chuyện sao?

Thất Nguyệt hít sâu mấy cái, cảm thấy có thể phải nữa giải thích một chút, Phan Chương thấy Thất Nguyệt không nói lời nào, vì vậy khẩn trương nói "Lão đại, ngươi còn chưa tin ta trung thành sao? Nếu không ta hôm nay đem văn phòng chánh phủ công lâu cho ngài đốt."

"Không không không. . . Ngươi làm rất tốt, thật, ta biết ngươi trung thành, chúng ta hay là nghiêm túc cướp địa bàn đi." Thất Nguyệt vội vàng khoát tay, kinh hoảng nói. Người này nào bộ năng lực quá kinh khủng, tiếp tục như vậy nữa, mình thì phải thành phần từ kinh khủng đích đầu mục liễu, trước hay là ngay trước học sinh trung học đệ nhị cấp bang phái lão đại đi!

Trần an tốt phản xã hội nào bỏ để Phan Chương sau, Thất Nguyệt chán nản ngồi ở chỗ ngồi, rất có tinh thần muốn, tính, sẽ để cho những người này dày vò đi, mình bạch làm cái tên này dự lão đại, chờ trung học đệ nhị cấp tốt nghiệp một cái, mình lập tức tìm một siêu cấp xa đại học chạy trốn, nữa cũng không cần thấy những người này, nói đến đại học, liền nhớ lại học thêm, nói học thêm, Thất Nguyệt kéo qua đầu thành một đoàn trưởng lớp, bắt đầu hôm nay học tập.

Trưởng lớp rất bị thảm, nội tâm hết sức không hiểu truyền thuyết này trung vô cùng điên cuồng lão đại, ngươi nghiêm túc đánh nhau, đánh lộn, cướp bóc, ** có được hay không, tại sao phải tới hành hạ ta cho ngươi học thêm

Nhưng là thật có thể giống như Thất Nguyệt nghĩ vậy thuận lợi không?

Hiển nhiên là không thể, ở ba ngày sau đích tan học, Thất Nguyệt bị mấy người ngăn cản.

"Long ca, lão đại chúng ta muốn gặp ngài." Một người trong đó mặc màu đen bị giáp khắc đích người cung kính nói.

Long Tam sẽ mặc dù là mới cao hứng thế lực, hơn nữa chủ yếu là ở trường học, nhưng Long Tam đích vị trí ở đằng kia, cho nên bọn họ thái độ rất cung

kính.

"Xin lỗi, ta phải về nhà làm bài tập." Thất Nguyệt lạnh mặt nói.

Nàng quá nhiều vào trường học bang phái cũng được đi, căn bản không muốn cùng ra ngoài trường đích bang phái có dây dưa rẽ má.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Tấn Cấp Thư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21 : Côn đồ các ké đích nghịch chuyển nhân sinh (10)

Đối phương sưng sốt một chút, làm bài tập? Hắn lại nhìn một chút Thất Nguyệt, cũng không có nhận làm người, ngay sau đó nghĩ đến Long Tam đích lời đồn đãi, người này mặc dù còn trẻ, nhưng sâu không lường được, cảnh sát cũng không bắt được bất kỳ cái cán nào, có thể thấy nguy trang tốt bao nhiêu. Vì vậy càng lên tinh thần, đưa tay ngăn lại Thất Nguyệt, sau đó nói "Xin lỗi, Long ca, ngài phải đi một chuyến, bởi vì các người bang hội Thượng Quan Cảnh cũng ở đó, người nếu như không đi, ngày mai ngài có thể liền không nhìn thấy hắn."

Thất Nguyệt có chút phát điên gãi đầu một cái, nàng thật phải đi về làm bài tập, thật một chút cũng không muốn sảm thêm Hắc bang đấu tranh. Mặc dù mọi thứ đích không biết làm sao, nhưng Thất Nguyệt người này rất nói nghĩa khí, khả năng này là bởi vì nàng từ nhỏ đến lớn trải huấn luyện giáo dục, ảnh vệ trừ trung thành, còn có chính là bạn đồng đội giữa tình nghĩa. Mặc dù nàng không nghĩ Thượng Quan Cảnh đem nàng khi lão đại, nhưng Thượng Quan Cảnh cùng Phan Chương không thể không nói là thật rất trung thành, là có thể đánh bạc mạng đi trung thành, nàng không cách nào trợ mắt để mặc cho Thượng Quan Cảnh bị đánh chết.

"Được." Thất Nguyệt trầm mặc một hồi gật đầu một cái, cũng không nói nhiều, liền hướng đám người này sau lưng đậu xe đi tới.

"Lão đại, người chờ một lát, ta đi nhiều kêu những người này tới." Phan Chương một mực đi theo Thất Nguyệt sau lưng, thấy Thất Nguyệt đáp ứng, hơn nữa định cứ như vậy đi, vội vàng ngăn Thất Nguyệt đạo.

"Không cần, người cũng không cần đi theo, ta nếu là hôm nay không trở lại, bang hội người coi như lão đại đi!" Thất Nguyệt hơi hột nói.

Thất Nguyệt mới vừa rồi đột phát kỳ tưởng đích nghĩ đến cái ý kiến hay, nàng muốn chạy trốn cũng không khó, mặc dù đối phương người rất nhiều, nhưng nàng từ tiểu học đồ cũng không phải là học uống, nếu như có thể, mang cả Thượng Quan Cảnh rời đi cũng không phải không thể nào. Đến lúc đó đem Thượng Quan Cảnh đánh ngã xỉu ném trở về trường học, mình nữa mất tích hai năm, đổi một thân phận trở về trường học, nguy trang bề ngoài tận lực không gặp Phan Chương, sau đó khoải trá vượt qua trung học đệ nhị cấp thời gian, Thất Nguyệt vui sướng trong lòng vì mình điểm cá khen, thật là quá hoàn mỹ, mình chính là một thiên tài. Nghĩ đến nữa cũng không cần cùng Phan Chương bọn họ lẫn lộn chung một chỗ, có thể nghiêm túc hoàn thành nhiệm vụ không người quá rối, Thất Nguyệt nhìn tiếp nàng người ánh mắt cũng nhu hòa.

Bên cạnh tới đón tháng bảy người cũng không biết nàng trong lòng tính toán nhỏ nhặt, thấy Thất Nguyệt đơn đao phó hội, hơn nữa sắc mặt ung dung không kiềm được dâng lên kính ý, quả nhiên lời đồn đãi không uống, giá Long Tam thật coi như là trí dũng song toàn, hơn nữa nói nghĩa khí.

"Lão đại, người không thể đi, nếu không ta thay người đi." Phan Chương thấy Thất Nguyệt muốn lên xe, vội vàng vì vậy hô, hắn muốn lên trước, lại không đối phương mấy người ngăn cản.

Đi theo Phan Chương đích mấy người liền muốn đi lên hỗ trợ.

"Ta là lão đại, phải nghe ta!" Thất Nguyệt phát phát tay, cũng không quay đầu lại nói.

Sau lưng mọi người mặc dù còn chưa từ bỏ ý định, nhưng nội tâm không khỏi cảm động, cùng như vậy cái lão đại, đáng giá.

Xe một mực lái đến một cái sông bạc, đánh cuộc này trăng kêu giàu sang hương, là cái thành phố này một người tên là Thiên Nghĩa Bang bang phái, cái này bang phái là địa phương đầu rỗng, cái thành phố này chân chính dưới đất bá chủ. Long Tam sẽ cùng cái này bang phái so với giống như học bước tiểu nhi, hoàn toàn không thể so sánh.

Vốn là Long Tam sẽ loại này trường học bang hội nhỏ chân chính bằng đáng là sẽ không để ý, đều là con nít nhà cãi nhau ầm ĩ, mặc dù khoảng thời gian này gây hung, nhưng cũng là không đủ nhìn. Nhưng Long Tam người này nhưng tiến vào các bang phái lão đại pháp nhãn, rất muốn thấy tận mắt vừa thấy cái tin đồn này rất có tiềm lực thiếu niên.

Sông bạc đích một cá lớn trong bao gian, ngồi năm sáu cái thành phố này các bang phái lão đại.

"Thiên thúc, ta nhìn tiểu tử này chưa chắc dám đến đi!" Một cái so sánh nam tử trẻ tuổi nói.

Hắn là Lưu Tinh Hội lão đại, tên là Lưu Nguyệt, mọi người cũng gọi hắn A Tinh hoặc là Tinh ca, bang hội này là thành phố Tiêu Xa Đàng, hắn là nơi này trẻ tuổi nhất, cho nên khi biết được có một trẻ tuổi hơn tân tú sau, một mực cảm giác không phục.

Thiên Nghĩa Bang lão đại kêu Triệu Thiên Nghĩa, người này rất nói đạo nghĩa giang hồ, là bản xứ bang hội đầu não, nói chuyện rất có phân lượng, hắn đối với Long Tam người này cảm thấy hứng thú nguyên nhân cùng người khác hơi bất đồng, bởi vì hắn muốn chọn con rể.

Triệu Thiên Nghĩa cả đời chỉ có một con gái, hay là ở hơn bốn mươi tuổi thời điểm vợ mới sinh hạ, sinh đứa trẻ không bao lâu, vợ liền chết, cho nên hắn đối với con gái phá lệ thương yêu. Con gái nữ danh là Mạt Ly, hắn vốn là muốn bồi dưỡng mình đích con gái tiếp nhận, nhưng Mạt Ly rất nhát gan lại rất đơn thuần, nhìn thấy máu đều sợ, loại tính cách này căn bản cũng không thích hợp tiếp nhận vị trí, vốn là hắn còn đem hy vọng gởi gắm tương lai ngoại tôn tử thượng, nhưng sau đó phát hiện, con gái nàng bởi vì khi còn bé vô tình chạy đến hắn mở kỹ viện, mắt thấy một ít chuyện xấu xa, để cho nàng đối với phương diện này hết sức sợ hãi, bất kể nhìn bao nhiêu bác sĩ tâm lý đều vô ích. Hắn ngược lại không phải là lo lắng mình vị trí cho người ngoài, hắn lo lắng chính là mình nếu như ngày nào nhắm mắt lại, không có dựa vào con gái nên làm cái gì.

Hắn chỉ có thể tìm một dựa được đích người tuổi trẻ cưới mình con gái, nhưng con gái loại chuyện này, tìm như vậy người nói dễ vậy sao, hắn cũng không trông cậy vào đối với con gái một lòng một ý, chỉ cần có thể che chở Mạt Ly, không để cho nàng bị uy khuất, đối phương ở bên ngoài chơi thế nào hắn cũng không để ý.

Hắn đích xác có chút tin được tâm phúc, cũng những người này đều là cùng hắn đánh thiên hạ thời điểm ông lão, bây giờ đều là lão đầu, căn bản không có thể cưới Mạt Ly. Mà những người này con trai lại không một cái tự nhìn được. Còn lại trẻ tuổi vào giúp, có đối với Mạt Ly lấy lòng, thật ra thì cũng là vì mình vị trí, sợ rằng mình ngày nào vừa chết, con gái mình liền mặc cho người định đoạt liễu. Cho nên, khi hắn biết được có như vậy cái cùng con gái mình tuổi tác xấp xỉ, lại rất có năng lực làm người cũng không tệ người tuổi trẻ thời điểm, hắn động lòng.

Hắn không để ý tới A Tinh đích lời, chẳng qua là nhắm mắt lại ở về trên tay phật châu.

Cửa vừa mở ra, một người liền tiến vào, ở hắn bên cạnh thấp giọng nói "Đại ca, Long Tam tới."

"Mang theo bao nhiêu người a?" Triệu Thiên Nghĩa nhắm mắt lại lão thần nơi nơi hỏi.

"Liền hắn một cái." Thủ hạ trả lời.

"A?" Triệu Thiên Nghĩa mở mắt, trầm tư một chút, sau đó cười nói "Tiểu tử này ngược lại là có chút can đảm, mang hắn vào đi."

Thất Nguyệt bị người mang vào bao gian, bao gian rất lớn, lắp ráp hết sức xa hoa, trong phòng trên ghế, ngồi năm sáu người, đứng thủ hạ đại khái mới có thể có ba mươi mấy, mà Thượng Quan Cảnh bị trói ném vào góc tường, miệng bị cao su mang dây dưa nghiêm nghiêm thật thật, thấy Thất Nguyệt đi vào, hắn bắt đầu ô ô kêu lắc đầu.

Thất Nguyệt quan sát một chút trung gian ngồi mấy người, cảm giác bọn họ mơ hồ lấy một người trong đó từ mi thiện mục một lão đầu cảm đầu.

Thất Nguyệt cũng không khách khí, thấy trong đó một cái ghế hay là trống không, nàng trực tiếp tiến lên ngồi xuống, sau đó đối với lão giả nói "Ta tới, có thể thả bằng hữu của ta hữu liệu sao?"

Hắn đang quan sát Triệu Thiên Nghĩa đích thời điểm, Triệu Thiên Nghĩa cũng đang quan sát người tuổi trẻ trước mắt.

Hắn cả đời thấy qua vô số người, cũng không phải chưa từng gặp qua còn trẻ nhưng năng lực hơn người, nhưng trước mắt người trẻ tuổi này hắn nhưng không nhìn thấu. Vốn là theo như hắn nghe được tin đồn, đây là một rất bú đống bất tuần, thông minh hơn người, lại lòng dạ độc ác tân tú, nhưng thứ người như vậy có một loại tật xấu, chính là hết sức cuồng ngạo và đã tâm bùng bùng. Có thể trước mắt người này hoàn toàn không có, không có khẩn trương, không có sợ hãi, không có liều lĩnh, không có muốn. Ngắm, thậm chí còn mang điểm nhân nhật không nhìn được, đây cũng là để cho Triệu Thiên Nghĩa đoán không ra.

Thất Nguyệt quả thật không nhìn được, nàng ý tưởng chính là, nhanh đem những chuyện này hoàn thành, nàng nghĩ biện pháp làm một thân phận mới, tốt lại vào trong trường học hoàn thành nhiệm vụ, cũng không biết mình đối một thân phận, người ủy thác có thể hay không mất hứng.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Tấn Cáp Thư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 22 : Côn đồ các kẻ đích nghịch chuyển nhân sinh (11)

"Thả người người không phải là không thể, nhưng muốn một mạng đổi một mạng, hần đi, người thì phải lưu lại." Triệu Thiên Nghĩa nhìn Thất Nguyệt, nhàn nhạt cười nói.

Thất Nguyệt trong lòng độc bạch, quá tốt, vội vàng đem ta lưu lại.

Thất Nguyệt nhìn được nội tâm vui sướng, nghiêm mặt nói "Có thể, ta lưu lại, để hần đi thôi!"

Triệu Thiên Nghĩa kinh ngạc, ánh mắt cũng hơi nói rộng ra một ít, nói nghĩa khí đích hần không phải chưa thấy qua, hần tự mình chính là dựa vào nghĩa khí hai chữ mới tụ họp một đám huynh đệ, nhưng giống như nói như vậy nghĩa khí hần chưa từng thấy qua, đây cũng quá dứt khoát, ngay cả do dự một chút cũng không có.

"Lão đại, người không cần phải để ý đến ta, người đi thôi! Có thể cùng người lẫn lộn đáng giá." Thượng Quan Cảnh ngoài miệng bằng keo bị vạch trần, nghe Thất Nguyệt lời sau, hần vành mắt liền đỏ, một cái chảy máu không đồ lệ đích gia môn khóc hi lý hoa lệ.

Thất Nguyệt nhủ mảy một cái, người này tổng quấy rối, phiền chết, tuyệt đối không thể để cho hần đánh loạn kế của mình hoa. Vội là đối đề Thượng Quan Cảnh đích nhân đạo "Nhanh, đem hần miệng nữa dính thượng, sau đó đánh ngất xỉu đưa đến Phan Chương vậy đi."

Thất Nguyệt nhìn bị đánh ngất xỉu lòi ra Thượng Quan Cảnh, trong nội tâm thở phào nhẹ nhõm, quá tốt, bước kế tiếp có thể chính là xử lý mình. Thất Nguyệt nghĩ rất tốt, tốt nhất có thể lẩn lút những người này đem nằng chìm hải, nằng bơi gỏi, năm đó lúc huấn luyện còn có đầy nước chạy trốn học tập, chính là đem nằng khôn thành bánh chưng nằng cũng có thể chạy đến.

Triệu Thiên Nghĩa thật là bị Thất Nguyệt kinh hãi, hần vốn là cho là giá Long Tam có thể là nói một chút, chờ thủ hạ cảm động sau có thể sẽ còn để cho thủ hạ cam tâm tình nguyện thay hần chết, thử người như vậy không phải là không có, cũng đã gặp qua mấy lần, có thể hần thật giống như rất sợ mọi người hồi hận tựa như, trực tiếp đem Thượng Quan Cảnh đánh ngất xỉu mang đi, người này thật là làm cho người suy nghĩ không ra a!

Triệu Thiên Nghĩa là lão hồ ly, trong lòng nghĩ pháp trên mặt nửa điểm không hiện lộ, chẳng qua là nhìn Thất Nguyệt ánh mắt càng thâm thúy hơn liêu. Mà Thất Nguyệt như vậy hành động, càng làm cho hần càng cảm thấy hải lòng, có thể đối với anh em như vậy nghĩa khí người, đối với vợ chắc không kém.

Bất kể Thất Nguyệt ý tưởng là cái gì, nằng làm như vậy cũng để cho mọi người đang ngồi nhìn với cặp mắt khác xưa.

"Người tuổi trẻ, quả nhiên là ra đời trâu nghé không sợ cạp a! Nếu người lưu lại, chúng ta những lão gia hỏa này cũng không thể khi dễ người tuổi trẻ, người có nguyên ý hay không cùng ta lão đầu từ này đánh cuộc một lần a?" Triệu Thiên Nghĩa nhìn trước mắt mặt không cảm giác người tuổi trẻ, càng yêu thích, như vậy trầm tĩnh lạnh lùng tiểu bối không thấy nhiều a! Hần là sông bạc dựng nhà, từ bài trên bàn nhất có thể nhìn ra nhân phẩm tới, Triệu Thiên Nghĩa muốn thử một lần.

"Được ! Đánh cuộc gì?" Thất Nguyệt trong lòng đánh tính toán nhỏ nhất.

"Ta đánh cuộc căn này sông bạc, người thắng liền thuộc về người! Người đánh cuộc Long Tam sẽ như thế nào, ta thắng liền thuộc về ta tiếp quản."

Ngồi bên cạnh đích người ta không ngạc nhiên, không hiểu lão gia từ này hôm nay chơi là vậy một ra, vốn là cho là Long Tam tiểu từ này đắc tội Triệu Thiên Nghĩa, bọn họ đều là tới tác bồi, thuận tiện nhìn một chút gần đây khuấy rất náo nhiệt đích người tuổi trẻ, ai ngờ lại chơi lớn như vậy, mười Long Tam sẽ cũng để không được cái này sông bạc đích lợi nhuận.

"Không được" Thất Nguyệt cự tuyệt nói.

Triệu Thiên Nghĩa nhủ mảy, chẳng lẽ mình mắt mờ nhìn lầm người, hần trong lòng có chút thất vọng, nhưng Thất Nguyệt hạ một câu lại để cho hần trong lòng đại chấn.

"Ta không đánh cuộc Long Tam sẽ, đó không phải là ta, vẫn luôn là Phan Chương cùng Thượng Quan Cảnh xử lý, hôm nay ta cùng người đánh cuộc mạng, ta nếu bị thua, người đem ta chìm hải như thế nào?" Thất Nguyệt trong lòng kích động nhỏ, hồng hồng hồng, thì phải cùng cón đồ các ké kiếp sống nói bái bai!

"Tại sao là chìm hải?" Triệu Thiên Nghĩa ha ha cười to, sau đó ánh mắt nhu hòa nhìn Thất Nguyệt hỏi.

Thất Nguyệt nhanh trí, giả bộ mặt đầy lẫm nhien cộng thêm thâm ảo đạo "Rồng thuộc về biển khơi, không phải hần, ta chính là chết, cũng phải chết ở trên biển." Thất Nguyệt cho mình cuồng điểm khen, quá cmn cơ trí.

"Hào hảo hảo! Từ xưa anh hùng xuất thiếu niên a! Được, lão đầu ta tự mình cùng người chơi một cái!" Triệu Thiên Nghĩa thật là hải lòng tới cực điểm, tiểu từ này mấy câu nói nói, rất là phóng khoáng a!

Bên trong nhà thì có bài bàn, Thất Nguyệt theo Triệu Thiên Nghĩa các loại ngồi xuống, mà tất cả mọi người ngồi ở bên cạnh, nhìn bọn họ.

Thất Nguyệt mặt trầm như nước, Triệu Thiên Nghĩa bình tĩnh uống trà, hai người cũng gọn sóng không sợ hãi để cho mọi người âm thầm gật đầu khen, lần này đánh cuộc có thể rất lớn, Triệu Thiên Nghĩa ổn định thì thôi, mặc dù sông bạc đáng tiền, nhưng Triệu Thiên Nghĩa còn chưa để ý cái này, nhưng là người trẻ tuổi này đánh cuộc mạng cũng không khản trương, thật là không thể khinh thường a.

Toàn trường an tĩnh, có phát nhân nhà cái đứng ở chính giữa, bắt đầu xào bài.

"Chờ một chút." Thất Nguyệt bỗng nhiên mở miệng nói.

"Có chuyện gì không?" Tất cả mọi người tập trung tinh thần chờ nàng nói tiếp, lúc này kêu ngừng, chẳng lẽ là muốn đổi ý?

"Ta muốn biết, vật này chơi thế nào!" Thất Nguyệt mặt không đổi sắc tim không đập mạnh đập. Nhưng nàng người vây xem bên cạnh kinh ngạc cảm cũng đập trên đất liêu, uống trà Triệu Thiên Nghĩa lại là hiếm thấy thất thố, một ngụm trà liền phun ra ngoài.

Người sẽ không người chơi lớn như vậy, hơn nữa mới vừa rồi biểu tình thật giống như đồ thần phụ thể tựa như vậy trong lòng có dự tính.

"Người thật không biết." Bên cạnh A Tinh tỷ số không nhìn được trước hỏi.

"Ách! Ai cho ta nói một chút cơ bản quy tắc!" Thất Nguyệt cũng cảm thấy thật giống như có điểm lúng túng, vì vậy xoa xoa lỗ mũi ngưng ngừng nói.

Triệu Thiên Nghĩa rút cuộc ho khan xong rồi, sau đó phát tay một cái, để cho nhà cái tiến lên cho Thất Nguyệt khoa phổ.

Người còn lại trong lòng ói cái máng, băng đảng lại sẽ không đánh cuộc tiền, người quá không công việc chính đáng liêu!

Thất Nguyệt hết sức dậm định, bởi vì nàng căn bản cũng không sợ thua, hơn nữa nàng hay là chạy thua đi, cho tới ngồi ở đối diện nàng Triệu Thiên Nghĩa càng phát ra đối với người trẻ tuổi này tràn đầy hảo cảm, loại tinh thần này diện mạo, vững như thái sơn!

Triệu Thiên Nghĩa đối với Thất Nguyệt hài lòng, tự nhiên không thể để cho tự nhìn tốt con rẻ lấp biển liêu, càng không thể để cho trên lưng hấn không thủ đánh cuộc danh tiếng.

Mấy trận xuống, Thất Nguyệt mau học mau, nàng coi như sẽ không đánh cuộc cũng biết, đây nhất định là đối phương ra lão thiên, bởi vì nàng đã hợp với thắng mười mấy cây liêu. Triệu Thiên Nghĩa trên bàn tiền đặt cuộc càng ngày càng ít, mà mình tiền đặt cuộc càng ngày càng nhiều. Thất Nguyệt mặt cũng sắp cứng lên, nhưng là nàng bây giờ quan tài bản mặt ở người khác xem ra chính là rất có lòng dạ, thắng không kiêu, bại không nổi!

Mọi người càng xem càng có thể nhìn ra manh mối liêu, lẫn nhau nháy mắt ra dấu, cũng lòng biết rõ. Triệu Thiên Nghĩa năm đó chính là dựa vào sòng bạc dựng nhà, đánh cuộc bài có thể thắng qua hấn đích cơ bản không ra mắt, coi như nhiều năm không ra giang hồ, vậy cũng tuyệt đối không phải một tên hoàng mao tiểu tử có thể chơi qua, bây giờ chỉ có một cái khả năng, đó chính là Triệu gia thiên kim muốn chọn con rể.

"Quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên a! Ta lão rồi, bại bởi các người người tuổi trẻ ta thật cao hứng, nói rõ có người nổi nghiệp a! Ha ha ha." Đánh cuộc vừa kết thúc, Triệu Thiên Nghĩa mặt cười thật giống như Phật Di Lặc vậy, vô sợ Thất Nguyệt bả vai nói.

Người bên cạnh vừa nghe Triệu Thiên Nghĩa trong lời nói có hàm ý, ngay cả có người nổi nghiệp nói hết ra, vì vậy lại là sáng tỏ liêu. Không khỏi nịnh nọt, cái

này nói Thất Nguyệt tuần tú lịch sự, cái đó nói Thất Nguyệt không phải vật trong ao, nói Triệu Thiên Nghĩa cao hứng thật giống như con trai đậu Trạng nguyên tựa như, vui hợp bất long chủy.

Chỉ có Thất Nguyệt rất không vui, nhưng lại không thể biểu hiện ra, vì vậy hay là bộ kia quan tài bản đích mặt, nhưng trong lòng đã phiên giang đảo hải.

Khi trường học lưu manh thủ lãnh đã quá bị thâm liêu, bây giờ lại bắt đầu mở sòng bạc liêu, đời này còn có thể cùng ngày người tốt sao?

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Tấn Cấp Thư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23 : Côn đồ các ké đích nghịch chuyển nhân sinh (12)

"Tiền bối đa tạ, sòng bạc ta không thể tiếp nhận, nếu không đánh cuộc nữa chút khác đi!" Thất Nguyệt chấp tay, khách sáo nói, nhếch mép một cái muốn nặn cái bật cười, nhưng bởi vì trong lòng quá đau khổ, cho tới không ai nhìn ra được nàng là làm cái cười biểu tình.

Thất Nguyệt lại không dám thật xé rách mặt, vạn nhất đối phương nóng nảy, thật muốn diệt mình, chính là nàng có ba đầu sáu tay cũng không chạy ra được.

"Hừ... ." Thất Nguyệt mới vừa nói xong, bên cạnh A Tinh liền không hợp thời giễu cợt hừ một tiếng, Triệu Thiên Nghĩa nhìn một cái A Tinh, ánh mắt mang cảnh cáo, nhưng không nói gì.

Triệu Thiên Nghĩa vừa nhìn về phía Thắt Nguyệt đạo "Như vậy sao được! Ta Triệu Thiên Nghĩa cho tới bây giờ đều là nguyên thua cuộc đích, giả sòng bạc coi như ta cho người lẽ ra mất, đứa bé ngoan, sau này gọi ta Thiên thúc, từ nay về sau cũng là người một nhà liễu." Triệu Thiên Nghĩa vỗ Thắt Nguyệt bả vai ha ha cười to, toàn trường đều biết hắn đánh tính toán nhỏ nhất liễu, chỉ có Thắt Nguyệt không biết.

"Thiên ca, thật thời gian dài không có thấy nhà người Mạt Ly rồi, bây giờ trưởng thành đi! Mạt Ly đứa nhỏ này từ nhỏ học tập liền tốt, đáng đáp cũng đẹp, nếu không phải nhà ta tiêu từ so với Mạt Ly đại quá nhiều, ta đánh bạc nét mặt già nua đi cũng đem nằng nghênh về nhà khi con dâu." Một cái có chút hói bàn từ hết sức sẽ nhìn màu sắc, thấy Triệu Thiên Nghĩa đối với Thắt Nguyệt hài lòng, vội vàng đem câu chuyện chọn được Mạt Ly trên người.

"Cũng không phải là, ha ha, ta để cho người đem nằng kêu đến, cho các người những thứ này chú bác gặp một chút, lẽ ra mất cũng không thể thiếu a!" Triệu Thiên Nghĩa rất hài lòng cái tên bàn từ này đích thức thời, mặt mày hớn hờ nói, sau đó để cho người đem Mạt Ly kêu đến.

"Đó là, đó là" bàn từ ân cần cười nói.

Triệu Thiên Nghĩa vừa quay đầu đối với trong lòng bây giờ thống khổ nhất tháp hồ đồ Thắt Nguyệt đạo "Nhà ta Mạt Ly qua mấy ngày thì phải chuyển trường đến trường học các người đi, người còn phải chiều cổ nhiều hơn a! Nhà ta nha đầu kia nhất gan lại xấu hổ, nếu là nằng bị khi dễ, ta có thể duy người là hời." Triệu Thiên Nghĩa trong lòng bây giờ cao hứng, càng xem Thắt Nguyệt càng thuận mắt, mặc dù đáng đáp vậy, nhưng đàn ông mà! Trường tốt như vậy làm gì, mấu chốt là có trách nhiệm, đối với một điểm này, Triệu Thiên Nghĩa hết sức hài lòng. Bây giờ sẽ nhìn một chút giá hai đứa bé có thể hay không chỗ tới, cho nên đem Mạt Ly chuyển trường, cái tuổi này, dễ dàng nhất chỗ ra tình cảm tới.

Thắt Nguyệt bây giờ còn không biết tự thành phần lão hoàn dương nữ tể, nằng bây giờ muốn là, Mạt Ly = có thể thường xuyên sống chung = bạn, vậy mình đích nhiệm vụ có tính hay không hoàn thành sân trường tìm bạn cái này mục chọn liễu, mặc dù có chút gượng gạo, khi một người bạn cũng là bạn a!

Thắt Nguyệt cùng Triệu Thiên Nghĩa bên nhìn nhau cười, nhưng hai người trong lòng nghĩ căn bản khác nhau trời vực.

Nhìn thấy Mạt Ly đích thời điểm, Thắt Nguyệt sững sốt một chút, hắn hoàn toàn không nghĩ tới Triệu Thiên Nghĩa loại này ** lão đại lại có thể sinh ra như vậy đẹp hơn nữa thư hương khí chất con gái tới, Mạt Ly đáng đáp rất rõ gầy, tóc thật dài tán lác xuống, người mặc màu tím áo đầm, mắt to, lông mi rất dài, mang thẹn thùng khiếp, thấy như vậy nhiều người, đầu tiên là đỏ mặt, giống như mấy cái chú bác hời xong tốt sau, liền núp ở Triệu Thiên Nghĩa đích sau lưng.

"Mạt Ly, người gần đây làm sao không nhận ta điện thoại chứ?" A Tinh thấy Mạt Ly, ánh mắt liền sáng, vội vàng nện tiến lên đáp lời.

Mạt Ly thấy A Tinh, sợ hết hồn, có chút bối rối đạo "Ta đi học rất bận rộn đích!". Mạt Ly rõ ràng không sẽ nói láo, một khuôn mặt nhỏ nhắn bịt dăng lên đỏ thắm, ngón tay khuấy chung một chỗ, căn môi không dám nhìn A Tinh.

A Tinh thấy Mạt Ly như vậy, lại là lai kính, thì phải tiếp đáp lời, lại bị Triệu Thiên Nghĩa chặn lại, Triệu Thiên Nghĩa hung hăng lại đích trợn mắt nhìn A Tinh một cái, mới để cho hắn đành hoàng xuống.

A Tinh đích cha là Triệu Thiên Nghĩa đích bộ hạ cũ, chết sớm, chỉ có A Tinh một đứa con trai độc nhất này, cho nên Triệu Thiên Nghĩa đối với hắn rất có chiều cổ. A Tinh từ nhỏ liền yêu quán Mạt Ly, Triệu Thiên Nghĩa không phải chưa từng nghĩ đem Mạt Ly gả cho A Tinh, nhưng ý niệm chỉ là một cái thoáng liền hủy bỏ. A Tinh người này mặc dù không tệ, nhưng hết sức thích kích thích, nếu không cũng sẽ không tổ chức một cái Tiêu Xa bang hội, Triệu Thiên Nghĩa khuyên qua mấy lần, nhưng A Tinh vẫn ta được ta làm, Triệu Thiên Nghĩa cũng sẽ không xen vào nữa, nhưng cũng sẽ không muốn đem Mạt Ly gả cho hắn, A Tinh không biết lúc nào đụng chết cũng được đi, đến lúc đó chó liên lụy con gái mình thành quả phá.

Mới vừa rồi Thắt Nguyệt sững sốt biểu tình không có tránh được Triệu Thiên Nghĩa lão hồ ly này đích ánh mắt, trong lòng không khỏi âm thầm cao hứng, Thắt Nguyệt là cảm thấy nhiệm vụ hoàn thành có trông cậy vào, nhưng Triệu Thiên Nghĩa cảm thấy, đây là vừa thấy đã yêu.

Thắt Nguyệt phải rời khỏi, nhưng Triệu Thiên Nghĩa nơi nào sẽ để cho nằng đi, lão đầu đánh Thái cực bản lãnh lô hòa thuận thanh, sanh sanh đem Thắt Nguyệt lưu lại bồi bọn họ uống rượu.

Thắt Nguyệt chỉ có thể nhìn mấy cái này hắc bang lão đại ở trên bàn rượu cộng ly đối chén, không phải trò chuyện sùng ổng đạn được, chính là trò chuyện bán ma túy, hắn là tiểu bối, cũng không cái nào lão đại sẽ kéo nằng uống, Thắt Nguyệt vui vẻ thanh nhàn, lấy ra quyển bài tập, bắt đầu làm đề.

Thắt Nguyệt có loại cảm giác cấp bách, giá không chỉ là bởi vì lần này nhiệm vụ, cũng là bởi vì nằng biết sau này nhiệm vụ càng ngày sẽ càng khó khăn, có thể nhiều biết một chút, tương lai thì càng nhiều một phần cảm chặt.

Mặc dù các vị đang ngồi cũng nghe nói qua cái này tân tú là một không bình thường, nhưng như vậy nắm chặt học tập thái độ, hay là để cho mọi người hắc tuyến. Như vậy thích học tập ở ** mà nói cũng là một loại không việc làm đáng hoàng biểu hiện. Nếu như là có lòng cầu tiến lão đại, không phải hắn mất thiết chú ý mọi người buồn lậu độc phiền động tĩnh sao? Không phải hắn nhiều cùng lão tiền bối học hỏi kinh nghiệm sao? Người như vậy thích học tập, người ở ngục giam cha biết không? Người muốn thi Trạng nguyên a?

Mọi người chẳng qua là nhìn một chút, nhưng cũng thức thời không nói gì, lẫn nhau nháy mắt ra dấu. Những người này đối với Thắt Nguyệt biểu hiện rất im lặng, nhưng có một người nhưng chú ý đến Thắt Nguyệt.

Mạt Ly liền ngồi ở Thắt Nguyệt bên cạnh, thấy Thắt Nguyệt làm một đạo đề lập đi lập lại bị lỗi, cuối cùng quả thực không nhìn được về phía trước thò đầu đạo "Đạo đề này hắn thay mặt vào cái này, sau đó như vậy. . Còn như vậy." Mạt Ly thanh âm êm dịu, đưa tay cầm lấy Thắt Nguyệt bút, ở trên quyển sổ biết đứng lên.

Thất Nguyệt nhìn biết sau bùng tình hiểu ra, lại thỉnh giáo Mạt Ly mấy vấn đề. Thất Nguyệt mặc dù cũng tìm bạn học học thêm, nhưng có thể đi nàng trường học học sinh giỏi cũng học giỏi không đi nơi nào, chính là trong lớp trường lớp cũng là một chai bất mãn, nửa chai từ đi lang thang.

Mạt Ly nhưng là nhân hiệu nổi tiếng trung học đệ nhị cấp học sinh xuất sắc, mặc dù học giỏi, nhưng bởi vì Triệu Thiên Nghĩa đích tính chất công việc, Triệu Thiên Nghĩa sợ cừu nhân tìm Mạt Ly đích phiền toái, vì vậy mỗi ngày đi học sau lưng cũng mang mười mấy hộ vệ. . Nàng từ nhỏ đến lớn đều không bạn học dám đến gần nàng, hôm nay đây là nàng đòi người trong lịch sử lần đầu tiên cho người giảng giải đề, nghe Thất Nguyệt thỉnh giáo, một loại cảm giác thỏa mãn tự nhiên nảy sinh, dạy khởi Thất Nguyệt tới lại là ra sức, bình thời xấu hổ không còn gì vô tồn.

Hai người một cái nói vui vẻ, một cái nghe nghiêm túc, hồn nhiên quên bên người còn có một đám hung thần ác sát hắc bang lão đại, khoái trá tiến vào dạy kèm tại nhà kiều mẫu.

Triệu Thiên Nghĩa thấy hai người sắp dựa chung một chỗ đích đầu thật vui vẻ, gì kêu duyên phận, cái này kêu là duyên phận. Hắn nữ nhi này nhìn mềm nhũn, nhưng cùng rất ít người có nhiệt tình như vậy thời điểm, xem ra hôm nay lần này tương con rể tương đích hết sức thành công.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Tán Cấp Thư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24 : Côn đồ các ké đích nghịch chuyển nhân sinh (13)

Những người còn lại hai mắt nhìn nhau một cái, trong lòng bùng tình hiểu ra, tiểu tử này tán gái có một bộ a! Khó trách đều nói hắn thông minh đâu, xem ra là thật khôn khéo đến nhà liễu! Ai có thể nghĩ tới loại này phương pháp lấy lòng Triệu gia Đại tiểu thư?

Tiểu tử, ngươi có thể a!

A Tinh ở bên cạnh răng cắn lặc lặc vang! Hắn theo đuổi Mạt Ly biết bao năm, vừa mới bắt đầu Mạt Ly còn đối với hắn khách sáo một chút, sau đó liền càng ngày càng bắt đầu trốn tránh hắn.

Bọn họ xe trong đội một tên tiểu tử cho hắn nghĩ kế, nói mang Mạt Ly biểu trở về xe, nữ sinh đều thích loại này cuồng đẹp trai cuồng đẹp trai nam sinh, khẳng định để cho Mạt Ly yêu hắn yêu không thể tự kiềm chế.

A Tinh tin vào sàm ngôn, hưng hân ăn mặc mình một phen, thật vất vả bỏ rơi Mạt Ly mấy người hộ vệ, tìm một cơ hội đem Mạt Ly lừa đi ra ngoài, kết quả ngừng một lát Tiểu Xa sau, Mạt Ly không chỉ có không yêu hắn, ngược lại lại gặp hắn giống như nhìn thấy quỷ vậy, mà hắn còn bị Thiên thúc hung hân đánh một trận.

Thật không nghĩ tới, cái này Long Tam mới vừa cùng Mạt Ly biết một ngày, giá hai người tốt hận không được vui kết liên lý, A Tinh nhìn Thất Nguyệt ánh mắt mau trùng ra cả giận!

Thấy Thất Nguyệt cùng Mạt Ly dựa vào càng gần, A Tinh thất khiếu bốc khói không thể nhìn được nữa từ chỗ ngồi liền nhảy.

"Long Tam, ta muốn cùng ngươi đánh cuộc, ngươi có dám hay không." A Tinh chỉ Thất Nguyệt cắn răng nghiêng lợi hô.

Đang ngồi mọi người đều yên tĩnh lại, Triệu Thiên Nghĩa cau mày, xem ra nhìn A Tinh, lại nhìn một chút Thất Nguyệt, mỗi giật giật, nhưng không có nói gì.

Ở những người này xem ra, A Tinh hay là Thất Nguyệt đều là con nít, cũng thượng không phải mặt bàn, hai người mặc dù có thể tới nơi này cùng mọi người ngồi chung một chỗ, cũng là bởi vì Triệu Thiên Nghĩa đích quan hệ. Triệu Thiên Nghĩa không nói gì, tự nhiên cũng không tới phiền mọi người. Mà Triệu Thiên Nghĩa cũng không tốt quản chuyện này, đây là giữa những người tuổi trẻ đích vấn đề, mình nhúng tay, sẽ rất mất mặt mũi.

"Ta tại sao cùng ngươi đánh cuộc?" Thất Nguyệt cũng không có nổi nóng, chẳng qua là vừa đem bài thi thu, vừa nhìn A Tinh có chút nghi hoặc nói.

Nàng cùng người này cũng không có gì oán thù, có thể người này đối với mình một mực hết sức căm thù, nàng mơ hồ cảm thấy cùng ngồi bên cạnh đích Mạt Ly có liên quan.

"Tại sao? Đương nhiên là bởi vì Mạt Ly. Ngươi nếu là thắng cuộc, ta liền nữa không theo đuổi Mạt Ly, nếu là ngươi thua, liền cách Mạt Ly xa một ít! Là gia môn liền cùng ta đánh cuộc trận này, nếu không ta chính là đánh bạc mạng đi, cũng không để cho ngươi đến gần Mạt Ly." A Tinh từ hông thượng rút ra một cây đao tới, cánh tay vung lên, cắm ở trên bàn, hắn lạnh lùng nhìn Thất Nguyệt, trong mắt tràn đầy sát ý.

Đang ngồi mọi người tuy cảm thấy A Tinh làm như vậy không ổn, nhưng lại quan tâm hơn chính là câu trả lời của Thất Nguyệt. Rất rõ ràng, Triệu Thiên

Nghĩa muốn là một cái người thừa kế, bọn họ vốn chính là hắc đạo, nếu như giá chút huyết tính cũng không có, vậy không người sẽ để mất người.

Thất Nguyệt nhieu lông mày, nàng biết đối phương tại sao tìm mình gốc, nguyên lai là tam giác yêu, mặc dù mình cũng không muốn trở thành tam giác yêu một góc, nhưng rõ ràng đối phương không nghĩ như vậy, cho dù mình giải thích đối phương cũng sẽ không tin tưởng.

Thất Nguyệt là không thể nào không nhận gần Mạt Ly đích, lâu như vậy, nhiệm vụ mới có một chút đột phá, nếu là chờ người kế tiếp nguyên ý đến gần mình học sinh xuất sắc, còn không biết năm tháng nào đâu! Sau này nếu như lúc nào cũng có người như vậy phiền nàng, cũng thật phiền toái.

"Chơi cái gì, người nói!" Thất Nguyệt hát cảm một cái, trong mắt lóe lên một tia thú vị.

Về mặt Thất Nguyệt hiển nhiên càng làm cho A Tinh tức giận không thôi "Tiêu Xa, trừ phi có người biểu qua tạ, nếu không ta sẽ không phục tùng." A Tinh nheo mắt lại, thật giống như ánh mắt đã thủ nhìn chăm chăm Thất Nguyệt, hẳn biết như vậy không công bằng, nhưng hẳn nếu để cho hẳn nhượng bộ, trừ phi thắng nổi xe mình kỹ, nếu không hẳn chết cũng không cam lòng buông tha người mình thích. Nếu để cho tự chọn, vậy mình sẽ không khách khí, A Tinh trong lòng giận dữ muốn, tự bay để cho cái này không biết trời cao đất rộng người xe hư người chết không thể, so với Tiêu Xa, cho tới bây giờ không người có thể thắng qua mình.

"Được." Thất Nguyệt nhìn A Tinh ánh mắt tự tin không kiềm được cười nói, đây là nàng vào gian phòng này lần đầu tiên cười. Thứ nhất là nàng liễu mình một cái phiền não, rốt cuộc đối với nhiệm vụ có đột phá. Thứ hai là, Tiêu Xa nàng thật vẫn không sợ thua, mặc dù ở nàng thời đại kia, xe đã thành đồ cổ, nhưng là, học tập cơ giáp bước đầu tiên thao tác luyện tập chính là học tập loại này đã đào thải công cụ giao thông đích làm việc phương pháp, nhắc tới, nàng thật là có chút ngứa tay.

Tài lái xe không tới xuất thần nhập hóa, huấn luyện viên là sẽ không để cho người học tập cơ giáp mô phỏng. Tiêu Xa chính là mau hơn nữa, cũng kém hơn cơ giáp hoặc là là phi thuyền tốc độ phần trăm một trong, nếu là loại này đồ cổ xe cũng chơi không vui, lên máy bay giáp chính là tự tìm cái chết.

Định thời gian là tuần sau, sỡ dĩ không phải lập tức, nguyên nhân rất đơn giản, Thất Nguyệt mau cuộc thi, mấy ngày nay nàng phải nghiêm túc học tập, không thời gian và A Tinh chơi.

Đối với cái này hắc đạo nghiêm túc hiếu học không bình thường đích, những người còn lại cũng im lặng nháy mắt, không biết nên nói cái gì.

"Người chó so với có được hay không." Ngồi ở bên cạnh Mạt Ly một mực khiếp khiếp, cho đến Thất Nguyệt đáp ứng, nàng mới không nhịn được kéo kéo vạt áo Thất Nguyệt, sau đó nhỏ giọng nói.

"Tại sao?" Thất Nguyệt nghi hoặc nhìn khiếp sanh sanh đích Mạt Ly hỏi.

"Hắn mở có thể nhanh, hơn nữa đặc biệt nguy hiểm, ta sợ người. . . ." Mạt Ly cắn môi, không nói thêm gì nữa, nghĩ đến mình ngồi qua một lần A Tinh đích xe cảnh tượng, Mạt Ly đích sắc mặt cũng có chút trắng bệch.

Chuyện lần này căn nguyên ở nàng trên người, nàng không biết nên làm như thế nào, nàng đối với Thất Nguyệt ấn tượng rất tốt, không hy vọng Thất Nguyệt vì vậy bị thương hoặc là chết.

Mạt Ly gương mặt nhờ ba mình giúp đỡ, Triệu Thiên Nghĩa trở về nàng một cái an tâm ánh mắt, nàng tuy bất an trong lòng, nhưng đi không nói gì nữa.

"Yên tâm" Thất Nguyệt hướng Mạt Ly cười một chút, sự trấn định của nàng để cho Mạt Ly tốt hơn rất nhiều.

Triệu Thiên Nghĩa mặc dù đối với Thất Nguyệt hài lòng, nhưng hẳn dấu sao giao tiếp không không chỉ là mình tài sản địa vị, còn có hẳn duy nhất con gái bảo bối. Ở con gái mình quá dụng tâm trước, Triệu Thiên Nghĩa muốn tận lực dò xét một chút, dấu sao người này hẳn không nhìn thấu, như vậy có lòng dạ, không biết tốt hay xấu.

"Hắn bản tử, có muốn đánh cuộc hay không một cái a, nhìn hai đứa trẻ ai thắng?" Triệu Thiên Nghĩa ha ha cười nhìn bản tử bên cạnh nói.

"Được a! Thiên ca, người nói chơi thế nào?" Bản tử lau mồ hôi, hẳn ghét nhất là mùa hè, trên mặt thịt cười run lên, rất là tức cười.

"Ta nhìn như vậy đi, chúng ta lấy ra chút đồ chơi nhỏ tới, giả hai đứa trẻ người nào thắng cho ai như thế nào? Ta ra một xe súng ống đạn dược, có ý nghĩa" Triệu Thiên Nghĩa không chỉ là đại ca F thành phố, hay là cả nước đếm được súng ống đạn dược con buôn, những vật này đối với hẳn thật sự là đồ chơi nhỏ.

Mọi người cũng có chút hứng thú, cái này cầm một chút bạch. Phấn, cái đó tới một kỹ viện, Thất Nguyệt nghe một chút mồ hôi lạnh chảy xuống, nàng là hy vọng thắng, nhưng nàng một chút cũng không muốn những thứ này, cầm sau này, thật cũng coi là vàng đánh cuộc độc đều đủ liễu.

Nhưng chuyện đã thành định cục Thất Nguyệt chỉ có thể nhắm mắt tiếp tục a q tinh thần muốn, khá tốt có Phan Chương cùng Thượng Quan Cảnh.

Chương 25 : Côn đồ các ké đích nghịch chuyển nhân sinh (14)

Một tuần lễ rất nhanh trôi qua, cuộc thi lần này đề cho Thất Nguyệt cả lớp cũng mở rộng tầm mắt, Thất Nguyệt lại nhảy một cái thi hai mươi nhiều tên, mặc dù đây cũng không phải thành tích tốt, ở trong lớp cũng chính là trên trung bình du. Không thể nghi ngờ, Thất Nguyệt là trong lớp cố gắng nhất đích học sinh, nhưng tham khảo chức của hắn nghiệp, mọi người đều lộ ra gặp phải quý về mặt.

Thất Nguyệt thu thập xong cặp sách, đi cửa trường học đi, còn chưa tới cửa trường học đích thời điểm, liền thấy trước mặt chặn rất nhiều người.

Thất Nguyệt tay dứt túi quần, đi tới trước mặt, mọi người xem thấy là hắn, tự động nhường ra một con đường tới.

Cửa trường học có trên trăm tên côn đồ các ké cầm trong tay các loại gậy gộc cục gạch, Thượng Quan Cảnh cùng Phan Chương ở trước mặt hô đầu hàng, còn tưởng là còn mở cửa võ đại hội.

"Các ngươi đây là làm gì?" Thất Nguyệt cau mày hô.

Bên cạnh vây quanh một đám tan học học sinh, cũng nhỏ giọng lẩm bẩm nhìn đám người này, thuận tiện dùng ánh mắt sợ hãi nhìn Thất Nguyệt.

Thượng Quan Cảnh nhìn thấy Thất Nguyệt, chạy mau tới nói "Lão đại, hôm nay ngươi không phải là cùng cái đó thằng nhóc đánh cuộc sao? Chúng ta đây đều là vợ tới ngai trợ uy, quả thực không được, chúng ta đi ngay chém chết những thứ kia cầu nhật."

"Ai nói ta không được? Ngươi cảm thấy ta là không sánh bằng hắn, các ngươi đây là định cho ta chơi xấu rồi?" Thất Nguyệt vỗ một cái Thượng Quan Cảnh đích đầu, sau đó cả giận nói.

"Không phải, lão đại, ta là muốn người thua không thua trận! Ách. Không phải. Chúng ta là người trận đều không thua." Thấy Thất Nguyệt căm tức nhìn, Phan Chương vội vàng bổ sung nói.

Thấy Thất Nguyệt bắt đầu trợn mắt nhìn hắn, vì vậy Phan Chương nuốt nước miếng một cái sau đó nói "Lão đại, bọn họ đám người kia là đặc biệt chơi xe, đánh cuộc cái này vốn là không công bằng, ta biết ngươi là vì chúng ta bang hội, nhưng chúng ta không thể trơ mắt nhìn ngài đi chịu chết a."

"Ngươi đại gia mới đưa chết đâu, thôi đi, để cho những người này tất cả giải tán, còn không có so với đâu, ngươi liền bắt đầu nguyên rửa ta." Thất Nguyệt hung hãn lại vỗ Phan Chương một cái tát, tức giận xoay người muốn đi.

"Lão đại, như vậy sao được, chúng ta chính là không đi đánh giặc, cũng không thể liền ngươi đi một mình a!" Thượng Quan Cảnh nóng nảy, vội vàng đem Thất Nguyệt ngăn lại.

Thất Nguyệt đứng lại, nhìn Thượng Quan Cảnh nghiêm túc nói "Thượng Quan Cảnh bạn học, bang quy điều thứ nhất là cái gì?"

Thượng Quan Cảnh trù trù một chút, nhỏ giọng nói "Lão đại nói đều là đúng."

"Thứ hai điều chứ?" Thất Nguyệt lại hỏi.

"Lão đại nói cũng phải nghe theo." Thượng Quan Cảnh có không cam lòng nhỏ giọng nói.

"Điều thứ ba chứ?"

Thượng Quan Cảnh cảm thấy quẹt má cái đất, buồn bực nói "Lão đại nói nếu như cho là không phải là đối địch, cũng phải đem nó suy nghĩ một chút thành đôi, nghiêm khắc thi hành hết thấy lão đại ra lệnh."

"Rất tốt, Thượng Quan Cảnh bạn học, nếu bang quy là ngươi lập ra, tại sao có thể dẫn đầu không tuân theo đâu! Bây giờ, ta ra lệnh, không cho phép các ngươi đi theo, cũng giải tán đi." Thất Nguyệt rất hài lòng Thượng Quan Cảnh đích trả lời, lần trước đem Thượng Quan Cảnh cứu sau khi trở về, người này một mực quán mình, vì vậy Thất Nguyệt liền cho hắn tìm chút chuyện làm kiện, quản lý bang phái, lập ra bang quy, không nghĩ tới bang quy vẫn là rất hữu dụng sao!

Thượng Quan Cảnh cùng Phan Chương rất không muốn liền để cho lão đại mình đi đơn đao phó hội, nhưng lão đại ra lệnh cũng không thể không theo.

Chỉ như vậy, Thất Nguyệt ở Thượng Quan Cảnh cùng Phan Chương ai oán nhỏ trong ánh mắt, nghênh ngang rời đi.

A Tinh ở địa điểm ước định chờ Thất Nguyệt, hắn ở địa phương là bờ sông, giang phong tập tập, thổi hắn bên người một đám cuội xe gắn máy phi xa đằng đù mọi màu sắc tốc qua lại bay lượn. Thất Nguyệt xa xa thấy giá phiến cảnh tượng, không khỏi cảm khái, giá một mảnh sáng lạng lạng, thật giống như lập lập đội cầm trong tay màu sắc rực rỡ mao cầu a!

A Tinh đám người này chờ không nhịn được, lần đầu tiên gặp phải muốn đưa xe, nhưng còn phải chờ đôi phương tan học, thật là gặp quý. A Tinh ôm

một cái mặc hết sức mát mẻ, nhưng trang về hết sức đậm đà diêm dúa đàn bà. Theo như Thất Nguyệt thẩm mỹ, bộ dáng kia thuộc về hết sức rút ra giống, nàng rất khó hiểu, một cái trên mặt mang các loại khoen, ánh mắt thật giống như gấu mèo đàn bà có cái gì xinh đẹp, nhưng là những côn đồ các kẻ này hiển nhiên không nghĩ như vậy, thỉnh thoảng có người tiến lên chấm mút, mà cái đó mất quãng thâm đàn bà mặt đầy cao ngạo nhai kẹo cao su, thật giống như rắn vậy quán A Tinh.

Hôm nay đại khái khắp thành phi xa đảng cũng đều tụ tập ở nơi này, đại khái mới có thể có mấy trăm người, các loại cải trang xe gắn máy ngổn ngang đậu, một đám người mặc hết sức yêu nghiệt, dõng mãnh nhìn lại, rất giống lão yêu rời núi, quần ma loạn vũ tình cảnh.

Thất Nguyệt kéo kéo túi đeo lưng, đi A Tinh đích đi về phía.

Tất cả mọi người nhìn thấy Thất Nguyệt, đều yên tĩnh lại, nhìn nàng đi tới. Nếu như coi thường Thất Nguyệt tướng mạo, giá người sạch sẽ ngăn nắp đích đồng phục học sinh, thật rất giống một cái học sinh bình thường, nhưng trên người người này có một loại khí thế, để cho đám này phi xa đảng không tự chủ được cho nàng nhường ra một con đường tới.

"Không nghĩ tới người có thể tới một mình!" A Tinh trên dưới đánh giá Thất Nguyệt, tà khí cười một tiếng.

"Vốn chính là hai người chúng ta đích chuyện, ta một cái là đủ rồi." Thất Nguyệt nắm tay dứt ở miệng túi, nhún vai một cái.

"Người biết ta thích Mạt Ly bao lâu không?" Thấy Thất Nguyệt vẫn đậm phong khinh đáng vẻ, A Tinh trong lòng một trận lửa giận, không khỏi phẫn hận nói.

Thất Nguyệt nhún mày, cũng không trả lời, chẳng qua là nghiêng ngẫm liếc nhìn A Tinh nữ nhân trong ngực.

A Tinh bị Thất Nguyệt ánh mắt trên đùa kêu la như sấm "Người có ý gì, đàn ông, ai không ở bên ngoài vui đùa một chút, chớ làm người khỏe giống như vì Mạt Ly thù thân như ngọc tựa như."

"Ta có phải hay không thù thân như ngọc người không cần phải để ý đến, người cuộc sống thế nào cũng không quan ta chuyện, hôm nay là tới chạy như gió lốc, nói một chút làm sao cá cách chơi đi." Thất Nguyệt bĩu môi một cái, sau đó lại thần nhiên nói.

Thất Nguyệt thái độ làm cho A Tinh càng phát ra tức giận, nhưng hắn cũng bình tĩnh lại, chỉ đem lửa giận ngấm trong lòng.

Đúng vậy, hôm nay là tới Tiêu Xa, chỉ cần mình thắng, hoặc là chỉ cần tiêu tử này chết, nói hết thầy cũng không có ý nghĩa. Cuồng, là cần vốn liếng. Ở A Tinh xem ra, Thất Nguyệt chính là không biết tự lượng sức mình.

"Từ nơi này ký xe gắn máy đến hải bình nhai, ở đó đổi đưa xe, ai trước qua z chữ đất, ai liền thắng. Cuộc tranh tài này, sinh tử chớ bàn về, người nếu như bây giờ sợ vẫn còn kịp." A Tinh nhìn Thất Nguyệt cười nhạt, z chữ đất là Tiêu Xa giới nổi danh chết địa vực, hàng năm từ hải bình nhai bay đi xuống đưa xe đêm không hết, một cá tay mới nghĩ tới nơi đó, đơn giản là tự tìm cái chết.

"Oh." Thất Nguyệt cũng không có A Tinh trong dự liệu khẩn trương, chẳng qua là đáp ứng một tiếng sau đó tiếp tục nói "Ta không xe gắn máy, cho ta chuẩn bị một chiếc." Thất Nguyệt không nửa điểm ngưng ngừng yêu cầu nói.

"Người không xe gắn máy người làm sao tới?" A Tinh có chút không tin nói. Tranh giải, làm sao có thể không cỡi mình xe, còn để cho đối thủ chuẩn bị, hẳn chơi đã nhiều năm như vậy xe, cho tới bây giờ không gặp phải người không đáng tin cậy như vậy.

"Ngồi xe buýt a!" Thất Nguyệt mắt liếc nhìn A Tinh, nàng thái độ thật giống như A Tinh không nghĩ tới là món rất ngu si đích chuyện vậy.

Không chỉ A Tinh, những người bên cạnh đều có một loại bụng trăn đích cảm giác.

A Tinh vô lực thở dài, đột nhiên cảm giác được ý chí chiến đấu cũng sắp tiêu tán sạch sẽ, hẳn để cho người giúp Thất Nguyệt chuẩn bị một chiếc xe gắn máy, nữa cũng vô ích cùng Thất Nguyệt nói chuyện xung động.

Không lâu lắm, thì có người lái tới một chiếc trọng cơ ngừng ở nàng trước mặt. Thất Nguyệt thật ra thì không có mở qua cổ xưa như vậy đích xe, có chút không quá rõ làm thế nào, nàng kéo lái xe tới người, nghiêm túc hỏi cụ thể làm việc phương pháp.

Thạc sân rộng thượng, một đám phi xa đảng nhìn trung tâm quảng trường đích Thất Nguyệt hỏi cố gắng lên cửa là cái nào đích thời điểm, vô hình trung cảm giác một đám quạ đen bay qua.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Tấn Cấp Thư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26 : Côn đồ các ké đích nghịch chuyển nhân sinh (15)

"Nếu không, chúng ta đổi một người sẽ chơi đi!" A Tinh trong đời lần đầu tiên có lương tâm phát hiện cảm giác, cùng một cái căn bản sẽ không cười xe người tranh giải, hẳn không có nửa điểm chiếm được tiện nghi cảm giác.

Thất Nguyệt hé miệng cười một tiếng nói "Chớ xem thường ta, ta rất lợi hại!"

A Tinh liếc mắt, người coi người là kia trá đầu, đập lên bánh xe liền có thể bay?

Thất Nguyệt cười ở phía trên vung về mở ra sẽ thử một chút, cảm giác thuận tay rất nhiều, nàng vung về đáng về để cho A Tinh càng cảm thấy người này chính là đang làm chết.

"Bắt đầu đi." Thất Nguyệt đội nón an toàn lên, đối với A Tinh tỏ ý đạo.

A Tinh đẹp trai phóng người lên xe gắn máy, hướng về phía những người còn lại huyết sáo một cái, một mảnh mô tơ tiếng vang lên, đang lúc hoặc trứ tiếng huyết gió, tiếng kêu lạ, tiếng gào, hạo hạo đang đang biểu liễu đứng lên.

Chờ bắt đầu sau, A Tinh đối với tháng bảy ấn tượng hoàn toàn thay đổi, hẳn vẫn cảm thấy Thất Nguyệt là tay mơ, lại không nghĩ rằng, đối phương là cao thủ.

A Tinh hận cắn chặt hàm răng, lại dám đùa bốn hẳn, khó trách đều nói người này khó khăn lắm, trước kia chỉ cho là khoa trương, lại không nghĩ rằng thật có lòng như vậy ky.

Hắn tăng thêm cần ga, như sao rơi bay về phía trước đi. Hắn kêu A Tinh có thể không phải là bởi vì vốn tên là, mà là bởi vì hẳn xe gắn máy cười không ai bằng, mau thật giống như sao rơi, vì vậy ngoại hiệu kêu sao rơi, kêu kêu liền kêu A Tinh liễu.

Thấy A Tinh nghiêm túc, phía sau phi xa đang một mảnh quái khiếu, A Tinh đích tài lái xe không phải đắp, muốn bỏ rơi đối thủ, dễ như trở bàn tay.

Nhưng cũng không lâu lắm, mọi người thì phát hiện mình sai rồi, bất kể A Tinh làm sao tăng tốc độ, Thất Nguyệt giống như một cái u linh vậy, vẫn luôn ở hẳn chừng, không hữu hiệu cái gì kỳ xảo, cũng không bỏ rơi được.

A Tinh phần hận đồng thời, trên trán bắt đầu rướm mồ hôi.

Thất Nguyệt bên này cũng không chịu nổi, đến không phải là bởi vì tài lái xe, nàng phát hiện, mình xe gắn máy bị người làm tay chân, không chỉ có tháng xe không ăn liễu, dầu thật giống như cũng không đủ, trọng yếu nhất chính là, nàng nón sắt trước mặt kiếng chắn gió bắt đầu thay đổi mơ hồ.

"Đáng chết" Thất Nguyệt càng ngày càng không thấy rõ trước mặt, việc cần kíp là phải đem nón sắt lấy xuống.

Nhưng là lúc này, còi báo động đích lớn tiếng làm.

Ở bọn họ phía sau cùng đi ngang qua trong đường hẻm, một ít xe cảnh sát đột nhiên lái ra, xem ra là bọn họ hôm nay hoạt động bị tiết lộ, những cảnh sát này lại sớm có mai phục.

Những thứ này phi xa đáng thấy vậy không chỉ không có sợ, ngược lại càng hưng phấn, làm còi báo động đích thanh âm, phát ra các loại tiếng kêu lạ. Phi xa đang cùng đám cảnh sát này giữa đầu tranh không phải một ngày hai ngày, mỗi lần loại này lớn tụ họp, sẽ có cảnh sát điều động, tới tiêu trừ. Mặc dù mỗi lần cũng có không ít người đụng chết hoặc là vào bệnh viện vào ngục, nhưng cái này bày người điên cuồng muốn chính là kích thích, máu tươi ngược lại sẽ để cho bọn họ càng nhiệt huyết sôi trào.

"Người trước mặt đều nghe trứ, nhanh lên dừng xe lại." Một người vóc dáng khôi ngô, dài tứ phương mặt đại thúc trung niên hết sức liều mạng đứng ở trên một chiếc xe, uy phong lẫm lẫm bắt đầu hô đầu hàng.

"Không nghĩ tới hôm nay quý kiến sàu lại sẽ đến a!" Một tên côn đồ quái khiếu đạo.

Quý kiến sàu là F thành phố nhất thiết huyết hình trinh đội trưởng, hẳn lấy máu lạnh điên cuồng nổi tiếng, giết chết côn đồ đếm không hết, người này đối với tội ác ghét cay ghét đắng, rơi vào hẳn trong tay người, không chết cũng lột da.

Thất Nguyệt không biết cái quý gì thấy buồn, nàng bây giờ đang mở nàng nón sắt đích chụp thê.

Cho nàng làm tay chân người thật giống như đã nghĩ được điểm này, cái này chụp thê hết sức chặt, một cái tay giải rất tốn sức.

A Tinh nhìn thời giờ liếc nhìn ở hẳn bên trái Thất Nguyệt, không nhìn còn khá, nhìn một cái kính hải, loại tốc độ này đích Tiêu Xa, lại còn chơi một tay đích, càng điên là lại muốn mở nón sắt, đây là tự tìm cái chết đi!

Thất Nguyệt không thấy A Tinh biểu tình kinh ngạc, nàng chặt vật cùng nón sắt hăng hái chiến đấu. Rót cuộc, dạt dạt một tiếng, nón sắt đích chụp thê mở ra, Thất Nguyệt mừng thầm trong lòng, nàng buông lỏng tay một cái, nón sắt bay ra ngoài, trước mắt nhất thời sáng tỏ thông suốt.

Nhưng là, có lúc chuyện chính là trùng hợp như vậy, nón sắt đường parabol tựa như bay về phía sau, cao như vậy tốc độ căn bản không nhìn thấy rõ

cuộc là thứ gì, người phía sau chỉ thấy Thất Nguyệt đưa tay ném ra một đạo hắc ảnh, sau đó bóng đen giống như dải ánh mắt vậy, bịch một tiếng đập vào đứng ở trên xe, cả người cuồng đẹp trai khóc phách treo nỏ ngày quý kiến sầu đích trên mặt.

"Ba " một tiếng, đập vậy kêu là một cái chắc chắn, quý kiến sầu ngay cả hừ đều không hừ một tiếng, trực tiếp từ nhanh chóng chạy trên xe tài đi xuống, cái này cũng chưa tính, phía sau cảnh sát thu thế không kịp, ở quý kiến sầu đích trên người liền trực tiếp nghiền quá khứ, quý kiến sầu giống như một đoàn vải rách vậy, ngã trong vũng máu.

Cảnh sát trong đội ngũ một mảnh hỗn loạn, cấp cứu cấp cứu, kêu xe cứu thương kêu xe cứu thương, cái này Long Tam sớm lên bọn họ danh sách đen, nhưng quả thực không nghĩ tới, như vậy mất trí, làm người ta tức lộn ruột.

Thất Nguyệt còn không biết, chỉ ra tràng một hiệp *oss liền bị nằng một nón an toàn đo ván liễu.

Phía sau bọn cô đồ sợ ngây người, quý kiến sầu cùng bọn họ đấu rất nhiều năm, lại cùng trong truyền thuyết này Long Tam vừa thấy mặt, đã bị giết chết. Lại suy nghĩ một chút mới vừa rồi bọn họ lại cười nhạo Long Tam một bộ quái báo bảo đúng hạn tan học đáng về thời điểm, lại suy nghĩ một chút Long Tam rất khiêm tốn thỉnh giáo bọn họ cười xe kỹ xảo thời điểm, mọi người sống lưng bắt đầu phát lạnh, tóc gáy trên người đều dựng lên, trong lòng chỉ có bốn chữ, sâu không lường được.

So với người lợi hại, mọi người thường thường sợ hơn người điên cuồng, càng sợ điên cuồng còn lợi hại hơn lại ngoan tuyệt đích người, thứ người như vậy người thường thường không đoán được hấn ra nhãn phương thức, nhưng hấn trong nháy mắt có thể để cho người muốn sống không được, muốn chết cũng không thể.

Thất Nguyệt còn không biết mình ở nơi này bày Tiêu Xa đáng trong mắt đã là phần tử kinh khủng đích cấp bậc, nằng chỉ nghe được sau lưng một trận xôn xao sau thì có cảnh sát bắt đầu kêu "Đánh cảnh sát, đánh cảnh sát, các bộ môn chú ý, bắt đầu võ lực trấn áp."

Lúc này, sau lưng phát ra tiếng súng, một viên đạn lướt qua nằng gò má bay qua, nếu không phải nằng nhiều năm ở trong lúc sinh tử coi giác quan thứ sáu, viên đạn kia đánh trúng chính là nằng đầu.

Trước mặt đã đến z chữ vùng chân núi một mảnh đất trống, đua xe đã đậu ở chỗ đó, trừ cho Thất Nguyệt cùng a vừa chuẩn bị xe trở ra, còn có mười mấy người dựa ở riêng mình đua xe thượng.

"Kháo, hôm nay Điều tử cũng điên rồi sao?" Một cái đang đang hút thuốc lá dựa ở cuộc so tài trên xe Tiêu Xa đáng khiếp sợ nhìn phía xa cuộn cuộn tới bụi khói cuộn cuộn đoàn xe cùng phía sau xe cảnh sát, lại nghe đến tiếng súng cùng xe gần máy va chạm sau tiếng nổ sau ném thuốc lá ở trên đất mắng một câu, mở cửa vào đua xe.

Bên cạnh hấn người cũng đều đầu tiên là kinh ngạc, mỗi người mắng một câu, lên mình xe. Bọn họ và cảnh sát giao thiệp với đã lâu, vẫn luôn là chơi truy đuổi trò chơi, còn lần đầu tiên xuất hiện chuyện nổ súng.

Nhất lưu đua xe đội mấy cái tăng tốc độ, biến mất ở khác một cái đường xe thượng, chỉ để lại hai chiếc cho Thất Nguyệt cùng a vừa chuẩn bị đích xe lưu tại chỗ.

Thất Nguyệt nón sắt nguy cơ giải quyết, nhưng là nằng xe không có thắng xe, mà bình xăng đích dầu lại không nhiều lắm, nằng bây giờ việc cần kíp là phải đổi xe.

Z chữ đường, đua xe thật ra thì so với mô tơ càng khó hơn thao tác, nhưng là nếu như kỹ thuật đủ tốt, đua xe so với mô tơ mau rất nhiều.

Thất Nguyệt cân nhắc một chút, bây giờ loại tốc độ này nhảy xuống xe, nhất định sẽ bị thương, lúc này để cho mình rất bị động. Gần trong nháy mắt, Thất Nguyệt tổng kết được mất, cuối cùng nằng đem chủ ý đánh ở phía trước cách đó không xa A Tinh trên người.

A Tinh run rẩy một chút, thật giống như có chuyện không tốt phát sinh.

Thất Nguyệt tăng tốc độ, chạy thẳng tới A Tinh đi, nằng một mực ở trong đầu tính toán cách, gần, chính là bây giờ, Thất Nguyệt hướng A Tinh nhào tới.

Loại tốc độ này nhảy xe khẳng định là phải bị thương, nhưng là nếu là có một nhục điểm đích lòi, liền không bị thương nguy hiểm. Thất Nguyệt rất dứt khoát đích quyết định nhục điểm đích thí sinh, A Tinh hết sức xui xẻo bị Thất Nguyệt té nhào vào dưới người.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Tấn Cấp Thư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27 : Côn đồ các kẻ đích nghịch chuyển nhân sinh (16)

"Đem muốn chết à!" A Tinh chỉ kịp kêu lên một tiếng, sau đó liền bị Thất Nguyệt đặt ở phía dưới. Loại tốc độ này xuống, A Tinh ngay cả đầu cũng không kịp, hẳn chỉ cảm thấy chân cùng dề ở phía dưới cánh tay trong nháy mắt không có tri giác.

Trong lòng hần hận Thất Nguyệt hận muốn chết, âm thầm thề, lần này chuyện đi qua, chính là Thiên thúc cùng mình liều mạng cũng phải đem tiêu tử này giết chết. Vừa muốn chửi bới, hần tà phía trước một thân cây liền bị đạn đánh trúng, đánh trúng chính là đạn của súng bắn tỉa, kia thân cây nhỏ trực tiếp bị bạo nổ một nửa.

A Tinh chửi bới thoáng cái bị nuốt trở vào, theo như mới vừa rời tốc độ của mình, cùng cái kia viên đạn phương hướng, nếu như chậm một giây, bị đánh trúng chính là mình. Hần phức tạp nhìn Thất Nguyệt, người này cư nhiên cứu mình một mạng, nhìn Thất Nguyệt bèn nhảy từ trên người hần nhảy lên, hần chấn động trong lòng.

Thất Nguyệt một cái chạy lấy đà, chạy tới dừng ở cách đó không xa xe đua, mô tô nàng không có lái qua, nhưng xe đua nàng không xa lạ gì.

Cái chìa khóa vẫn còn trên xe, nàng thuận thực đánh lửa, lưu loát di chuyển, xe liền dừng ở bên cạnh A Tinh, đưa tay kéo A Tinh co quắp té trên mặt đất, trực tiếp đem hần nhét vào chỗ bên cạnh, đóng cửa, lái xe, làm liền một mạch.

A Tinh căn bản không nghĩ tới Thất Nguyệt trở về trở lại cứu hần, nhưng khi xe dừng ở bên cạnh, thời điểm người trên xe vươn tay ra, trái tim của hần kịch liệt nhảy động, một loại cho tới bây giờ chưa từng có cảm giác tràn đầy toàn thân của hần, hần nhìn về phía gò má cương nghị của Thất Nguyệt, kia biểu tình thâm trầm, ánh mắt nghiêm túc, A Tinh lần đầu tiên phát hiện, mình cư nhiên. . . . là gay.

Tình yêu tới đột nhiên như thế, A Tinh che ngực, hần giống như bị mũi tên của thần tình yêu hung hăng bắn trúng.

Nếu như Thất Nguyệt biết, như vậy nàng sẽ không chút do dự đem A Tinh từ trên xe đá xuống đi. Nàng sợ dĩ trở về mang theo A Tinh là bởi vì đường xá nơi này nàng không quen, mang A Tinh lo trước khỏi họa. Nàng tuyệt đối không nghĩ tới, A Tinh đã bị mình bẻ cong. Cũng không biết, A Tinh bây giờ đã không xem nàng như tình địch, mà là đem Mạt Ly làm thành tình địch, nhân vật chuyển đổi như vậy không rời đầu, cuộc sống chính là như vậy không đáng tin cậy.

"Đem giấy an toàn cột lên, ta muốn gia tốc." Thất Nguyệt nói, ánh mắt lại không có trước khi rời đi phương.

A Tinh đỏ mặt lên, trong lòng âm thầm nói "Hần lại có thể sẽ quan tâm mình, chẳng lẽ. ." A Tinh trong lòng tuôn ra một cổ xa lạ ngọt ngào. Hần thuận theo dùng một tay không giấy đem giấy an toàn kéo tới.

"Người cẩn thận một chút, phía trước là một cái lón z chữ cong." A Tinh đích trong mắt lóe tinh lạng đích vật, tình yêu sẽ để cho một người thay đổi ngay cả mình cũng không nhận ra, hần giọng nói nhu hòa nhắc nhở Thất Nguyệt, nhưng trong lòng có loại điên cuồng ý tưởng, hai người nếu như chết ở chỗ này, có phải hay không sẽ vĩnh viễn ở chung một chỗ.

"Nga" Thất Nguyệt đáp ứng một tiếng, một cái xinh đẹp di chuyển, nếu như có người có thể vỗ xuống cái này ống kính, nhất định sẽ khen ngợi, đây quả thực là nghệ thuật.

Ngay cả bên cạnh A Tinh cũng không khỏi kêu lên một tiếng, hần mình chính là người trong nghề, mới vừa rời Thất Nguyệt di chuyển đơn giản chính là hoàn mỹ, chính là đã ở chỗ này tiêu tiêu vô số lần đích mình, cũng không dám nói có thể chơi xinh đẹp như vậy. Hần đối với Thất Nguyệt tình yêu không chỉ có lại sâu hơn một phần, trong lòng yên lặng thầm nói, có thể ở đua xe thượng đánh bại mình, không uống công mình thích một người đàn ông.

Thất Nguyệt ngay cả quá cái ngoặt, hoàn toàn đem cảnh sát đuổi ở sau lưng bỏ rơi, lúc này nàng mới cảm giác được ánh mắt A Tinh bên cạnh.

"Người có chuyện?" Thất Nguyệt đối với bên cạnh như có ánh mắt thật sự nhìn nửa ngày, sau đó hỏi.

A Tinh đỏ mặt lên, hần vốn là đáng đáp đẹp mắt, chẳng qua là bình thời gương mặt bướng bỉnh, rút đi bướng bỉnh A Tinh thật giống như nam hài nhà bên vậy, hần nhúc nhích môi, nặn ra mấy chữ "Xe người mờ thật tốt." Sau khi nói xong, hần muốn quát chính mình một cái tát, hần cũng không phải là ngây thơ tiểu xử nam, theo như phong cách của hần ngày xưa, nên nói cho những người bên cạnh, hần coi trọng đối phương. Nhưng là bây giờ, hần bây giờ không nói ra miệng, không biết thế nào, hần rất sợ đối phương sẽ cự tuyệt, sợ đối phương không thể tiếp nhận đồng tính luyến ái, sợ đối phương chán ghét mình.

"Tạm được đi! Có thể là thiên phú!" Thất Nguyệt phụ họa nói.

Thất Nguyệt đối với A Tinh không có chán ghét hoặc là kỳ cảm giác của hần, mặc dù đối phương khiêu khích mình, nhưng Thất Nguyệt cũng không thêm để ý, ở trải qua công việc bề bộn như vậy sau, một cái khiêu khích đã điều không nhúc nhích được tình cảm của mình.

"Người có thể hay không rất chán ghét ta?" A Tinh cảm thấy Thất Nguyệt phụ họa, sau đó không trải qua đại não liền hỏi lên.

"À không! Người cũng không tệ lắm!" Thất Nguyệt hồi đáp.

Mới vừa rời A Tinh còn nhắc nhở mình chuyện queo cua, mặc dù hai người là ở trên một cái thuyền, nhưng Thất Nguyệt hay là cảm giác được thiện ý của A Tinh.

Thất Nguyệt lơ đãng một câu nói, A Tinh nơi đó đã mùa xuân ấm áp hoa nở.

A Tinh che ngực, cúi đầu cười không ra tiếng đứng lên. Yêu một người nguyên lai là như vậy, thì ra là như vậy hạnh phúc a! A Tinh cảm thấy, hẳn không hy vọng xa vời hai người ở chung một chỗ, chỉ cần có thể mỗi ngày thấy hẳn là được rồi. Loại cảm giác này thật tốt quá.

Thất Nguyệt lượn quanh đường đem A Tinh đưa đến bệnh viện, mình mở xe trở lại nhà.

A Tinh ở bệnh viện trên giường bệnh, ôm gối đầu lăn lộn, bởi vì hẳn cánh tay cùng chân cũng bó thạch cao, cho nên thời điểm Triệu Thiên Nghĩa tới, nhìn thấy tình hình liền hết sức buồn cười.

Đứa nhỏ này đem đầu ngã hư mất rồi? Triệu Thiên Nghĩa ho nhẹ mấy tiếng, mới để cho A Tinh chú ý tới hẳn tới.

"Thiên thúc." A Tinh hơi có chút ngượng ngùng.

"Thế nào?" Triệu Thiên Nghĩa thấy A Tinh trên mặt có chút triệu hồng, chỉ cho là hẳn bị thương sau có chút nóng rần lên.

"Không sao, cũng không phải là lần đầu tiên gãy cánh tay chân." A Tinh lăn lộn không thèm để ý nói.

"Là bởi vì cái đó Long Tam hại người bị thương?" Triệu Thiên Nghĩa cau mày hỏi.

Hắn mặc dù thích Long Tam, nhưng A Tinh là hẳn nhìn lớn lên, A Tinh ở trong lòng hẳn cùng nữ nhi mình không cách nào so sánh được, nhưng ít ra là so với Long Tam quan trọng hơn một chút. Trước khi tới, hẳn hỏi thăm tham dự chuyện này người, đều nói là Long Tam đem A Tinh đẩy xuống xe, cho nên mới bị thương, loại này sau lưng hạ độc thủ làm người phương thức, Triệu Thiên Nghĩa nhất bất xì, đối với Long Tam yêu thích cũng phai nhạt rất nhiều.

A Tinh nghe được Triệu Thiên Nghĩa trong lời nói tức giận, vội vàng giải thích "Không phải vậy, hẳn đã cứu ta, nếu không ta liền bị đạn đánh trúng. Hơn nữa sau cũng là hẳn đem ta cứu được trên xe, lại đưa ta tới bệnh viện." Nói xong, A Tinh trong lòng có chút ngọt ngào, giọng nói nhu hòa rất nhiều.

Triệu Thiên Nghĩa không có suy nghĩ nhiều, hẳn tuyệt đối không nghĩ tới A Tinh cư nhiên thích con rể mình hậu tuyển, từ tình địch biến thành người yêu, thỏa thỏa đích hắc chuyển phần, đây là lớn cỡ nào đại nghịch chuyển a!

Thấy A Tinh nói như vậy, Triệu Thiên Nghĩa cũng thờ phào nhẹ nhõm, vì vậy lại chiếu cố A Tinh mấy câu, lưu lại một số người chiếu cố hẳn sau rồi rời đi.

Có đôi khi chuyện tình có thể chính là không có gặp phải tình yêu của người, kể từ A Tinh thích Thất Nguyệt sau, đừng nói cùng nữ nhân khác thế nào, chính là đụng hẳn một cái hẳn cũng sẽ rất khó chịu, hiện tại hẳn chân chính biết được hàm nghĩa của thủ thân như ngọc.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Tấn Cấp Thư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.